

श्री अजितनाथ वंदनावलि

[विजयासुत विजयस्व]

संग्राहक
मुनिश्री भरणेन्द्रसागर

श्री अजितनाथ वंदनावलि

[विजयासुत विजयस्व]

संग्रहक
मुनिश्री श्रीसुप्रसन्न

प्रेरक
श्रीगणेश्वरनाथ जैन संघ

वीराब्दाः विक्रमसंवत्सरम् ख्रिस्तिसन्
 प्रारब्धम्-समाप्तम् २५०२ २०३२ १९७६

७ लेखक के स्वाधीन

प्रेरक : श्री पुरुषादानीय पार्श्वनाथ जैन संघ,
 देवकीनंदन सोसायटी, अहमदाबाद

प्रकाशयिती : श्रीसीमंधरस्वामि जिन मंदिर खातु,
 नेशनल हाईवे रोड, महेसाणा

मुद्रक : के. भीखालाल भावसार
 श्री स्वामिनारायण मुद्रण मंदिर
 ४६, भावसार सोसायटी,
 नवा वाडज, अमदाबाद-५३.

प्रतयः—एकसहस्रः...

...मूल्यममूल्यम्

सुगृहीतनामधेयः

सुगृहीतनामधेय अथाऽजित जिनेश्वराणां भावस्तवनमुपयुक्तानि
जैनाचार्य प्रणीतानि अनेक विद्वद्विरचितानि पृथक् पृथक्
छन्दोभिः सन्दृढानि शान्तरसमयानि वैराग्यगर्भितानि चैत्यवन्द-
नानि स्तवनानि स्तुतिरूपाणि स्तोत्रादीनि मन्वेषणोपलब्धानि तानि
सर्वाणि यथामति विभाग चतुष्टये सम्यग् प्रथितानि प्रकटीकृतानि च ।

सावधानधिया सम्यग् ग्रथितेष्वपि प्रत्यन्तरा भावात् प्रमाद-
दोषेण दृष्टिदोषेण च समुद्भूता मुद्रणादिजेन वा स्वल्पना
लोचनगोचराणि भवेयुः चेद्वश्य धीधना विशोध्य पठेयुरिति
सानुरोध मभ्यर्थयते । तथा च ये केऽपि अस्मदृष्टि पथमाने-
ष्यन्ति तान् सबहुमानं संस्मृत्य दोषान्नुतनावृत्तौ परिशोधयिष्यमः ।

२०३२ आश्विन शुक्ला तृतीया
स्थावरवासरेगोधूलीवेला ।
स्थाप्य-समाप्यं शनि-भोमवारे ।

वन्देमुदा श्रीगुरुपादपद्मम्
चरणारविन्द मञ्जकरः
धरणेन्द्रः

कैलाससगारःसूरीनामा श्री साधुसत्तमः ।
 लभं धर्मोपदेशैर्यः श्रावकेभ्यः प्रयच्छति ॥१॥
 सत्यधर्मदयाऽहिंसापरः परमबुद्धिमान् ।
 साध्नोति धर्मकर्माणि सतां मान्यस्त्हर्निशम् ॥२॥
 गम्यः सदा धर्मवृद्धिलब्धयेश्रावकोत्तमैः ।
 रम्याकृतिः कृतिर्यस्य प्रकृतिश्च महीतले ॥३॥
 सूर्यस्य रश्मिद्योऽसौहन्य ज्ञानतमः सदा ।
 रीतिं नित्याः कदाप्येवं न जहातीह साधुताम् ॥४॥

जीयाज्जगति पादादिसंकेताक्षरना मधुक्
 लि. विजयशङ्कर शास्त्री
 जामनगर (सौ.)

परम पूज्य गच्छाधिपति चारित्रचूडामणि आचार्यदेव
कैलाससागर मूरीश्वरजी महाराज साहेब

भगवतां श्रीमताम जितनाथानां तीर्थङ्कराणां स्वरूपाभिज्ञानम्

लाञ्छनम्	...	...	हस्ति
नक्षत्रम्	...	...	रोहिणी
राशिः	...	...	वृषभः
योनिः	...	...	सर्पः
वर्गः	...	...	गरुडः
नाडी	...	...	अन्त्या
गणः	...	...	मनुष्यः
वर्णः	...	...	वैश्यः
शरीरवर्णः	...	...	कञ्चनवर्णः
कुलम्	...	...	इक्ष्वाकुः
माता	...	...	विजया
पिता	...	...	जितशत्रुः
नगरी	...	...	अयोध्या
शरीरमानम्	...	...	४५० धनुःप्रमाणम्
आयुष्यम्	...	...	७२ लक्षपूर्वः
यक्षः	...	...	महायक्षः
यक्षिणी	...	...	अजिता
च्यवन	...	...	वैशाख शुक्लान्तयोदशी
जन्म	...	...	माघ शुक्ल अष्टम्याम्
वीक्षा	...	...	” ” नवम्याम्
केवलज्ञानम्	...	...	पौष शुक्ला पञ्चम्याम्

निर्वाण—श्री महावीर निर्वाण पूर्व पूर्ण खं खं द्वाचतवर्षिंशत् सहस्राब्दे त्रिवर्ष साद्बोष्टमासोने पञ्चाशल्लक्षकोटि सागरोपमे श्री अजिताख्य तीर्थङ्कर निर्वाण पदंप्राप ।

६

श्री ऋषभप्रभो निर्वाणानन्तरं श्रीभरतनरदेवेन अष्टापदादौ विहितः
जयाऽजित ! जगन्नाथ ! कषायविजयाजित !
विजयाकुक्षिमाणिक्य ! जितशत्रु नृपात्मज !

श्री देवनन्दिप्रणीतं

येन स्मरास्त्रनिकरैरपराजितेन सिद्धिर्वधूर्ध्वमबोधि पराजितेन ।
संवृद्धधर्म सुधिया कविराजमानः (!)
क्षिप्रं करोतु यशसा स विराजमानः ॥

श्री जिनप्रभसूरि विरचितः

द्विरदलाञ्छित वाञ्छितदायक क्रमलुठत्रिदशासुरनायक ।
स्तुतिपरः पुरुषो भवति क्षितावजित राजितरा जितरागते

सुशीलसूरि कर्ता

(द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

॥

जिनपति जितशत्रु सुनन्दनं सुविजयाङ्गजसद्गजलञ्छनम् ।
सुरनतं भविष्यद्वा प्रभाकरं निखिलविश्वविदे ह्यजितस्तुमः
यज्जन्मैकविधौ चतुर्विधसुरैर्मोमुद्यते मेरुव-
च्छक्रैर्दिव्यविभूषणैर्जगतियो बोभूष्यते स्वाङ्गवन्
जेजीयादजितः समेन्द्रमहितः सर्वान् रिपून् सर्वतः
श्रोहस्त्यङ्कजिनःप्रशीर्णवृजिनः सिद्धयैप्रपोषटुः नः ॥

श्रीशान्तिशेखरधरिप्रणीतसमस्यागर्भित

को वक्ति शब्दो वद् निश्चयंभो ? अवाप्यते कुत्र यशो भटेन ?
क इष्यते सर्वजनैर्निकांभ ! चकारकः स्वां जननीं सवित्रीम् ? ॥

त्रैजये+अयः=त्रैजयेयः-विजयाभाताना पुत्र अजितनाथ

यस्मिन् गर्भगते जितै व विजया भित्रैस्तथाऽक्षादिक-

क्रीडायां जितशत्रुणाऽथ युवताराज्यव्रतावस्थया ।

यस्मिच्छन्न विषयैर्द्विषद्भि रजितो घोरोप सर्गैः क्रमाञ्जज्ञे

श्रीअजितः शिवाय सजिनः सान्वर्थनामा स्वयम् ।

पं. मेरुविजयजीविरचितं यमकमयं

(द्वुतविलंबितवृत्तम्)

भजत तं जगतीजन बान्धवं, मनुजवारिजवारिजबान्धवम् ।

यमजितं जिनराजमपूजयत् सुरवि रविभूरग भूषणम् ॥

जिनप्रभसूरिकृतम्

अपरवस्तुविलोकनलालसा विषनिषेधबुधां सुषमासुधाम् ।

वपुषिते पितवां मम चक्षुषी अजित ? भाजित भास्वर काञ्चन (नां) ॥

(अनुष्टुम् छंद)

विजयानन्दनं नित्यमजितं कर्मणाऽजितम् ।

कर्मणां विजयं कर्तुं तं नमामि जिनेश्वरम् ॥

(शाङ्खलिकोडितवृत्तम्)

चिन्तारत्न गुरुप्रसाद ललितैः प्रस्पृष्टये वाधिकं

भक्तानां वितथार्थ सार्थविषयश्रद्धामवन्ध्यादधौ ।

यः श्रीमज्जितशत्रुराज विजयादेवीसुतः शश्वतः

श्रेयः श्रीराजितो जिताऽन्तरिपुः पायाञ्जिनेन्द्रः स व ॥

८

(आख्यानकीछंद)

समुद्रभवो येन समूलदाह, देहे सदाभाविजयाङ्गजस्य
शिवं दिशन्तामजितस्य तस्य, देहे सदाभा विजयाङ्गजस्य

(मालिनीवृत्तम्)

निखिलगुणनिधानं मुक्तिकान्ताऽवधानं,
वरशमथ विधानं सिन्धुराङ्क प्रधानं ।
परिहृत परिधानं ज्ञान लक्ष्मीदर्धानं,
नमत सदभिधानं पापहृत्संनिधानम् ॥

श्रीशान्तिचंद्रमहाराजप्रणीत यमकबद्ध

(द्रुतविलंबितवृत्तम्)

गजगतोऽङ्कगज ! प्रमपुङ्गज ! व्यपकलाकदलीकवले गज ? ।
अजितोभाजित भास्वर भर्मभाजितमतागपवैव भवादित ॥

श्रीन्यायसागरजीप्रणीत यमकबद्ध

(द्रुतविलंबितवृत्तम्)

अजित ? भाजितभास्कर ? साधुभिर्विजयतां जयतां दधदाऽऽहतम् ।
अविरतं विरतं भृशमंहसो भविहितं विहितं तवश्लषणम् ॥

मु. हेमविजयजीप्रणीत यमकबद्ध

(द्रुतविलंबितवृत्तम्)

तमजितं जितशत्रुधराधिपाऽन्वयकु शोशय भानुमभिष्टुमः ।
स्मरधुरं हृदि न प्रभुरस्मरन्नरमणीरमणी रमणीयताम् ॥

धीराजि ? तत्र बितनोषि शिवं गुणाम्बुधी
 राजितस्तव मुदा तनुते नुति यः ।
 धीराऽजित ? स्मरजये ? शिवमाप्नुकामाघीरा
 जितश्रमतया स्तुवते ततस्त्वाम् ॥

पन्यास चारित्ररत्नगणिप्रणीत यमकबद्ध

(अचुष्टुप् छन्द)

भगवन् ? भवतो भव्या, जितशत्रुभवाऽदरम् ।
 प्रपद्यन्ते पदंसद्यो, जितशत्रुभवाऽदरम् ॥

पन्यास चारित्रविजयजीगणिप्रणीत यमकबद्ध

तं नमस्कुर्महे भक्ते-रजितं विनताऽमरम् ।
 यः पाति जनतां दोषै-रजितं विनताऽमरम् ॥

(शाङ्खलविकीर्तितम्)

आचार्यश्री जिनसुन्दरसूरीश्वरप्रणीत यमकबद्ध
 तन्वा सत्त्वसतत्त्व ! सत्त्वहितकृत्त्वानि शैवं सुखं
 सद्योनिर्जितशत्रुजात ! सविता पद्मभिरामोदय ।
 रोहन्मोहतिमिस्रसंदतिहृतौविश्राणताभिर्विशोऽ-
 सद्योनिर्जितशत्रुजात ! सवितोऽऽपद्माऽभिरामोदय ॥

सोमप्रभसूरीश्वरप्रणीत यमकबद्ध

(उपजातिवृत्तम्)

मुषाण दुःखं दलितान्तरारेऽमराग धीराऽजित ! मेऽघजातम् ।
 स्मराग्नि शान्तो तव यस्य वाक्यमरागऽ ! धीराजितऽ ! मेघजातम् ॥

१०

पू. आचार्य धर्मघोषसूरीश्वरप्रणीत यमकबद्ध
(भालिनीवृत्तम्)

प्रकटितवृषरूप ! त्यक्तनिःशेषरूपप्रभृतिविषयरूप ! ज्ञातविश्वस्वरूप ।
जयचिरम-ऽसरूप ! पापपङ्काडम्बुरूप ! त्वमजित ! निजरूप
प्रास्तसज्जात्यरूप !

कविचक्रवर्ति श्रीपालप्रणीत यमकबद्ध
(अनुष्टुपवृत्तम्)

समुलङ्घित संसार कान्तार ! तरसाऽजित ! ।
मां पुनोहि जगन्नाथ ! कान्तार तरसाजित ! ॥
पू. आ. श्रीधर्मघोषसूरीश्वर प्रणीत
भवानीश ! सदा यस्याजित ! निष्कोप ! नाथति ।
आहितो न हितं स्वामि-जितनिष्कोपनाथति ॥

मुनि हेमविजयजी
(अनुष्टुप)

वन्देऽहमजितं देवं लीलयाजितमन्मथम् ।
कर्मवल्लीविनाशाय कुठार सदृशं विभुम् ॥

(अनुष्टुप)

तारङ्गे गगनस्पद्धिं कुमारनृपकल्पितम् ।
अजिताऽङ्कृतं चैत्यं, अजितं विदधातुमाम् ॥

जिनपतिसूरिप्रणीतं
(यमकमयं)

उपाध्वमजितं भक्त्याकं दधानमनेकपम् ।
प्रणतोदबोधितज्ञानकन्दधानमनेकपम् ॥

जिनेश्वरसूरिप्रणीतं

(यमकाङ्कितं)

सुरुचिरं रुचिरं रुचिरञ्जितैर्वर सुरैरसुरैश्च यदचित्तम ।
अजितदेव ! तदेवतव क्रमद्वयमर्धाशमधीश मनस्तवै ॥

रत्नशेखासूरिप्रणीतं

असम समरलीलालसाभावरूपच्छलापर बलहेत्यामङ्गरङ्गमीव ।
करिवर परिधारीवो विमोहावहारी भवजयिविजयाभू रङ्गभूमि रमासु ॥

कुलप्रभकाविः

कृष्यत्पुण्यवपुर्ध्रमद्विमलदृक्कृष्णातिरेकोच्छल
न्मूर्च्छाविप्लुत चेतनः कुगतिभूपीठेलुठन्नाकुलः
दुःस्थोऽहं भवरोगयोगविवशोविश्वप्रभो ! त्वत्पुरः
संप्राप्तोऽजित ! विश्ववैद्यसहसा यत्कृत्य निष्ठीभव ॥

धर्मशेखरगणिः

श्रीकान्तेहाममोहासममजिततमोरङ्गदेनासमानः (२)
रत्याहीनोविनोदो नयपर विजयाजातनो नाशयामा ॥ (२)

मुनि शेखरसूरिः

वरमुदारगुणावलिराजितं कनककान्तिधरं गजवाञ्छनम् ।
भववनावलिभञ्जनवारणं सुविजयासुततीर्थकरं स्तुवे ॥

निर्नामकम्

गोक्षीरहीरहरहारविहारहारि कीर्तिप्रमोदित जनोदित मोहपाशः ।
कुर्वन् कुकर्म विजयं विजयातनूजं स्तन्यान्महोदयमहोदयसंपदं वः ॥

१२

देवरत्नसूरिः

अजितदेव ! सुधारससोदरां विमलगाङ्गतरङ्गमनोहराम् ।
तव निशम्यगेरं जितदुर्भेतां परमते रमते न मतिः सताम् ॥

जिनसुन्दरधरि

यस्तवाऽन्तरतमश्चयच्छिदे जायतेऽजित ! मतेन राजितः ।
स्यादवाप्त विजयोऽयमञ्जसाऽजायतेजितमते ? नराजितः ॥

सोमसुन्दरसूरि

प्रथममत्र विदेहमहोतले विमल वाहनभूपति पुङ्गवः (प्रथमभव)
धुसदनो विजयाह्व विमानगो (द्वितीयभव)
जय यतीश ! तृतीय भवेऽजितः । (तृतीयोभव)

छन्दावली

मालिनी

“ननमयययुतेयं मालिनी भोगिलोकैः” इति लक्षणम् ।
 यत्रपादे ननमययगणा भवन्ति अष्टसप्तभिर्विरामश्च सा मालिनीत्यर्थः ।
 श्लोकेऽस्मिन् पञ्चदशाक्षर परिमितः पादो बोध्यः ।

अनुष्टुप

“श्लोके षटं गुरु ज्ञेयं सर्वत्र लघु पञ्चमम्” इति लक्षणम्
 द्वचतुः पादयोह्रस्वसप्तमं दीर्घमन्ययो ॥१॥

वसंततिलका

उक्ता वसन्ततिलका “तभजा जगौगः इति लक्षणम्
 यत्र पादे त-भ-जगणास्ततो दो गुरु च चेत् सा वसंततिलकेत्यर्थः ।
 श्लोकेऽस्मिन् चतुर्दशाक्षरपरिमितः पादा विज्ञेयः ।

पुष्पिताग्रा

औपच्छन्दसिकेत्यपरनाम्नी इति लक्षणम्
 ‘अयुजि नयुगरेफतो यकारो युजि तु नजौ जरगाश्च पुष्पिताग्रा’ ।

उपेन्द्रवज्रा

“उपेन्द्रवज्रा जतजास्ततौ गौ” इति लक्षणम्
 यत्र जतजगणास्ततो द्वौ गुरु च स्यातां सोपेन्द्र वज्रोच्यते ।
 श्लोकेऽस्मिन् एकादशाक्षर परिमितः पादो बोध्यः ।

१४

द्रुतविलम्बितः

“द्रुतविलम्बितमाह नभौ भरौ” इति लक्षणम् ।

यत्र पादे न भ भ र गणा भवन्ति तद् द्रुतविलम्बितमित्युच्यत इत्यर्थः ।
पादे चात्र द्वादशाक्षराणि भवन्ति ।

शिखरिणी

“रसै रुद्रैरिच्छन्ना यमनसभला” गः शिखरिणी” इति लक्षणम् ।

यत्रपादे य म न स भगणास्ततो लघुर्गुरुचेदेवं षट्कादशसु विराम-
श्चसा शिखरिणीत्यर्थः श्लोकेऽस्मिन् सप्तदशाक्षर परिमित पादोद्देश्याः ।

मन्दाक्रान्ता

“मन्दाक्रान्ता जलधिषड्गौम् भ्रौ नतौ ताद्गुरू चेत्” इति लक्षणम् ।

यत्र पादे म भ न त त गणास्ततो दौ गुरू चेदेवं चतुर्थ षष्ठसप्तमेषु
विरामश्च सा मन्दाक्रान्ते ल्यर्थः ।

श्लोकेऽस्मिन् सप्तदशाक्षरपरिमितः पादो बोध्यः ।

तोटकम्

“इह तोटकमम्बुधिसैः प्रमितम्” इति लक्षणम् ।

यत्र पादे चत्वारः सगणास्सन्ति तत् तोटकमित्यर्थः ।
श्लोकेऽस्मिन् द्वादशाक्षर परिमितः पादो बोध्याः

स्रग्धरा

“स्रग्धर्यानां त्रयेण त्रिमुनियतियुता स्रग्धरा कीर्तितेऽयम्” इति लक्षणम् ।

यत्र पादे म-र-भ-न-य-य-य गणास्सन्ति सा स्रग्धरेत्यर्थः ।
अस्य वृत्तस्य सप्तमे सप्तमे सप्त मेयतिः ।

श्लोकेऽस्मिन् एकविंशत्यक्षर प्रमितः पादो बोध्यः ।

आख्यातकी

“आख्यातकी तौ ज गुरु ग ओजे जतावनोजे जगुरु गुरु-
श्चेत्” इति लक्षणम् ।

यत्र प्रथम तृतीयपादयोः ततजगणा द्वौ च गुरुस्तः द्वितीय चतुर्थ
पादयोर्जतजगणा द्वौ गुरु च सा आख्यातकीत्यर्थः, अपरनामाख्यानकी ।
श्लोकेऽस्मिन् अेकादशाक्षर परिमितः पादो बोध्यः ।

इन्द्रवज्रा

“स्यादिन्द्रवज्रा यदि तौ नः” इति लक्षणम्

यत्र तगणद्वयं जगणो गुरुद्वयं च स्यात् तत्र इन्द्रवज्रानाम इत्यर्थः
श्लोकेऽस्मिन् अेकादशाक्षर परिमितः पादो बोध्याः ।

शार्दूलविक्रीडित

“सूर्याश्वैर्मसजाः स्तताः सगुरवः शार्दूलविक्रीडितम्” इति लक्षणम्,
यत्र पादे म स ज स त त गणा गुरुसहिताश्च चेत् द्वादश सप्तमेषु
विराश्रम तत् शार्दूलविक्रीडितमित्यर्थः

श्लोकेऽस्मिन् एकोनविंशत्यक्षर परिमितः पादो बोध्यः ।

रथोद्धता

“रात्परैर्नरलगै रथोद्धता” इति लक्षणम्

पञ्चचामरम्

“जरोजजागुरष्टभिर्यतिश्च पञ्चचामरम्” इति लक्षणम् ।

यत्र पादे ज-र ज-र ज गणाः सगुरवश्चेत् अेवमष्टभिर्विरामश्च तत्
पञ्चचामरम् ।

श्लोकेऽस्मिन् षोडशाक्षर परिमितः पादो विज्ञेयः ।

१६

हरिणी

“रसयुगहयैः न्सा औ स्लौ गो यदा हरिणी तदा” इति लक्षणम् ।

यत्र पादे नसमरसगणाः तते । लघुयुक्तं त्रैत् वेवं षट् चतुः सप्तमेषु
विरामः सा हरिमीत्यर्थः ।

श्लोकेऽस्मिन् सप्तदशाक्षर परिमितः पादोऽवसेयः ।

वंशस्थम्

“जतौ तु वंशस्थमुदीरितं जरौ” इति द्वि तत्स्वरूपम् ।

यत्र पादे जतजरा गणा भवेयुः तद्वंशस्थ छन्द इति भावः ।

पादेऽत्र द्वादशाक्षराणि भवन्ति ।

भुजङ्ग प्रयातम्

“भुजङ्गप्रयातं भवेद्यैश्चतुर्भिः” इत्येवं तत्स्वरूपम् ।

यस्य यगणचतुष्टयमण्डिताः पादा भवेयुस्तद्भुजङ्ग प्रयातं छन्दः ।

द्वादशाक्षरविलसितः पादोऽत्रावसेयः ।

इन्द्रवंशा

“स्यादिन्द्रवंशा ततजैरसंयुतैः” इति लक्षणम् ।

यत्र ततजरगणास्युः सा इन्द्रवंशा ।

श्लोकेऽस्मिन् द्वादशाक्षर परिमितः पादोऽवसेयः ।

विभाग : १

चैत्यवन्दनानि

अनुक्रमणिका

शुकरलरलनुकुरडु	डुडु संखुडुडु	करुतु नलडु	कुकुनुदुः वुतुतुडु	डुडुषुठु संखुडुडु
कुशल-कलनन-डुषुठु...	ॡ	शुललरतुनसुलरल	दु.वु.	१ॡ
धुडुडुनलसलधलरलरलकुतु...	३	गुणवुलकुडु		२०
नू कुडुडुते डुू वुषुडुडुः...	३	रंगवुडुडुडु.	इ.वकुडु	२०
वुलकुडुडुडुसुतवुदुनतूडुतलडुडुडुडु...	३			२०
सकलसुखसडुडुडुडु...	३	शुडुडुनदुव	डुलललनू	२१
कुगती डुवुनलडुडुडु...	३			२२
वुलकुडुडु सडुडुल...	३			२२

(द्रुतविलम्बितवृत्तम्)

कुशल-कानन-पुष्टि-बलाङ्गकम् ।
 भवदवानल-शान्ति बलाहकम् ॥
 अजिततीर्थपतिं श्रितवत्सलं ।
 भजत भव्यजना ! विगतच्छलम् ॥१॥

विमल-केवलबोध-कलाधरं ।
 भविक-लोक-चकोर-कलाधरम् ॥
 करिवराङ्कित-पादपयोरूहं ।
 नम जिनं जितशत्रुतनूरुहम् ॥२॥

विजयिनी जननी ननु गर्भगे ।
 व्यजनि यत्र बुधैः सदिदं जगे ॥
 मृगपतौ सबलेऽन्तरमाश्रिते ।
 गिरिगुहा किल कैः परिभूयते ॥३॥

अपि गदा-युध-चक्रि-पुरंदर-
 स्थिर-पराक्रम-भङ्ग-करः स्मरः ।
 सुकृतिभिः किल यस्य जगत्पते-
 झटिति नामबलादपि-जीयते ॥४॥

सततमक्षय मोक्षपदं श्रितः ।
 स्फुरदनन्त चतुष्टय-शोभितः ॥
 अजिततीर्थं करो मम मङ्गलं ।
 दिशतु शाश्वत सौख्यमलं फलम् ॥५॥

२०

मु. गुणविजयजी

ध्यानासि धाराजितकर्मशात्रवं, सुराजराजं जितशत्रुनन्दनम् ।
 विराजमानामलरपूजित क्रमम् नमामि रागैरजितं मुदाऽजितम् ॥१॥
 दीप्रप्रभा भास्वर भानुजित्वरमवेश्मणीये क्षण पुण्डरीककम् ।
 विशाल सौन्दर्यं विभूषिताङ्गकम् नमामि रागैरजितं मुदाऽजितम् ॥२॥
 रागारिहन्ता - विषयाजिताजितः सन्तापसन्तापनतापनघतिः ।
 पुनाति यो जन्तुकल्पकं गिरा पायादपायात्परेमशिता नृणाम् ॥३॥

रंगविमलप्रणि विरचित

(इन्द्रवज्रा वृतम्)

नो जीयते यो विषयैः खलीयैः सजीयते धर्म चमूभटीयैः ।
 बन्धवन्धते यं सुरराजराजिः श्रेयोऽजितोवः कुरुताज्जिनेशः ॥१॥
 यन्नासनावा भुवनोर्दधि शं द्वेषादिनक्रं सहसा तरन्ति ।
 यत्पूजया पाणिगता रमा सा वन्देऽजितन्तजितरागकान्तम् ॥२॥
 लेखद्रुधेनुप्रतिमप्रभावम् मार्तण्डमाजित्वरभासमूहम् ।
 सन्मङ्गलं श्रीअजिताधिनाथं वन्दे भजेऽहङ्गुरु मुक्तिरङ्गः ॥३॥

विजयासुतधेदनतोऽतिभवा जगतीह समीहित भावधाराः
 जनताजनिमाशुविलासपरा प्रणमामि ततोऽहमिमं प्रमुदा ॥१॥
 अचिरात् सुचिरार्जितपापहरं भविनां भवहारकभावकरम्
 शिष्टानां मनसि स्थितिकं सुभगं त्रिवुधैर्नैतपादसरोज युगम् ॥२॥
 जगतामहितं दलितं विकृतं विभनाशुकृतं सुकृतेशुतिदम्
 न कथं विभजेयमहं तमिभं मदनादिकमूलिसमूलकेषा ॥३॥

शोभनदेवमूर्धि
(मालिनी छंद)

सकलसुखममृद्धिर्यस्य पादारविन्दे, विलसतिगुणरक्ता
भक्तसजीव नित्यम् ।
त्रिभुवन जनमान्यः शान्तमुद्राऽभिरामः, स जयति
जिनराजस्तुङ्ग तारङ्गतीर्थे ॥१॥

प्रभवति किल भव्यो यस्य निर्वर्णनेन, व्यपगतदुरितौघः
प्राप्तमोद प्रपञ्चः ।
निजबलजितरागद्वेषविद्वेषिवर्गं, तमजितवरगोत्रं तीर्थनाथं
नमामि ॥२॥

नरपति जितशत्रोर्वंशरत्नाकरेन्दुः, सुरपति—यत्किमुत्सवैर्भक्तिवक्षैः
समर्च्यः ।
दिनपतिरिव लोकेऽपास्त मोहान्धकारो जिनपतिरजितेशः पातु मां
पुण्यमूर्तिः ॥३॥

२२

जगती भविनामद्य पदमहिमं दृढ मोह महागज केसरिणम् ।
 अतिं सव्रतं जिन चन्द्रमहं प्रणमामि विभुं नृसुर प्रणतम् ॥१॥
 भवकर्म खलानभिजित्य बलादसमा चल माप पदं रूचिरम् ।
 स विभुः प्रवरोऽभयरोपकरो मतिदो वरदोऽस्तु सदोदयदः ॥२॥
 जगतां प्रभुतां भवितारकता भविता लविता भववल्लिवनम् ।
 सुतपश्चरिता शिवमातनुतां जितशत्रु सुनन्दन आप्तवरः ॥३॥

❀

❀

विगय सयल दोसं पुण्यं संपत्ति गेहं
 पसम सुह नियाणं सव्वया सुद्ध देहं ।
 विगल्लिय भव चक्कं भव पाहोय भाणु
 अजिय जिण वरिदं भावजुत्ता णमे मो ॥१॥
 अमरवइ नरिदोहथुयं पुर्याणज्जं
 तिजय विइयनामं तित्थनादं सरेमो ।
 भवियण हियवायं पुज्जपायारविदं
 पसमनिहि मुहज्जं विस्सनाहं थुणेमो ॥२॥
 अहिय विमल सुक्कज्ञाण जोइस्सरुवं
 पयडिय निहिल्लत्थत्थोम सच्चस्सरुवं ।
 सयल हियय जोग क्खेम कज्जप्पवीणं
 अजिय जिगयदेवं हं नमामिप्पहाअे ॥३॥

विभाग : २

स्तुत्यादि

अनुक्रमणिका

अकाराखनुक्रम	पद्य संख्या	कर्ता नाम	छन्दः वृत्तम्	पृष्ठ संख्या
अजितनाथ ! तवाद्भिस्सरोरुक्कं... ४	४	विजयलब्धि	दु.वि.	२५
अजितनाथ ! तवाद्भिः सरोजकं... ४	४	निर्नामकम्		२५
कुसुमबाण वमूभिरपीडित... ४	४	बप्पभट्टि सूरि	दु.वि.	२६
जितारिजातं नमतां हरन्तं... ४	४	सुंदरमुनि	उ.वज्रा	२६
जिनवरमजितंस्तुवे... ४	४	अज्ञात कर्ता		२७
तमजितमभिनौमि यो विराज... ४	४	शोभन मुनि	पुष्पिताग्रा	२७
तारङ्गैत्युच्च चैत्यंश्री... ४	४	लब्धि सूरि	अनुष्टुप	२८
तारंगे तिलकं गिरौ क्षतरिपुं... ४	४	गुणवि०		२८
नमाम्यहंश्रीविजयोज्ज्जातं... ४	४	हंसवि०	उपजाति	२९
मुनिततिरपि यं न रुद्धमोहा... ४	४	यशोवि०	पुष्पिताग्रा	२९
मनसि मनसिजेशं... ४	४	हेमवि. गणि	मालिनी	३०
सद्युक्तिमुक्ति तरुणीनिरतं... ४	४	मेरुविजय	बसंतति०	३१

पू. आ. श्रीमत् विजयलब्धि सूरीश्वर प्रणेत
(द्रुतविलम्बित)

अजितनाथ ! तवाङ्घ्रि सररोरुहं विविधशक्तिमरन्दकरम्बितम् ।
नरसुरासुरकिम्नरसेषितं मम मनोऽल्लिरहर्निशमिच्छति ॥१॥

जिनवरा जनतामधनाशना मम हृदि प्रस्तिष्ठासित शासनाः ।
सकलतत्त्वविकासनविधुता ददतुःशश्वतसौख्यमहोदयम् ॥२॥

विमलकारकबुद्धि महोदयं विनतंभावुकवृन्द महोदयम् ।
यतिवरैर्हृतरोगमुखैस्सदा हृदि विभावितमस्त्र भवाय नः ॥३॥

जिनपदाब्जरता सुभगाऽजिता भुवनभीतिगणोपशमे हिता ।
अरिजनैरजिता जनबन्दिता जयतु तीर्थपशासनदेवता ॥४॥

अजितनाथ ! तवाऽङ्घ्रिसरोजकं, हृदयसद्धानि चारु विचिन्तये ।
स्व जम्भोत्सव इन्द्रगणस्तुतं, कनक भूधरसानु विराजितम् ॥१॥

जिनगणं विमदं स्तुति मानवाः, शमित संसृति भूत महापदम् ।
अमरनाथगणाः स्तुति मन्वहं, विदधतेऽस्य महोत्सव धारिणः ॥२॥

प्रदिश मेऽन्तिमधाम निवासकं, त्रिभुवनाऽर्ति निवारक निर्मले ।
जिनमतश्रुत ! सर्व सुखाऽऽस्पेदे, विततमोक्ष यथेष्ट सहायद ॥३॥

सितगरुमदधिष्ठित विग्रहा, विशद दीपित पवि दधतीश्वरी ।
वितरतु ज्ञतरुग् भुवि मानसी, भवभयक्षय कारक ! शंसद ॥४॥

२६

श्रीमद् बप्पभट्टि सूरीश्वरजी प्रणीत

(द्रुतविलंबितवृत्तम्)

कुसुमबाण चमूभिरपीडितस्तिभिरतीव जगद्धिरपीडितः
सकललोकभवन् वृजिनाऽऽजितः शमयतादुरितानि जिनाजितः ॥१॥

कृतवतोऽसुमतां शरणान्वयं सकलवीर्यकृतां चरणान् वयम् ।
सुरकृताभ्वुजगर्भ निशान्तकान्

रविसमान् प्रणुमोऽघनिशाऽन्तकान् ॥२॥

कृतसमस्तजगच्छुभवस्तुता जितकुवादिगणाऽस्तभवस्तुता ।
अवतु वः परिपूर्णनभा रतिर्नृमरुतो ददति जिन भारती ॥३॥

सुकणरत्नसरीसृपराजिता रिपुबलप्रहतावपराजिताम् ।
स्मरत तां धरणाग्रिमयोषितं जिनगृहेषु ययाऽश्रमयोषितम् ॥४॥

पं. श्री सुन्दरमुनि विरचित

(उपेन्द्रब्रजवृत्तम्)

जितारिजातं नमतां हरन्तं, स्मराऽजितं मानवमोहरागम् ।
जयत्यलं यो यशसो—ज्वलेन, स्मराऽजितं माऽनवमो हरागं ॥१॥

जिना जयं ते त्रिजगन्नमस्या, दिशन्तु मे शंसितपुण्यभेदाः ।
यद्वाग् विधत्तेऽत्त नरं जितोरु, दिशे तु मेशं सितपुण्यव भे-दाः ॥२॥

जिनागमानन्दितसत्त्व स त्वं दिशाऽनि शं कल्पित कंदलालम् ।
कृपालता येन कृता त्वयाऽपृदिशाऽनिशं कल्पितकंदलालम् ॥३॥

पर्वि दधानाच्छविभाविताशं, सा मानसी मा भवता—त्ताशा ।
या स्तूयतेडलं सुदृशा विशासत् सा मानसीमाऽभवतात्ताशा ॥४॥

जिनवरमजितं स्तुवे मुदाऽहं, त्रिभुवनपालक मद्वितीय कीर्तिम् ।
 विदित निखल भाव निर्जिताऽर्क्षं, क्षपितदुरन्त दुराधि कर्मजालम् ॥१॥
 स्तुत जिननिकरं तमाप्तमीशं, सुरगणं बन्दित पादपदम युग्मम् ।
 विजितरति यति प्रकाम वेगं, विधुरित मोहमदाऽभिमान सेनम् ॥२॥
 स्मरत जिनवरोदितं प्रकामं, प्रवचन मुत्तम तत्त्व वारि राशिम् ।
 सकल जन हिताय शस्तु मेतत् प्रथितं भुवनेषु शुद्धभावाः ! ॥३॥
 हरतु विविध मानसीं प्रपीडां, कनकविभासम देहमानसीयम् ।
 वरदपविकरा प्रभावयित्री, शुचिवसनाच मरुत्वाहनरथा ॥४॥

तमजितमभिनौमि यो विराजद्धनधनमेरुपरागमस्तकान्तम् ।
 निजजननमहोत्सवेऽधिष्ठता वनधनमेरुपरागमस्तकान्तम् ॥१॥
 स्तुतं जिननिवहं तमर्तितप्ताध्वनदसुरामरवेण वस्तुवन्ति ।
 यममरपतयः प्रगायपार्श्वध्वनदसुरामरवेणव * स्तुवन्ति ॥२॥
 प्रवितर वसतिं त्रिलोक बन्धो ! गम नययोग ततान्तिमे पदे हे ।
 जिनमतविततापवर्गवीथीगमनययो ! गततान्तिमेऽपदेहे ॥३॥
 सितशकुनिगताशु मानसाद्वात्तततिमिरंमदभासुराजिताशम् ।
 वितरतु दधती पविं क्षतोद्यत्तततिमिरं मदभासुरजिताशम् ॥४॥

* व्यत्यये तुग्वा (सिद्धहेम १-३-५६) इत्यनेन रेफस्य पुकी कृते दिसर्गभावः ।

२८

पू. आ. श्रीमद्विजयलब्धिसूरीश्वरजी प्रणीत
(अनुष्टुपम्)

तारङ्गेत्युच्च चैत्यं श्री-अजितस्य विनिर्मितम् ।
राज्ञा कुमरपालेन तीर्थरूपं जयत्यिदम् ॥१॥
आविश्रक्तुः जिनाः सर्वे शासनं तत्त्व भासनम् ।
तेभ्यो देवाधि देवेभ्यो नमो मेऽस्तु निरन्तरम् ॥२॥
वाण्यैव जिनराजस्य भवेत् तत्त्वविचारणा ।
तत्त्वज्ञानाय भावेन, तां नमामि निरन्तरम् ॥३॥
तीर्थसेवा करो देवी या काचिद्भवति ध्रुवम् ।
भिनक्तु विघ्नसङ्घातं सम्यक्स्वधारिणामभ ॥४॥

*

*

तारंगे तिलकं गिरौ क्षतरिपुं हेतुं मुदा सन्नृणाम्
संसेव्यं त्रिदशैः प्रलूनकलुषं संसेव्यसेव्यं सदा ।
मिथ्यात्वाचलघातब्रह्मसदृशं मन्दारतुल्यं खलु
भक्त्या नौमि सदात्तिधाऽजितजिनं संसारयातुद्विषम् ॥१॥
मिथ्याःवक्षणदापतंगसहशास्तीर्थेश्वराहर्षदा
छिन्नज्ञानतमाः प्रमादविकलामुक्त्यङ्ग नो स्वामिनः ।
ये मेरौ स्नपिता मुदा हरिहयैर्भक्त्या भृतैः शैशवे
तेवः पान्तु सदा मनोहवचसःसच्छान्तमुद्राङ्कितैः ॥२॥
जैनन्द्रागमसागरं सुखकरं ष्टृणामबोधापहम्
विश्वद्रव्यचयप्रकाशनिपुणं संसेवितं योगिभिः ।
सर्वार्दद्वन्दनाऽसुरेन्द्रविबुधैराकर्णितं सन्ततं
भक्त्या तं सततं स्तुवेसुविपुलं सद्बोधा संप्रापेणम् ॥३॥
चकाङ्गर्जुनविप्रहासुरुचिरागोवाहना शर्मदा
श्रीदेवी निवहप्रियाविपुलदोः सेव्या जिताख्येष्टदा ।
सेव्यार्हजिन भक्तिशिक्षितमना देवी सुरुपाप्रणीः
सा पायाद्मविकान्सदा भवद्वान् सेव्यांघ्रिपदमानरैः ॥४॥

मुनिहंसविजयजी

(उपजाति छन्दः)

नमाम्यहं श्री विजयाङ्गजातं समीहितोत्सर्जन पारि जातम् ।
 उन्निद्द्वेमाम्बुज चारू कान्तिम् सौवानन श्रीजितद्वुभ्रकान्तिम् ॥१॥
 तमाप्तसङ्घातमहं वहामि श्रीखण्डकाशमीररजपुष्प मुख्यैः ।
 प्रचण्डमार्तण्डविमानकान्ति यद्धर्मचक्रं गगने चचाल ॥२॥
 श्रीद्वादशाङ्गीत्रिदशापगा या सर्वज्ञ गौरीजनके प्रशस्ता ।
 मुखाब्जशोणात्प्रससार विश्वे निःसृत्य सा कर्ममलंजहातु ॥३॥
 श्री रोहिणी सा विदधातु भद्रं शरीर रोचिर्जित रोहिणीशा ।
 सद्गोहिणीननन्दन गौर कीर्तिः संरोहिणी सर्वतमोभरेषु ॥४॥

+

+

+

न्याय विशारद पू. महोपाध्याय श्रीयशोविजयजी महाराज प्रणीत

(पुष्पिताप्रावृत्तम्)

मुनिततिरपि यं न रुद्धमोहा शमजितमारमदं भवन्दिताऽऽपत् ।
 भजतमिह जयन्तमाऽऽप्तुमीशं
 शमऽजितमाऽऽरमऽदम्भवन् ! दितापत् । ॥१॥
 नियतमुपगता भवे लभन्ते परमतमोहर !
 यं भयाऽनिदानम् हररुचिर !
 हररुचिर ददज्जिनौध ! तं द्राक् परमतमोहर यं भयानि दानम् ॥२॥
 नयगहनमऽतिस्फुटानुयोगं जिनमतमुद्यतमान्सा ! धुतारम् ।
 जननभयजिहायासा निरस्ताऽऽजिनमत मुद्यतमानसाधुतारम् ॥३॥
 पविमपि दधतीह मानसीन्द्रैर्महितमऽदम्भवतां महाधिकारम्
 दलयतु निवहे सुराङ्गनानामऽहितमदं भवतां महाधिकाऽरम् ॥४॥

३०

पं. पू. श्री हेमविजय गणि प्रणीत विजयनामा यमकबद्ध ।

(मालिनीवृत्तम्)

मनसि मनसिजेशं, वेहि तीर्थाधिपं सत्-
 तम ! जितमदमोहेऽसाध्वसं गेयशोभम् ।
 अगतमनसमेणीहृग्गणे साम्यशर्म-
 तमजितमदमोहे, साध्वसङ्गे यशोभम् ॥१॥

मनसि जिनवराणां स्तोममस्ताभिमान-
 स्मरतरसमदम्भं, देहिनां भो ? गतारम् ।
 सुकृतवनविताने, वारिवाहं समूहाः
 स्मरत रसमदं भंदेहिनां भोगतारम् ॥२॥

निहितनिखिलशस्तं ध्वस्तसद्रोहमोहा-
 जि नमत महतारं भेदि नानाऽऽभयानाम् ।
 अनृतदृशि जनौघे तस्थुषां हन्तृ नित्यं
 जिनमतमहतऽऽरम्भे दिनानामयानाम् ॥३॥

वितनु सुतनुसम्पत् ! रश्मिरूपाभिभूता
 शनिरतिरजिते ! शं, मे दुरापं कल्याभा ।
 नयनिगमनियोगैः सेवमाना महर्षी
 शनिरतिरजितेशं, मेदुरा पङ्कलाभा ॥४॥

पू. पं. श्रीमेरुविजय गणि प्रणीत
(यमकबद्धवसंततिलकावृत्तम्)

सद्युक्तिमुक्तिरुणोनिरतं निरस्त रामानवस्मरवरं जितशत्रुजातम् ।

अन्तर्जवेन विजयाङ्गजमान्त धर्मैरा मानव !

स्मर परं जितशत्रुजातम् ॥१॥

विश्वेश्वरा विशसनीकृतविश्वविश्वामप्रतापकमलास्ततमोविपक्षाः ।

निधनन्तु विधनमध्वन्तमनन्तमाप्ता,

वामप्रतापकमलास्ततमोविपक्षाः ॥२॥

पीयूषपानमिव तोषमशेषपुंसां निर्मायमुच्चरणकृद् भवतोददानम् ।

ज्ञानं जिन ! प्रवचनं रचयत्वन्तर्प

निर्मायमुच्चरणकृद् भवतोददानम् ॥३॥

श्रेयः परागनलिनी नयतां नवाङ्गी

सामे पराऽजितबल्य दुरितानि तान्तम् ।

कल्याणकोटीमकरोन्निकरे नराणां

सामे पराजितबलाऽदुरिता नितान्तम् ॥४॥

विभाग ३

स्तवनादि

अनुक्रमणिका

अनुक्रम	पद्य संख्या	कर्ता नाम	छन्दः वृत्तम्	पृष्ठ संख्या
१.	अजित जिनेश्वरविजितमदीदम	पुण्यशील काकी	८	३५
२.	जयन्नि भुवनाधीश		८	३६
३.	जयश्रीर्गर्भगे मातुर्यत्रा		२५	३७
४.	भगवन्नजिनस्वामिन् सगरनरेश		८	४०
५.	मुखश्रियातर्जितरात्रिकान्तं		५	४०
६.	यस्य प्रमावस्त्रिदिवक्युतस्य		५	४१
७.	वरविजयविमानं		५	४१
८.	विश्वेश्वरं मथितमन्मथ		२१	४२
९.	श्रीमन्तमजितं देवं		५	४६
१०.	अक्ष्वाकुवंश विशादामर		२	४६
११.	जयजवानजितोदेवो		३	४७
१२.	श्री पद्मासनमासन	विनयहंसगणी	५	४७
१३.	भव्याभ्युजो जनसने		५	४८
१४.	भव्याभ्युजोल्लस		५	४८
१५.	सिरिसिंह-अजिअ		१७	४९
१६.	शुकः सहस्रनयनोऽपि		१५	५०
१७.	सकलसुखनिवहदानाय		१७	५१

पुण्यशील गणि कृत

(१)

अजितजिनेश्वरविजित मदीद्भट, कटक हत कुमते ।
 भवभयदारुण कारण वारण, दारण हरिणाधिपते ॥
 विजयांगज महाराज जयजय भुवनाधिपते ॥१॥

घनकर्माचलज्वलनवाला माला कुलशटकोटे ।
 अशरणशरण चरण संप्रणता गणित सुरासुर कोटे ॥
 विजयांगज महाराज जय जय भुवनाधिपते ॥२॥

व्यसन तरंगा कुलमतिजल, भवजलनिधितारणतरणे ।
 वितत दुरित सुदुरंततिमिरभर, हरण तरुण तर तरणे ॥
 विजयांगज महाराज जय जय भुवनाधिपते ॥३॥

अनलधौत कलधौत तनुप्रभ, भवजलधौविनिमग्नम् ।
 करुणां कृत्वा करुणाकर मां, तारयपातक लग्नम् ॥
 विजयांगज महाराज जय जय भुवनाधिपते ॥४॥

केवल कमला निलय दलयताद् गुरु-चिर-संचित दुरितं ।
 त्तिजगदधीश्वरता पद्माधिप-तां मम चाशु कलयतात् ॥
 विजयांगज महाराज जय जय भुवनाधिपते ॥५॥

विजित शत्रु जितशत्रु नृपान्वय, मौलिमणेशिवभृत हे ।
 यक्षदक्ष महायक्षान्वितया-जितबल यामिष्टुत हे ॥
 विजयांगज महाराज जय जय भुवनाधिपते ॥६॥

शर-दुद्भवशिवचन्द्र किरणगण, विमल सुगुणमणिजलधे ।
 द्विरदांकित पदपद्म निरुपमा-नंत शक्तिसुधननिधे ॥
 विजयांगज महाराज जय जय भुवनाधिपते ॥७॥

३६

(कलश)

कल सकल लोकालोक लोकन विमल केवललोचन,
 आनंदघनपद कांदजलदोयमहितवन विरोचनः ।
 श्री अजित इत्थं मुदावाचक पुण्यशीलगणि स्तुतः ।
 संभवतु भूरि विभूतयेभवतामनन्त महोद्युतः ॥८॥

★

(२)

जन्माऽभिषेकसमये मेरो शक्रेन्द संदग्धाः

जय त्रिभुवनाधीश ! जय विश्वैकवत्सल ! ।
 जय पुण्यलतोद्भेद-नवांबुद ! जगत्प्रभो ! ॥१॥
 स्वामिन् ! विमानाद्विजया-दवतीर्णाऽसि भूतले ।
 इदं जगत् प्रीणयितुं, सरिदोघ इवाऽचलात् ॥२॥
 बीजं मोक्षद्रुमस्येव ज्ञानत्रितयमुज्ज्वलम् ।
 स्वामिन्नाऽऽजन्मसिद्धंते, शीतलत्वमिवांऽमसः ॥३॥
 वे त्वां त्रिभुवनाधीश ! धारयंते सदा हृदि ।
 संमुखीनाः श्रियस्तेषा मादर्श प्रतिविववत् ॥४॥
 उल्बणैर्बाध्यमानानां कर्मरोगैः शरीरिणाम् ।
 दिष्टया त्वमज्जादंकार प्रतीकार करोऽभवः ॥५॥
 त्वदर्शनसुधा सारा-स्वादत्य त्रिजगत्पते ! ।
 मरुपांथा इव वयं न तृप्यामो मनागपि ॥६॥
 रथः सारथिनेवाऽद्य कर्ण धारेण नौरिव ।
 पथां व्रजतु लोकोऽर्थं त्वया नेत्रा जगत्पते ॥७॥
 त्वत्पादपद्मं शुश्रुषा--समयाऽधिगमेन नः ।
 भगवन्निजमैश्वर्यां कृतार्थमधुनाऽभवत् ॥८॥

(३)

जयश्रीर्गर्भगे मातुर्यत्रा भूदङ्गदेवने ।
 तिष्ठापयिषिते चात्र श्री चौलुक्यमहीपतेः ॥१॥
 श्रीमत्तारण दुर्गस्थं श्रीमन्तमश्रितं श्रिनम् ।
 जगज्जैस्त्रेण मोहनाश्रितं तं संस्तुवे मुदा ॥२॥

॥ युग्मम् ॥

अशक्त पङ्कौ तत्र नाथ संस्तवे सुरेश्वराद्यो अपि नूनभासते ।
 न तेऽपि कुर्वन्ति नतं स्वशक्तिः शिवाशयेतीह ममापि सृद्यमः ॥३॥
 विधायमाना भगवन् गुणानां स्तुतिस्तवाल्याऽपि ददात्यभीष्टम् ।
 सुधा यदल्याऽपि निपीयमाना नीरोगतां प्राणभृतां तनोति ॥४॥
 अनन्तं ते ज्ञानं न पथि वचसां नापि च सुखं
 न गम्यं ते रूपं न तत्र चरितस्याप्युपमितिः ।
 गुणास्तेऽनन्तत्त्वाज्जिन न विषया वाङ्मनसया
 न शक्यं स्तोत्रं तत्तत्र तदपि यत्नोऽत्रफलवान् ॥५॥

न विश्वासः प्रोक्तोऽह्यनिरिखल विदा शुद्धमनसां
 भवेन्मोहप्रस्तो न पुनरखिलं वेदितुमलम् ।
 त्वदन्यो नामोहः प्रभवति तवैवागम निर्धि
 भजन्ते याथात्म्यास्फलमपिलाभन्ते च कृत्तिनः ॥६॥

नैकोऽपि दृश्यते सुरान्तरेषु यः
 स्फुरन्त्यनन्ता अपि ते गुणास्त्वयि ।
 सुरद्रुमा ये बद्बोऽपि नन्दने भवन्ति सैकोऽपि मरौ किमाप्यते ॥७॥
 न शस्यते कैः स कुमारभूपतिस्तवात्त तीर्थाभर वृक्षरोपणात् ।
 सतां भव क्लेशजदुः स्थताभयं जहारयो मुक्तिगमी भवद्वयात् ॥८॥

३८

कुमारपालस्य कथं न मित्रं गोविन्द सङ्घाधिपति भवेत्सः ।
 प्रीष्मे फलौ म्लेच्छदवाग्नि तापैस्तन्पयस्त विम्बान्पगमेन शुष्कम् ॥९॥
 पुण्यद्रुमं तस्य नवत्वदेतद्विम्ब प्रतिष्ठापन तस्तदर्थैः ।
 जलप्रवाहैः किल योऽभिषिच्य प्रभोऽधुना पल्लवयाश्चकार ॥१०॥

॥ युमम् ॥

श्रीहेमचन्द्र गुरुमिदं गुणैः परं न
 श्रीसोमसुन्दर गुरु प्रभवोऽनु कुर्युः ।
 किं तु त्वदीय नव विम्ब महाप्रतिष्ठा-
 कृत्यैरवीश दलितोऽग्र कलि प्रभावैः ॥११॥

प्रभौ तवैतैर्विविध प्रतिष्ठामहोत्सवै नेत्तपथं प्रपन्नैः ।
 जनिव्रत ज्ञान महान् पुराणान् प्रत्येति कस्तान्न स चेतनोऽपि ॥१२॥
 भवाम्बुधेस्तारणतो द्विधाऽरिभीति क्षितेस्तारण दुर्ग एषः ।
 संसर्गवृत्ते त्वमिवाजितेश नगोऽपि जज्ञे किल सान्वयाह्यः ॥१३॥
 संसार तृष्णोऽग्र कषायतापचिरार्जिता दृष्टमल प्रणशैः ।
 अर्थैस्तिभिर्नायक भावतीर्थमाराधितं मुक्तिमिदं तनोति ॥१४॥
 द्विधापि शत्रून् जितशत्रु जन्माजित्वा भवान्नि वृत्तिमाप युक्तम् ।
 ख्यातस्तु चित्रं विजयाङ्गजोऽपि भक्तेषु भूमिर्विजयोद्भवस्य ॥१५॥
 कथं नु सम्यक् तव दर्शनाय बुधा यतन्तेऽपि तपस्कियाऽऽद्यैः ।
 जातं हि तद्यस्य न तस्य रूपं विलोकते कश्चन लोचनाभ्याम् ॥१६॥
 अनादि मिथ्यात्व तमः प्रणाशतः सुतत्त्व रत्न प्रकार प्रकाशतः ।
 शिवप्रदं तात जगत्सुखाकरं त्वमागमं दीपमदीदिपः स्थिरम् ॥१७॥
 अनन्तमोह प्रभवं निरस्य विकल्प जालं भवपातहेतुम् ।
 त्वदामार्थां मृतपान शर्मलीनं मनो मेऽस्तु तव प्रासादात् ॥१८॥

स्थेष्टेऽदृष्ट प्रतिभुवि विभौशकुन्यां नातिगन्तुं
 मोहस्याज्ञां स च तनुमतामर्द्रनैक स्वभावः ।
 औदासीन्यं भजसि भगवन् तदाऽऽज्ञावशेऽजा
 नन्वत्राणे त्रिजगति कथं तद्भविष्याम्यहंही ॥१९॥

भवता यद्यपि सन्ति तेऽत्र बहवः प्रोढाः सुरेशादेया ।
 रङ्कं न्यस्य तथापि मामपि विभोपालयत्वचिन्ताऽध्वनि
 मीघम्रीघमखरात कार्दित तनूना सारतोऽद्रिन यथा
 शैत्यं प्रापयतेऽम्बुदः किमु तथा नो बालुकायाः कणान् ॥२०॥

मोहेनास्मि वशीकृतो जिन भजे सम्यक्त्वाज्ञानंचेत्
 कोदोषममतत्तैव महिमा ह्येवं कलङ्कं श्रयेत् ।
 भूतेन ग्रहिली कृतोन कुरुते तत्सैवकः काऽपि चे द्वृत्ताज्ञां
 किल दूषणं सुमहतस्तन्मान्त्रिकस्येव यत् ॥२१॥

तत्त्वं श्रीअजित प्रसीद तमरिं निर्जित्य मोहं तत,
 स्तायिनमोचयमां पदं नयनिजंस्वं सेवकम् मुक्तिकम् ।
 किं तस्य प्रभुता प्रभोर्न वदते भक्तस्य योवाच्छित्तं
 युक्तातेऽर्हविचारणा ननु जगत्राणैकसन्धामृतः ॥२२॥

किं भक्तः स नयः प्रभुं वशयितुं शक्नोति भक्त्याऽऽभवन्
 तदर्थये तात मुहुर्मुहस्त्वां त्रैलोक्य चिन्तामणिमेकमेवम् ।
 प्रदेहि किञ्चिन्मम तत्पुनर्नयेनार्थये त्वामपरं च नाथ ॥२३॥

न कः स्तुते तारणदेवि भक्तविपत्सरित्त्तारण कर्मठे त्वाम् ।
 पासि प्रतीता रणनिजितारिया तीर्थमेतज्जिन भक्ति काश्चि ॥२४॥

एवं तारणदुर्गभूषणमणेः कृत्वास्त्वं ते मुदा
 दृष्टवा प्राग्मुनि सुन्दर स्तुतितती बालस्वभावदूकम् ।
 याचे श्रीअजितप्रभो भवरिपु क्षेपाञ्जय श्री प्रदां
 शुद्धां बोधिरमानन्तम चिरात्छैयो लभेऽहंयया ॥२५॥

(४)

तिष. पूर्व २-३ सर्ग ५-१

प्रभोर्दीक्षाग्रहणानन्तरं सगरनरेश कृतः

भगवन्नजितस्वामिन् ? विजयस्व जगद्गुरो ?
 त्रैलोक्यपदिमनीषंड-विकासनदिवाकर ? ॥१॥
 मतिश्रुतावधिमनः-पर्ययैर्नाथ ? शोभसे ।
 ज्ञानैश्चतुर्भिरुद्दामै-रणैरिव मेदिनी ॥२॥
 त्वं हेलयापि कर्माणि प्रोन्मूलयितुमीशिषे ।
 अयं परिकरस्तुते, लोकानां मार्गदर्शकः ॥३॥
 भगवन्नंतरात्मात्वं, मन्येऽहं सर्वदेहिनाम् ।
 तेषामऽद्वैतसौख्याय, यतसे कथमन्यथा ? ॥४॥
 हित्वा कषायान् मन्त्रवत्-कृपाजलपरिप्लुतः ।
 त्वमेवाऽसि विशुद्धात्मा निर्लेपः पद्मपत्रवत् ॥५॥
 शब्देऽपि न्यायनिष्ठस्य न स्वो न च परस्त्वव ।
 प्राप्ताऽवसरमेततेधुना साम्यं किमुच्यते ॥६॥
 वितर्कं यामि भगवन् ! दानं यद् वार्षिकं तव ।
 त्रैलोक्याऽभयदानोरु-नाटकस्याऽऽमुखंहितम् ॥७॥
 धन्यास्ते विषया ग्रामा नगर्यः पत्तनानि च ।
 मलायाऽनिलवद्यानि प्रीणयन् विहरिष्यसे ॥८॥

(५)

मुखश्रियातर्जितरात्रिकान्तं-निरन्तरायं जिनराजिकान्तम् ।
 नाथे जिनं मुक्तिरमामकान्तं-यमाश्रयं मुक्तसमस्तकान्तम् ॥१॥
 कम्प्राकृतिं नाथमहं महान्तं, श्रीमन्तमीडे जितशत्रुजातम् ।
 विश्वैः परीतं जितशत्रुजातं जयन्तमप्युद्धतचित्तजातम् ॥२॥

यस्य क्रमद्वन्द्वमिभो नृनूतं सेव्यं सुरैराश्रयति स्म शान्तम् ।
 नत्वा तमानन्दरमानिशान्तं सूपात्तसौख्यं विदधे निशान्तम् ॥३॥
 रिरंसया मुक्तमिमं वहन्तं प्रभुत्वमन्यद्भुतमर्तिवान्तम् ।
 वशाभिरक्षुब्धमुपैति दान्तं राः स्वत्विषा येन जितो नितान्तम् ॥४॥
 इतिमुदितमनस्को मूर्धगाचार्यनामाऽक्षरकमलनिवन्धैर्वन्धुरैः संस्तुयो यः
 कमलविजय सङ्ख्यावद्विनेयापुरेणौ स भवतु मयि देवो-
 दत्तदृष्टिः सतुष्टिः ॥५॥

(६)

यस्य प्रभावास्त्रिदिवच्युतस्य क्रीडास्वपि क्षीबमुखारविन्दः ।
 अजेयशक्तिर्भुवि बन्धुवर्गश्चकार नामाऽजित इत्यवन्ध्यम् ॥१॥
 अद्यापि यस्याऽजितशासनस्य सतां प्रणेतुः प्रतिमङ्गलार्थम् ।
 प्रगृह्यते नाम परं पवित्रः स्वसिद्धिकामेन जनेन लोके ॥२॥
 यः प्रादुरासीत् प्रभुशक्तभूम्ना भव्याशया लीन कलङ्कशान्त्यै ।
 महामुनिर्मुक्त घनोपदेहो यथारविन्दाभ्युदयाय भास्वान् ॥३॥
 येन प्रणीतं पृथुधर्मतीर्थं ज्येष्ठं जनाः प्राप्य जयन्ति दुखम् ।
 गाङ्गं हृदं चन्दनपङ्कशीतं गजप्रवेका इव धर्मतप्ताः ॥४॥
 सब्रह्मनिष्ठः सममित्रशत्रुर्विद्याविनिर्वान्त कषाय दोषः ।
 लब्धात्मलक्ष्मीरजितो जितात्मा जिनः श्रियं मे भगवान् विधत्ताम् ॥५॥

(७)

(मालिनीवृत्तम्)

वरविजयविमानं पुण्यवान्प्रोज्झ्यसद्यो हतभवमनुजाङ्ग,
 प्राप्तवान्प्राप्तरेखः ।
 क्षपितभव भयारिर्ध्वेयमूर्तिं प्रभावोऽजिनवृषराशि मङ्गलं वो
 ददातु ॥१॥

४२

सकलभुवनसौख्य-श्रेणिदाताऽवदात-चरितगुणगणेनो-
 द्धासमानाङ्गयष्टिः ।
 जगतिसकलमान्यो-भद्र्यमद्रास्वरूपः सजयतियतिपूज्यो,
 वायु भुग्योनिरीशः ॥२॥

विलसतिशिवशान्तिर्यस्यपादारविन्दे,
 अघविततिरजस्त्र दूरतः संस्थिता च ।
 नरपतिजितशत्रोरवन्याब्धिक्षपेशः सविभुरजितनाथ
 स्त्रायतांभूत संघान् ॥३॥

कलित कलि गुणानां मानवानानंतानां, निजपदमतिशोकं
 दानदक्षोददानः ।
 प्रवरमहिमभर्ता तारकोयःश्रितानामजित जिनवरोऽग्नौ
 पातुमां तीर्थनाथः ॥४॥

जननमरण शान्तिर्यत्क्रमाभोजनयुग्मं सकृदपिमनुजानां
 जायते पश्यतांद्राग् ।
 कृतानिज कृतशान्तिर्मग्नतान्तिप्रकारः सजगदखिलसिद्धि
 तीर्थनाथोददातु ॥५॥

(८)

विश्वेश्वरं मथितमन्मथ भूपमानं, देवं क्षमातिशयसंश्रित भूपमानम् ।
 तीर्थाधिराजमजितं जितशत्रुजातं प्रीत्या स्तवीमि
 यमकैर्जितशत्रुजातम् ॥१॥

विज्ञानरागविकलङ्कदशान्तमोहविज्ञानरागविकलङ्कदशान्तमोह ।
 त्वामुल्लसत्पुलकपक्षमलदेहदेशाः सम्यक् प्रणम्य न लभन्ति
 कदाचनाऽपि ॥२॥

आनन्दकन्दलितमानसदैवतेन, स्तीतव्य यः सुरपुरन्निप्रकटाक्षपाशः ।
 आनन्दकन्दलितमानसदैवतेन,
 त्वामेव वीरमपहाय न मन्मथोऽन्यः ॥३॥

राजन्मदेव रमणीरुचिराजितारं,
 नानाविधं वपुषि भूषणमुद्रहन्ती ।
 नाऽचुक्षुभञ्जिन भवन्तमुदारकान्ति,
 राजन्मदेवरमणीरुचिराजितारम् ॥४॥

भीमे भवेऽत्र जितशत्रुनरेन्द्रवंशकासार
 तामरसभाजित हेमदीप्ते ।
 कासारतामरसभाजितहेमदीप्ते,
 स्वामिन् विमोच्य तव दर्शनमेकमन्या ॥५॥

त्वय्यात्मवृत्तिमकरीञ्जनताजनानां,
 यावल्लभेत तरसामहितासदक्षे ।
 किं कुतौकं दिवि शिवेऽपि सुखश्रियं सा,
 यावल्लभेत तरसा महितासदक्षे ॥६॥

व्यापारिता स्तुतिविधौ तव कोविदैः स्वा,
 कां कां करोति कमलां विगलत्कलङ्काम् ।
 नागेन धीरतरलाच्छित विग्रहस्य,
 नागेन धीरतर लाच्छित विग्रहस्य ॥७॥

सत्पादराजितसमानवकामदारो
 सत्पादराजित समानवकामदारो ।
 सत्पादराजितसमानवकामदारो,
 सत्पादराजितसमान व कामदारो ॥८॥

नत् ङ्ग भवन्निह तमोहरणं भवेरं,
 कल्याण गौर वपुषं यतयोगते ते ।
 कल्याण गौरवपुषं यतयोगतेते,
 नत्वा भवन्निह तमोहरणं भवेरम् ॥९॥

४४

शं वर्द्धिनं दितमलं प्रमदादराग,
 शं वर्द्धिनंदितमलं प्रमदादराग ।
 मन्देतरा ममलतोयमदं भवन्तं
 मन्देतराममलतोयमदं भवन्तम् ॥१०॥

ज्ञानं ददाननय सज्जनतां प्रकाश-
 मानन्दिता गजगते हतमोहराज ।
 ज्ञानं ददाननय सज्जनतां प्रकाश-
 मानंदितां गजगते हतमोहराज ॥११॥

संपन्नकामलसदागमना भभूत
 भवारितापवित्तिकारसभारतीते ।
 भव्याय देहितरसा तरसा प्रसिद्ध
 भूमानमत्रभवतोः कमलायताक्ष ॥१२॥

संपन्न कामल सदागमनाभिभूत
 भावारितापवित्तिकारस भारतीते ।
 भव्याय देहि तरसा तरसा प्रसिद्ध
 भूमान मत्रभवतीः कमलायताक्ष ॥१३॥ महायमकम् ॥

अस्मारि येन नहि सर्परमानिवासः
 प्रीत्या भवान् प्रथित कीर्तिरमानिवासः
 संपद्यतां कथमिवाऽत्र नरो गतापत्
 स्वामिन् विधूतविनमज्जनरोगताप ॥१४॥

माराजितं भुवनरक्षण बद्धकक्ष-
 माराजितं जिनपतिं प्रतिनम्रतां यः ।
 माराजितं प्रविततं लभते स राज्य-
 माराजितं त्रितजयश्रुपतामदीक्षः ॥१५॥

या निर्मलेन जनतामनसा रसेन
 देवार्चिताङ्घ्रियुग सज्जनसारसेन ।
 आङ्गाविधौ भवति तेनल सारसेन
 बन्ध्राम्यते भवसरस्वति सारसेन ॥१६॥

आख्यातमीश भवता भवतापतप्त
 भव्याङ्गिचन्दनरसं नरसङ्घमुख्याः ।
 केचिन् कृपारसमयं समयं शरण्यं
 भव्या ब्रजन्ति शरणं शरणं गुणानाम् ॥१७॥

दृष्ट्वा तवास्यमकलङ्कमलानिशान्तं
 शान्तं हशोरमृतमात्मगतं महर्षे ।
 हर्षेरिताश्रुसलिल प्रवहैः कदाहं
 दाहं भवाग्नि जनितं प्रज्ञमं नयामि ॥१८॥

पञ्चाशदञ्चित्ततुः शत चापमानं
 हेमनः सृजन्तमभिरामरूचापमानम् ।
 विश्वाधिपंक परिशोषण घर्म रश्मिं
 विश्वाधिपं शरणमेष जनो गतस्त्वाम् ॥१९॥

स्तोत्रे तवाऽत्र यमकैर्यनकैरवेन्दो
 पुण्यं यदार्जिं सुरसे सुरसेज्य दृब्धे ।
 तैनैधि मे कृत भवान्त भवान्करेऽपि
 स्वामी त्वमेव शमिना शमिनान्तरारो ॥२०॥

यं त्रैलोक्य पितस्तव स्तवमिमं संस्तब्धवान् मुग्धधी-
 रप्याचार्यं जिनप्रभः श्रवणयोरानन्दि नित्यन्दिनम् ।
 भक्तिव्यक्तितरङ्ग रङ्गिगनसं पुंस्ताममुं सादरं,
 पापः पापठतां प्रयाति विलथे संसारनामा रिपुः ॥२१॥

×

४६

(९)

श्रीमन्तमजितं देवं कषाषायै रजितं सदा ।
 त्रैलोक्य वन्दितं देवं घोर संसार पारगम् ॥१॥
 अद्य प्राप्ताः श्रियः सर्वामया तीर्णो भवार्णवः ।
 जीवितं सफलं मेने यत् त्वं दृष्टोऽति दुर्लभः ॥२॥
 पवित्रा रजनी सैव प्रशस्यो दिवसोऽपि च ।
 स एव जगतीनाथ ! यत्र स्यात् तव दर्शनम् ॥३॥
 त्वं मरौ कल्पशाखीव जाङ्गले गाङ्गपुरवत् ।
 सुपर्वमणिवन्नैस्त्वे दुर्लभोऽसि प्रभो ! भवे ॥४॥
 अनवथा महाविद्याः सम्पदो विपदोऽज्जिह्वताः ।
 सौभाग्यं सह भाग्येन भाक्तिकः संश्रयेत् तव ॥५॥

*

(१०)

अक्ष्वाकुवंश विशदामर मार्गसुरं
 व्युदोदय प्रवर वर्त्मनि सार्धवाह ।
 त्रैलोक्य वर्य सरसोरुह धस्त्र रत्नं
 कतथे जिताहित सुताजित नाथ संज्ञं ॥१॥
 सामान्य मानव सुधारुहमत्त पीलं
 लाभाशुगाशन विफल्य ने भुरिकार्यं ।
 वंशाभिमान मृगनाथ गजक्रमं च
 कतथे जिताहित सुताजित नाथ संज्ञं ॥२॥

७

(११)

जयवानजितोदेवो, न चकोप्यजितं जयेत् ।
अजितेन जिताः सर्वे, अजिताय नमो नमः ॥१॥

अजिता झ्यवंतोन्ये, अतितस्य जयो महान् ।
अजिते जय लक्ष्मीञ्च, सुखं वसति सर्वदा ॥ ॥२॥

एतादृशोऽजितो देवो, ममाहोहृदयांबुजे ।
सदा तिष्ठतु भाग्यं चेत् मरालइव मानसे ॥३॥

×

(१२)

पण्डित श्री विनयहंसगणिविरचितः

श्रीपद्शासनमासन भवोद्भासन देशनयोदित धर्मम् ।
आश्रितकामित कल्पसधर्मं नौम्यजितंजितरागरुष तम् ॥१॥

योजनगामिगिरं तवपीत्वा कर्णपुटैरिव लोहजघातुः ।
सिद्धरसंस्वसुवर्णतयास्यादिष्ट फलो भविकः सकलोऽपि ॥२॥

त्यक्तरसोऽपि च सत्यरसश्रीः शालिकला सकलो विकलोऽपि ।
कामितदोऽपि परिग्रहमुक्तः श्रीअजितोविजयी जयदः स्तात् ॥३॥

श्रीजित्तशत्रुभवोऽपि कथंस्यास्त्वंजितशत्रुरसौ स्वयमाशु ।
श्रीविजयाङ्गभवोऽपि सुजातः सर्वसदोभयथा विजयात्मा ॥४॥

इति हर्षविनय गुरुहृद्भक्ति व्यक्तया नुतोऽजितोविजयी ।
यच्छतु मे जयलक्ष्मी सलीलगुरु धर्मं हंसरत्निम् ॥५॥

*

४८

(१३)

भन्याम्बुजोल्लसनैकदिनपति निजगुणौघरमणकरं
निखिल विश्व पदार्थ दर्शक बोध रत्न जल्लकरं ।
नाकीश सुरनर चक्रि पूजित विमल पादेन्दीवरं
तारंगतीर्थाजितप्रभुं प्रणमामि वरतीर्थेश्वरं ॥१॥

सद्वाक्य स्पन्नोल्लासब्रंधुर प्रगुण गुणगणमंदिरं
शुभचरण विबुधकदंब संस्मृतभावरत्नविकस्वरं ।
सफलाङ्गिभद्रविधाने तत्परविशदधर्मरूभास्करं
तारंग तीर्थाजित प्रभुं प्रणमामि वर तीर्थेश्वरं ॥२॥

सद्दयान पावकदग्ध हास्यविनोद मदनेन्धन भरं
सदतिशयगण भूषित परभाव पीडोत्कर हरं ।
सदेहि वाञ्छित वर्गवितरण कल्पतरुमुत्तमनरं
तारंग तीर्थाजित प्रभुं प्रणमामि वरतीर्थेश्वरं ॥३॥

यदेशनामुपकण्य भूपकुमारपालाः सुन्दर
प्रविधापयाञ्चक्रे जिनालायमातीर्थे श्रीधरं ।
कलिकालसर्वज्ञेन तेनेप्तिपदं शात्याकरं
तारंगतीर्थाजितप्रभुं प्रणमामि वर तीर्थेश्वरं ॥४॥

त्वां प्रसन्नास्यं प्रणम्य करोमि विज्ञप्ति हितां
मां त्वया सदृशं विधेहि जिनेश भक्ति समन्वितं ।
गुरुनेमिसूरीश पद्म एवमुवाच नम्रवचनभरं
तारंगतीर्थाजितप्रभुं प्रणमामि वरतीर्थेश्वरं ॥५॥

(१५)

अजितशान्तिस्तवः

(महामन्त्रगर्भितः)

सिरिरिसह-अजिअ-संभव-अभिनंदण-समुद्-सयणपह-सुपासा ।
 चंदपह-सुविहि-सीअल-सिजंस-वसुपुञ्ज-विमल-गंता ॥१॥
 धम-संनि-कुंधु अर-मल्लि-सुवय-नमि-पास-वीर-तेवीसं
 जिण पुंडरिआ पुंडरिअपव्वएजस्थ समुसरिआ ॥२॥
 वासासु विहिअवासा सुविहिअसित्तुंजए अ सित्तुं जे ।
 तहिं रिट्टनेमिणो रिट्टनेमिणो वयणअे जे उ ॥३॥
 देविदथुआ थुणिआ वरविज्जाळंदिसेगगणि वइणा ।
 समयं वरमंतसधमकीत्तिणा अजिय संति जिणा ॥४॥
 तेहिंपे अजिअसंती थुणाणि-रागाइ रिउअजिअसंती ।
 विउभत उज्जियसंती संपाइअत्तिजयजिअसंती ॥५॥
 असुरविद सुरिंदनरिंद चंद नागिंद-बंदि बंदेहिं ।
 वंदिअपयारविंद वंदे जिअसंति-जिणचंदे ॥६॥
 अजिअजिओ दुज्जयनिज्जअत्तिजयंतरारिजाएण ।
 तिजईसो तिजईसत्तोहिओ जयउ जिणनाहो ॥७॥
 सत्ताणं सत्ताणं संताणं कुणइ संनसंताणं ।
 संतिअ संतिकय उवसंती—संतिकय उवसंती ॥८॥
 षणवउत्ति नमो भगवओ अरिहओ जिअस्स सिज्जउ मे ।
 संतिस्म य स भयवइ जं महइ सयामहाविज्जा ॥९॥
 अजिअ सरइं अजिए रिऊहि अपराजिए जयम्मि सया ।
 माहूपराजिए अ णिहए असंवाहाबलेहिंपि ॥१०॥

५०

जो कुण्ड लोमसारो भक्तिपट्टिई पसाहेइ ।
 लहुसव्वकामिअत्थे पुण्णसया-सोहइ सया सो ॥११॥
 जे संति संतिभक्ता कयासिकपसंति समुवसंतिपरा ।
 सव्वं पावं असुहं उवसाहिंति अ दुहं ते ॥१२॥
 इट्ठं साहंति असंति संतिण्णदुप्प याडभया ।
 अविरोह जुआ रोहंति निरुवसग्गं निरुवसग्गं ॥१३॥
 इअ अजिअसंति जुअलं विमलं विमलगिरिसंठिअं सययं ।
 खुदोवद्वविंदं विदावइ दुअं नमंतस्सर ॥१४॥
 जइमग्गइ उग्गसमग्गदुग्गउवसगसंग-दुक्खलयं ।
 तासरह सयलमंगल कल्लणवलि-निलअमेअं ॥१५॥
 डाइणि-जोइणि-वेआल-जक्ख-दक्खस्स-पिसाय भूआणं ।
 न हु भवइ तस्स भयजो सिरइ थयंभयहरं एअं ॥१६॥
 इअ अजिअसंतिथुत्तं पक्खिअ चउमास वच्छरपउत्तं ।
 जो पढइ सुवइ सम्मं सो पावइ सिवसुहं रम्मं ॥१७॥

(१६)

(श्रीजनदत्तस्मरिविरचितं)

शक्रः सहस्रनयनोऽपि गुणावसानं
 दृष्टुं क्षमोऽस्ति न ययोर्जगदेकपत्न्योः ।
 वाचस्पति प्रभृतयोऽपि ययोरशेषान्
 वक्तुं गुणानिह नहि प्रभविष्णवः स्युः ॥१॥
 स्तोतुं तयोर्जडमतिः किमहं क्षमोऽस्मि
 निर्मेरनिर्मलगुणानसमानशेषान् ।
 त्वत्पादकम्पितफयप्रदपादप्राप्तेः
 पूर्वं प्रसूनमिति भाविफलं तदग्रे ॥२॥

अजितमजितरगेणागः प्रणाशनपण्डितं

स्फुटमनिकटीभूतः श्रीणांसयो न-विनौति तम् ।

सुरजनबन्धु नेत्रानन्द क्षण क्षण दाकरं

करणवशगो न स्वं नान्यं प्रवेत्ति स मूढ धीः ॥३॥

विनमदमराजीमौलिप्रालाप्रभागप्रवरमरकतालीभृङ्गसंसर्गशोभिं ।

यदमलपदपद्मद्वन्द्वमद्वन्द्ववन्धुं

प्रतिदिनमनवद्यं मौलिनाऽहंवहामि ॥४॥

जिनवरमजितं करोमि भक्त्या कृतकृतिविनुतिं कृपाकृपाणी ।

कृतकुमतभिदं हृदन्तराले नयविनययुतोऽहमेव देवम् ॥५॥

वन्दे शान्तिं दत्तविश्वैक शान्तिं भ्रान्तं भूयस्तैर्न वैराश्रितोऽसौ ।

संसारेऽस्मिन् दुर्निवारान्तरारिच्छेदच्छेकं मूर्त्तिमत्कल्पवृक्षम् ॥६॥

कासश्वासाङ्गर्ह्रासादशननखमुखाक्षिक्षयग्रन्थि शोषा-

तोसारश्लेष्मपित्तज्वरपवन कटीकण्ठविष्टाग्रहाश्च ।

ज्वालावालेयलूताश्रवणजठरजाऽपानकुष्ठाङ्गदाहान

स्युस्तस्यामया योऽजितमति विनयान्नौति शान्तिं च भक्त्या ॥७॥

वृष्णोष्णे न पयो न मारिरपि न द्वीपी न दन्ती च नो

सिंहो न ज्वलानो न पन्नगभवा भीतिर्न भूतास्तु न ।

शकिन्यो न विनायका न तु त्रिषं नरातयो नाजयो

न क्षेत्राधिपगोत्रपाः प्रतिभयं कुर्वन्ति तोस्तौतियः ॥८॥

यज्जन्मस्नात्रकृत्यक्षणमिलदमरश्रेणिराजैः सहर्षं

कुम्भैः सच्छातकुम्भैरमृतधृतपयः पूरपूणैरपूर्णम् ।

स्वर्णाद्रौ कर्ममुद्राभिमतपदप्राप्तुर्मेवाप्रकामैः

ष स्नात्रंचित्तं पवित्रं निजनिजपरिसङ्गतैः संव्यधायि ॥९॥

५२

स्नात्रं विधाय विधिना मुकृतार्थिता नः
 स्वर्गाधिपत्यपदवी सुरता च नीताः ।
 इत्थं प्रमोदभर निर्भर भाज्यमानगात्रा
 मुदाननृतुरिन्द्रगणाः सदाराः ॥१॥

शुचि समय गमुत्थस्थूलकालम्बुदाली-
 स्तनितमधरयन्तो ध्वानतः किञ्चिदुच्चैः

मदमलिनकपोलालीनमत्तालिमाल—

द्विरदपतिततुरङ्ग काणमेके च चक्रुः ॥११॥

उत्फुल्लोचनलसल्लधुन्नास्यलीलासम्प्रेरसस्मर मुख प्रजिताब्जभासः ।

पीनोन्नतस्तनभूरैर्विनीताङ्गभागा—

अञ्चद्वलित्रयविराजित तुच्छमध्याः ॥१२॥

त्रिदशपतिपुरन्ध्रयो हावभावाङ्गभङ्ग—

प्रभवकिरणकेलिकीलितशेषलेखाः ।

यदतिरुचिररूपं प्रेक्षणा क्षेप बत्यः

सद्गभिनयन्त्यं यत्पुरो हीत्यकार्षीः(र्षुः) ॥१३॥

अमानबाधारहितं जिनाजितममानबाधारहितो जनोऽजितः ।

विनत्य शान्तिं भवतीरराजितं विनत्य शान्तिं भवतीर राजितः ॥१४॥

इत्युधाममकामकामित फलान्यादातुकामः शमी

सानन्दं पढति स्तवं शमश्टोऽकुण्ठः सदाकर्षठः ।

याव्याजेन विनाऽनयोस्स जिनयोः पक्षादि पर्वस्वमुं

स्वर्लाब्ध्या जिनदत्तनम्रजनता शर्मास्त कर्मा भवेत् ॥१५॥

(१७)

श्रीबृहदजितशान्तिस्तवन

(श्रीजयशेखरसूरिविरचित)

सकल सुखनिवहदानाय सुरपादपं
 पादपंकजनतानेकनाकाधिपम् ।
 अचलशिवनिलयमप्रलयगुण शोभितम्
 नौमि जिनमजितमहमजितमुदितोदितम् ॥१॥

शांतिमुपशांतभवभूरिभयपरिभवं
 भुवनवनसुघनघनवारिवरवैभवम् ।
 परमशममिदुसममसममहिमोदधेर्नं
 तुमीहामनंतामहं संदधे ॥२॥

पुण्यरथसुपथनयनायवृषभश्रमौ
 त्रिपुलसंसारसरिदोधपुल्लिनौपमौ ।
 सिद्धिमीमंतिनीश्रुतिवतंसायितौ
 संपदे जिनपती अजितशांति युतौ ॥३॥

यः समूहो मुदामजनि जनकांबयो
 स्तारमवतारमवगम्य सम्यग्ययोः ।
 गजवृष प्रमुख सुस्वप्नसंदर्शना
 त्तमलमवगंतुमन्ये न मन्ये जनाः ॥४॥

जननसमये ययोरसुर सुरनायकाः
 नवनवानेकनेपथ्यपरिधायकाः ।
 विदधुरुत्सवमतुच्छं गिरौ मंदरे
 वासये तौ जिनौ निजमनोसंदिरे ॥५॥

५३

कोशलापुरवरे पूतविजयोदरं
 भूपजितशत्रुकुलकमलवनदिनकरम् ।
 द्विगुणनवशतकरप्रमितवरभूधनं
 नौमि कनकाभमिनाचिन्हमजितंजिनम् ॥६॥

गजपुरे विश्वसेनेशकुलभूषणं
 रूचिरमचिरागरूहमनघमृगालक्षणम् ।
 षष्ठयधिकहस्तशतवपुषमुत्तनामुखं
 शातिनाथं चगांगेयगेयत्विषम् । ७॥

जलधिरसनावनीविततवर शासनं
 चितितोपस्थितद्वारदतुरगासनम् ।
 ललितलालनाजनावद्ध बहुवर्करं
 यौ चिरं राज्यमवतः स्म विस्मय करम् ॥८॥

तदनु दनुजाहित प्रथितमहिमोदयं
 वर्षदानेन परितुष्टजनसमुदयं ।
 जगृदतुः स्वहितकामावकामव्रतं
 तौ नमस्कृत्य तोषं भजेऽनावरतम् ॥९॥

तमसि जीने ययोरखिलदोषोदिते
 निपुण नीरजवने निविडमामोदिते ।
 उदितवति केवलज्ञानमानौ द्रुतं
 दिवसपतिनापिखद्योतपोत्तायितम् ॥१०॥

यत्पदांभोज भजनाय जातत्वरैः
 संघसंघट्ट धनधृष्ट भूषण भरैः ।
 व्यूढमपि रुचिरचिररूढरसनिर्भरैः
 पाणितलमानमभवन्नभो निर्जरैः ॥११॥

भरितभवदुरित दबदहनपरितापिताः
 सदसि यद्वाचमति पुण्यबुध्यापिताः ।
 सत्यसंधाः सुधासारसेकंनरे
 शामरेशा मुदा सर्वदा मेनिरे ॥१२॥
 आतपत्रत्रयं चारवश्वामराः
 कोटिसंख्या भजंतेऽभितश्वामराः ।
 अनुपदतदुंदुभिध्वनितमच्युतपदे
 यदतिशयराजिरेषा न केषां मुदे ॥१३॥
 बोधयित्वाथ तत्त्वानि धीरं जनं
 योगतो यौ गतौ धाम निरंजनम् ।
 तमहमजितं च शान्तिं च चंचद्युतिं
 सुचिरमर्चामि पंचेषु विजयोद्यतम् ॥१४॥
 द्विपरिपुव्यालवेतालरोगानला
 नीरचौरादयोऽन्येऽपि सकलाः खलाः
 नलुंपंति कंचुकि न इव वंजुलं
 नमतियो विमदभिदमेव जिनयामलम् ॥१५॥
 पाक्षिकेकिल चतुर्मासिके वार्षिके
 पर्वणि प्रकृतवरपुण्यनरनायके
 योऽमुमति सोममतिरजितशांतिस्त्वं
 पठति निश्रृणोति लभते सुखं स ध्रुवम् ॥१६॥
 गुगराजिविराजीतमरिपुपशजित-
 र्माजितशांतिजिनयुगलमिदम् ।
 मति शुभ्रसभाजनमतिशयभाजन-
 मुपजनयतु संघस्य मुदम् ॥१७॥

५६

श्रीवीरगणिकृत लघु अजितशान्ति स्तवन

गन्ध अवयारसोहम्मसुरसामिओ
 जणणिजेय संथुणइ भत्तिभरभाविओ ।
 तिजिण इक्खागकुरुवंस भूसणधरा
 अजियसंति य नंदंतु मंगलकरा ॥१॥
 जम्मकालंमि जे असुरसुरभासुरे
 न्हविय वत्तीसइंदेहिं सुरगिरि सिरे ।
 खयरनर अमर आणंद वद्धलया
 जयउ जगि अजीयसंति य भट्टारया ॥२॥
 खवियरिउवग्गवरज्जसुहमाणिउं
 पवरदाणेण जगसयलसंमाणिउ ।
 जेहिं मुक्खंकीरी दीक्खकंखीकया
 ताहि धुणि अजियसंति यपयपंकया ॥३॥
 घोरतवचरणउवसग्गुअहियासिउं
 दुज्जए घाइक्कमाइं निन्नासिउं ।
 जेहिं नाणं समुप्पाडियं विमलयं
 दुइयसोलसमजिण तिजण मह सुविणयं ॥४॥
 पवरदेसणयतिहुयणविपडिवोहियं
 भवोवग्गाहि क्कमाइं मसभूरिअं ।
 पवरसुह परमनिव्वाणपुरि जे गया
 द्ददढ ते नमह जिण अजिअसंति सया ॥५॥
 कुविअरिउवग्ग हरि सरह गय जोयणी
 भूय वेयाल अहि रक्खसी डायणी ।
 तासु उवसग्ग कीरेइ नासेसयं
 हियइ जो एहु समरेइ जिणजुअलयं ॥६॥

जइ न आहिलसह दालिइ दोहगयं
 तुम्ह अहिलसह जइ लच्छिसोहगयं ।
 भवह जइ भीअ जइ सिवसुहासत्तया
 हवइ एयस्स जिणदुगइ तो भत्तया ॥७॥
 एय संवळ्ळरिय पक्खिस्सयचउमासिए
 अजिय संतित्थयं भणइ जो निसुणइ ।
 कहइ कविवीरगणि भविअजण अग्गए
 असुह तसु जाइ सुहग्गयलसंपज्जए ॥८॥

❀

श्री यशोविजयोपाध्याय

स्मृतिर्निमित्त जन शान्ता, महिमाठया वजित शान्ति नामामौ ।
 नावि कर्मा कुर्वेऽहं द्वितीय षोडशजिनौ समकम् ॥१॥
 पुष्पा धैर्म हितत्वं परभाग पराग भागभवेन्मर्त्यः ।
 वृषभा भूत युवां श्री धर्मर्थं श्रयति शिवगामी ॥२॥
 प्रिययुवया पुरुषेण प्राप्यन्ते शान्ति कान्त धृतिमतय ।
 प्रतिपन्न प्रभुतुभ्यं जनाय भद्रं भवेन्नूनम् ॥३॥
 नित्वं मनोधृतयुवन्नुर्नाऽन्यो जगति धन्यमूढन्यः ।
 निजावन्तव्यय विषयी कृत तव ऋद्धि प्रवद्वैत ॥४॥
 ध्यात श्री विमलाचल तीर्थ स्थित युवयि भव्यता नियमान् ।
 हे स्वस्व बोधक युवां हृदि वसतं मे जिनाधिपती ॥५॥
 नुतौ युवामजित शान्ति जिनौ मयेति,
 युष्मत्पद द्विवचनान्य पदं कतोत्कया ।
 श्री नन्दिषेण गणि संस्तुत पाद पद्मौ,
 देयास्त मस्त विपदं सुख जम्पदं मे ॥६॥

५८

ऐश्वर्यामान गहनं वरगंधवाहं
 शौर्योभिमान चिकितान्यय सूर्यंतापं ।
 रूपरम्याब्धि दयिता पति वाडवाग्नि
 कथे जिनाहित सुताजितनाथ संज्ञं ॥३॥

अनंतयो मदमहावसतीन भोगं
 शास्त्रोत्कर स्मय गदात्ययजायुकारं ।
 नाशीकृताखिल भवाब्धि निदानमानं
 कथे जिनाहित सुताजितनाथ संज्ञं ॥४॥

धर्मोत्तम व्रतति पेटक नुतनाब्दं
 चात्र प्रमाण धनुसार्धं चतुः शतो जं ।
 श्रोवत्स लाञ्छित भुजान्तर मत्र रेजे
 कथे जिनाहित सुताजितनाथ संज्ञं ॥५॥

सुखद जन्मनि यस्यमुदन्विताः निरय वासघत अंशुशालिनः ।
 सुखरासनमाचलतां गतं ततभि नौम्यजितं हयचिह्नतम् ॥१॥

भविजनाम्बुज भासन भास्करः भुवन बान्धवइहितदायकः ।
 प्रणत वासल चक्रि नृपा वळि विजयताम् जितोऽत्र जिनाधिपः ॥२॥

खदमिनं खमनोरथ निरतिं मदनखं खमिलानध लेपनं ।
 जिनखम प्रतिकाएत्रमारतं तमजितं भविनीरज स्तुवे ॥३॥

दिव्यतुलां सुखतंति विजयेऽनुभूयाऽ-
 योध्यापुरी च विजयाशुभकुक्षि शुक्लौ ।
 मुक्तो पमोऽजित जिनोऽवततोर विज्ञः
 श्वेतत्तयो दशदिनेऽमलमाधवीये ॥१॥

यस्याष्टमी वरदिने सित पक्षमाधे
 जन्मोत्सवोऽमखराः प्रचकार मेरौ ।
 माधे सिते च नवमी शुभवासरेयो
 दीक्षां ललौ प्रविशदोन्नत भावनाद्वय ॥२॥

ध्यानान्तरीयसमये त धाति कमो
 संग्राय केवलमनन्त पदार्थ बोधं ।
 लेभे शिवं सकल कर्म विनाशकाले
 कर्मा जिताजित प्रभुं प्रगिदध्महे तै ॥३॥

विभाग : ४

स्तोत्रादि

अनुक्रमणिका

अकाराद्यनुक्रम	पृष्ठ संख्या
१. अजितो जयदो...	६३
२. अजिअं जिअ—सव्वभयं	६५
३. वदितुं वरतिस्थं	७१
—चैतन्यवंदना	७४
—स्तुति	७८

श्रीअजितशान्तिस्तोत्रम्

अजितो जयदो जयाजितप्रभुशान्ते च नताङ्गिशान्तिकृत् ।
मुदिताऽहमुभावपि स्तुवे भयदौ तौ भवभीभेदोदितौ ॥१॥

भविकप्रकृतेः पुरो महाभविकप्रत्ययतः पदे पदे ।
सुपदस्थितिरभ्दुता भवेभ्दुवि सर्वाजितशान्तिसन्निधेः ॥२॥

भवतां भविका भवाटवीविरतिर्ब्रह्मपदेषु चेद्रतिः ।
श्रयताजितशान्तिशासनं शरणं विश्वनृणां तदा मुदा ॥३॥

विजया विजयाश्रयाऽजिताश्रयणेऽन्तर्नृपतेरतावभूत् ।
प्रभुशान्तिरपीह शान्तिदो जननीगर्भगतोऽभितो जने ॥४॥

सकलारिजयान्तिजप्रसूविजयाजन्यजिवऽपि गर्भगे ।
जनचक्रिपदद्वयश्रियोः प्रभुशान्तिः प्रभुताभुगद्भुतः ॥५॥

तरणीन्दुपुरन्दरादयः परिकर्माणः इवाभेइवाभेवोऽपि ये ।
सरसान्तरभक्तिनिर्भरा यदि यौ भेजुरिहानुयायिनः ॥६॥

युवयोस्तनुरुपतेजसां लवमात्राश्रयिणोऽपि ते कथम् ।
रमणीयतया कशचनाजितशान्ती विबुधा अपि स्वयम् ॥७॥

द्युमणीरमणीमाश्रयेऽजितशान्ते च भवत्सुशासनम् ।
भविनामिदमेव सम्पदां पदमत्रास्ति यतस्तु नापरम् ॥८॥

भविकाङ्गमृतोद्भुतो चमातिशयैश्वर्यामहाद्यमेक्ष्य वाम् ।
परिहृत्य कुशासनं जिनाऽजितशान्ती भवदुक्तमाययुः ॥९॥

जितशत्रुमुतोऽजितो जितो भवभीभिर्भविनां समीहितम् ।
तनुतेऽपि च तान्तिशान्तिकृज्जिनशान्तिः श्रितशान्तिसागरः ॥१०॥

६४

प्रसभं प्रभुनातिशायिताऽजितशान्ते च तवैव विद्यते ।
स्वपदप्रदानऽक्तसङ्कविकानां भविकैककोशदा ॥११॥

श्वशर्मनिधी इवोदितौ भवभीभेदधराविबोद्धुरौ ।
जयशान्तिगुणाकारविवाजितशान्ती मुदिनः स्तुवेऽन्वहम् ॥१२॥

सुलभाः सकलाः कलाः कलाश्चरणं चापि सदृशं सविद् ।
विशदं भुवि तस्य यस्य साऽजितशान्त्योः शरणाप्रसिम्पदा ॥१३॥

अजितो हृदि यस्य संवसेन् स कथं नैव जयश्रियां पदम् ।
भजतेऽजितशान्तिमत्र यस्त्रिजगद्वन्यपदः कथं न सः ॥१४॥

अमृतं दिवि नामतोऽर्थतो न वचस्तेऽमृतमत्र सार्थकम् ।
अजितामृततामितं यतस्तव वाक्यं स्वदतां सदासताम् ॥१५॥

भवतात्मसु चाश्रितेष्वहो बहिरन्तश्च सुशान्तिसम्पदा ।
प्रश्रितोचितमेव तद्यतस्तवशान्तेऽन्वयितोदिताभिधा ॥१६॥

अजिते स दिने जयत्यहो बहिरन्तस्तमसां कुतः स्थितिः ।
कुमुदालिकलोदयः कथं जिनशान्तीन्दुमहस्सु सत्सु न ॥१७॥

जितशत्रुभवो भवेज्जिनोऽजितिशत्रुर्न कथं द्विधात्मना ।
प्रथमं भुवि शान्तिकृतयोदितशान्तिन कुतः सुशान्तिमान् ॥१८॥

अजितः स्वयमीश तत्कथं त्वमर्घः स्वैरचरैवि लुप्यसे ।
यदि शान्तिमयः प्रभोऽसित त् श्रितगोहेषु कुतोऽपि निःस्वता ॥१९॥

अजितः सकलोऽपि सन्ततं विकलास्तत्तदुपासकाः कथम् ।
यदि शान्तिरसाकरः प्रभुर्न कथं शान्तिभृतास्तदाश्रिताः ॥२०॥

चरणं करणं हृदि स्मृतं करणं तेऽजित विश्वसंपदे ।
चरणौ मनसाऽपि भुभाविता वि शान्तेश्चरणोन्नतिप्रदौ ॥२१॥

वदनं सदनं महागिरां न मुदे कस्य तवाजितेक्षितम् ।
स्तुतयोऽपि न ते हितायते भुवि शान्ते प्रभवन्ति भाविताः ॥२२॥

विजयाङ्गभवो विभुर्भजेद्वहिरन्तारिपुसद्यसञ्जयम् ।
उचितं भुवि विश्वसेनजो लभतेऽहो अयि विश्वसेनताम् ॥२३॥

द्युमणोतरुकुम्भमुख्यजैः सुदलैर्निर्मितभूर्त्तिमानसि ।
अजितोत्तम शान्तिदेव चाश्रितशिष्टेष्टदतैव हेतुता ॥२४॥

सकल्यतिशयातिशायितोपकृतिं ते तनुतेऽजित क्षितौ ।
श्रितवत्सलतोचिताऽद्भुता तव शान्ते च तथैव विद्यते ॥२५॥

श्रीअजितशांतिस्तस्तोत्रम्

अजिअं जिअ-सञ्चभयं, संत्तिं च पसंत-सञ्च गयपावं ।
जयगुरु संतिगुणकरे, देवि जिगवरे पणित्रयामि ॥१॥ गाहा ॥

ववगयमंगुलभावे, तेहं विउलतवनिम्मलसहावे ।
निरुवम-महप्पभावे, थोसाभि सुदिट्ठ सरुभावे ॥२॥ गाहा ॥

सञ्चदुक्खप्पसंतीणं, सञ्चपावप्पसन्तिणं ।
सया अजिअसंतीणं, नमो अजिअसंतिणं ॥३॥ सिलोगो ॥

अजिअजिण ! सुहप्पवत्तणं, तव पुरिसुत्तम ! नामकित्तणं ।
तहय धिईमइप्पवत्तणं, तवय जिणुत्तमसन्ति ! कित्तणं ॥४॥

मागहिआ ॥

६६

किरियाविहसंचिअकम्मकिलेसविमुक्खयरं,
 अजिअं निचिअं च गुणेहिं महामुणिमुसिद्धगयं ।
 अजिअस्स य सन्तिमहामुणिणो वि अ संतिकरं,
 सययं मम निव्वुइकारणयं च नमंसणयं ॥५॥ आलिगणयं ॥

पुरिसा जइ दुक्खवारणं, जइ अ विमग्गह सुक्खकारणं ।
 अजिअं संतिं च भावउ, अभयकरे सरणं पवज्जहा ॥६॥
 मागहिआ ॥

अरइ-रइ-तिमिर-विरहिअ-मुवरय-जरमणं,
 सुर-असुर-गरूल-भुयगवइ-पयय-पणिवइयं ।
 अजिअ-महमविअ सुनयनयनिउण-मभयकरं,
 सरणभुवसरिअ भुवि-दिविजमहिअं सययमुवणमे ॥७॥ संगययं ॥
 तं च जिणुत्तममुत्तमनित्तम-सत्तधरं,
 अज्जव-महव खन्ति-विभुत्ति-समाहिनिहिं ।
 संतिकरं पणमाभि दमुत्तम-तित्थयरं,
 संतिमुणी मम संतिसमाहेवरं दिसउ ॥८॥ सावाणयं ॥

सावत्थि पुव्वपत्थिवं च, वरहत्थिमत्थय-पसत्थ-वित्थिन्नसंथियं ।
 थिर-सरिच्छ-वच्छं मयगल-लीलायमाणवरगन्धहत्थिपत्थाणपत्थियं
 संथवारिहं । हत्थिहत्थिवाहुं धन्त कणग-रुअग-निरुवहय-पिजरं,
 पवरलक्खणो-वचिय सोमचारु-रुवं, सुइसुहमणाभिरामपरम-
 रमणिज्जवर देव-दुंदुहि-निनाय महुरयरसुहगिरं ॥९॥ वेदुउ ॥

अजिअं जिआरिगणं, जिअसव्वभयं भवोहरिउं ।
 पणमामि अहं पयउ, पावं पसमेउ मे भयवं ॥१०॥ रासालुद्धउ ॥

कुरुजणवयहत्थिणाउरनरीसरो पढमं तउ महाचक्कवट्ठिभोए महप्पभावो,
जां बावत्तरि-पुरवर-सहस्सवर-नगर-निगम-जणवयवइ,
बत्तीसारायवर-सहस्साणुयायमग्गो ।

चउदसवररयण-नवम-निहि-चउसट्ठिसहस्स-पवर-जुवइण सुंदरवइ,
चुलसी हय-गय-रहसयसहस्ससामी छन्नवइगामकोडि-

सामी आसी जो भारहंमि भयवं ॥११॥ वेट्टउ ॥

तं संति संतिकरं, संतिण्णंसव्वभया ।

संति थुणामि जिणं सन्तं विहेउ मे ॥१२॥ रासानंदियं ॥

इक्खवाग विदेहनरीसर, नरवसहा मुणिवसहा,

नवसारयससिसकलाणण विगयतमा विहुअरया ।

अजिउत्तम तेअगुणेहिं महामुणिअमिअबला विउलकुला

पणमामि ते भवभयमूरण जगसरणा मम सरणं ॥१३॥चित्तलेहा॥

देवदाणविंद-चन्द सूर वंद हट्ट तुट्ट जिट्ट परम, लट्ट-रूव धंत-रूप-पट्ट

सेय-सुद्ध-निद्ध-धवल । दंत पंति संति ! सत्ति-कित्ति-मुत्ति-जुत्ति-

गुत्ति-पवर, दित्ततेअ वंद धेअ सव्व-लोअ भाविअप्पभावणेअ

पइस मे समाहिं ॥१४॥ नारायओ ॥

विमलसंसिकअइरेअसोमं, वित्तिमिर-सूर-कराइरेअतेअं ।

त्तिअसवइ-गणाइरेअरूवं, धरणिधरप्पवराइरेअसां ॥१५॥कुसुमल्या॥

सत्ते अ सया अजिअं, सारीरे अ बले अजिअं ।

तव संजमे अ अजिअं, एस थुणामि जिणं अजिअं ॥१६॥

मुअगपरिरिंणिअं ॥

सोमगुणेहिं पावइ न तं नवसरयससी, तेअगुणेहिं पावइ न तं

नवसरयरवी । रूवगुणेहिं पावइ न तं तिअसगणवइ ।

सारगुणेहिं पावइ न तं धरणिधरइ ॥१७॥ खिज्जिअयं ॥

६८

तिस्थवरपवत्तयं तमरयरहियं, धीरजणथुअच्चिअं, चुअकलिकलुसं ।
 संतिसुहपवत्तयं, तिगरणपयउ, संतिमहं महामुणिं सरणमुवणमे
 ॥१८॥ लल्लियं ॥

विणउणयसिररइअंजलिरिस्सिगणसंथुअं थिमिअं,
 विबुहाहिवधणवइनरवइ थुअमहिअच्चिअं बहुसो ।
 अइरुग्गयसरयदिवायरसमहिअसत्पभं तवसा,
 गयणंगणवियरणसमुइअचारणवंदिअं सिरसा
 ॥१९॥ किसलयमाला ॥

असुर-गरुल-परिवंदिअं, किन्नरोरगनमंसिअं ।
 देवकोमिसय-संथुअं, समणसंघपरिवंदिअं ॥२०॥ सुमुहं ॥
 अमयं अणहं, अरयं अरुयं, अजियं अजियं, पयउ पणमे
 ॥२१॥ विज्जुविलसिअं ॥

आगया वरविमाण-दिव्वकणग-रह-तुरय-पहकरसएहिं हुल्लिअं ।
 ससंभमोअरण-सुभिअ-लुल्लिय-चल-कुंडलंगय-तिरीड सोहंत
 मउल्लिमाला ॥२२॥ वेडुउ ॥

जं सुरसंघा सासुरसंघा, वेरविउत्ता भत्तिसुजुत्ता ।
 आयरभूसिअ-संभमपिंडिअसुट्टुसुविन्धिहय-सव्व बलोघा ।
 उत्तम-कंचण-रयण-परुविय-भासुर-भूसण-भासुरिअंगा,
 गाय-समोणय-भत्तिवसागय, पंजलि-पेसिय-सीस-पणामा
 ॥२३॥ रयणमाला॥

वंदिऊण थोऊण तो जिणं, तिगुणमेव य पुणो पयाहिणं ।
 पणमिऊण य जिणं सुरासुरा, पमुइआ सभवणाई तो गया
 ॥२४॥ खित्तयं॥

तं मङ्गलुगेनहंपे पंज ग्री रागशोषमयनोद्भवज्जियं ।
 देव-दाणव-नरिंद-वंदिअं, संतिमुत्तमं महातवं नमे ॥२५॥ खित्तयं॥
 अंबरन्तरविआरणिआहिं, ललिअहंसवहुगामिणिआहिं ।
 पीणसोणिथणमालिणिआहिं, सकल-कमलदल-लोअणिआहिं
 ॥ २६॥ दीवयं ॥

पीण-निरंतर-थणभर-विणमिय-गायलआहिं,
 मणिकंचणपसिडिलमेहलसोहिअसोणितडाहिं ।
 वरखिखिणि-ने उर-सतिलय-वलय-विभूसणिआहिं,
 रइकर चउर-मणोहरसुंदर-दंसणिआहिं ॥२७॥ चित्तक्खरा ॥

देवसुंदरीहिं, पायवंदिआहिं वंदिआ य जस्स ते सुविक्रमा कमा ।
 अप्पणो निमालएहिं मरूणोहणप्पगारएहिं केहिं केहिंवि, अवंग-
 तिलय-पत्तलेहनामएहिं चिल्लएहिं संगयंगयाहिं भत्तिसंनिविट्ट
 वंदणागयाहिं हुंति ते वंदिआ पुणो पुणो ॥२८॥ नारायउ ॥
 तमहं जिणचंदं, अज्जिअंजिअमोहं ।
 धुय सव्व किलेमं, पयउ पणमामि ॥२९॥ नंदिअयं ॥

धुअवांदअयस्सा रिसिगणदेवगगेहिं तो देववहुहिं पयउ
 पणभिअस्सा, जस्स जगुत्तमसासणअस्सा, भत्तिवसागय
 पिडिअयाहिं, देववरत्तलनरसावहुयाहिं सुरवररइगुणपेंडिअयाहिं
 ॥३०॥ भासुरयं ॥

वंससदंतितालमेलिए, तिउकराभिरामसहमीसए कए अ,
 सुइसमाणे अ सुद्धसज्जगीअपायजालवंदिआहिं,
 वलयमेहलाकलावनेउराभिराम सहमोसअे कअे अ, देवनट्टिआहिं
 हावभाव विवभमप्पगारअेहिं, नच्चिऊण अंगहारएहिं वंदिआ
 य जस्स ते सुविक्रमा कमा, तयंतिलेयसव्वसत्त संतिकारयं,
 पसंतसव्वपावदोसमेसहं, नमाभिसंतिमुत्तमं जिगं ॥३१॥नारायउ॥

७०

छत्त-चामर-पडाग-जुअ-जवमंडिआ, झयवर-मगर-तुरय-सिरि-
वच्छ-सुलंछणा । दीव-ममुद्द-मंदर दिसागय-सोहिआ,
सत्थिअवसह-सीह-रह-चक्क-वरंक्रिया ॥३२॥ ललिअयं ॥

सहावलट्टा सहप्पइट्टा अदोसदुट्टा गुणेहिं जिट्टा ॥
पसायसिट्टा तवेणपुट्टा, सिरीहिं इट्टा रिसीहिं जुट्टा ॥३३॥
वाणवासिया ॥

ते तवेण धुअ सव्वपावया, सव्व-लोअ-हिअमूलपावया ।
संथुआ अजिअसंति-पायया, हुंतु मे सिवमुहाण दायया ॥३४॥
अपरांतिका ॥

एवं तव-वल-विउलं, धुअं मए अजिअ-संतिजिणजुअलं ।
ववगयकम्मरयमलं, गइं गयं सासयं विउलं ॥ गाहा ॥
तं बहु गुणप्पसायं, मुख सुहेण परमेण अविसायं ।
नासेउ मे विसायं, कुणउ अ परिसावि अप्पसायं ॥३६॥ गाहा ॥

तं मोएउ अ नंदिं, पावेउ अ नंदिसेणमभिनेदिं ॥
परिसावि अ सुहनेदिं, मम य दिसउ संजमेनेदिं ॥३७॥ गाहा ॥
पक्खिअ चाउम्मासिअ-संवच्छरिए अन्नस्स भणिअव्वो ।
सोअव्वो सव्वेहिं, उवसग्गनिवारणो एसो ॥३८॥

जो पट्टइ जो अ निसुणइ, उअऊ कालंप अजिअसंतिथयं ॥
न हु हुंति तस्स रोगा, पुव्वुप्पन्नावि नासंति ॥३९॥ गाहा ॥

जइ इत्वइ परमपयं, अहवा कीत्ति सुवित्तरुं भुवणे ॥
वा तेलुक्कुद्धरणे, जिणवयणे आयरं कुणह ॥४०॥ गाहा॥

श्रीअजितनाथस्तोत्रम्

वंदितुं वरतिथं पयोम्मं पुश्रणेमिसूरीणं,
सिरिअजियणा हॄत्तं रणमि भवभावणुच्छेयं ॥१॥

ज्ञाणा श्रस्स विसिट्ठसुक्खनिलयं पावंति भव्वानरा,
सव्वभवत्त विवागहेउणमणं पूया महाणंदया ।
सव्वभावुच्चभवकारणं य सरणं चित्तस्थिरतप्पयं,
तं वंदे श्रियसत्तुरायतणयं तारंग तित्थेसरं ॥२॥

छादक्खट्ठितवेण जेण गहिया सालक्खरुक्खस्सहे,
नट्ठादस दोस मिट्ठ कमला संदाण कप्पट्ठमं ।
लोयालोय परुवगं णिय गुणारामे रयं सिद्धियं,
तं वंदे जियसत्तुरायतणयं तारंग तित्थेसरं ॥३॥

देविंदा मरवंतराइमहियं सट्ठम्मवीयंबुयं
कारुणं बुहि पुश्रापायकमलं तिण्णं भवा तारयं ।
संसार द्वि णिमज्जण दिथनराणं सिट्ठणिज्जामयं
तं वंदे जियसत्तुराय तणयं तारंग तित्थेसरं ॥४॥

मिच्छत्तायलवज्जकंतवयणं विसंसंबुधसूरियं,
दिव्वाणंत गुणो हंसं गइ गयं सोहग्ग लच्छीमयं ।
जोगक्खेम विहाण दक्खमउडं साहावियाणंदयं,
तं वंदे जियसत्तु रायतणयंतारंग तित्थेसरं ॥५॥

७२

भावुल्लासणिबंधणं जियरिउं ज्ञाणंतरीण खणे,
 संपत्तामल केवलं कुवलयप्पोल्लास भाणुप्पहं ।
 तेलुक्कस्सिय वंदणिश्चपयणं णिच्चं विसालासयं,
 तं वंदे जियसत्तुरायतणयं तारंग तित्थेसरं ॥६॥

सम्मैयक्खणगे प्पहाणणसणेणं मासिएणं मुया,
 काउस्सग्ग वरासणे भुणि सहस्सेणं सिए पक्खए ।
 जो चित्तस्स य.पंचमीइ परमज्झाणेण सिद्धि गओ,
 तं वंदे जियसत्तुरायतणयं तारंग तित्थेसरं ॥७॥

देहो जस्स सुवण्णवण्ण सरिसोवाणी विसालासया,
 माया वण्ण विसिद्ध भाव विजयाधन्ना गणोमाणवो ।
 अचणंतत्थिरसत्थ मोय ललियं पज्जत्तसंपुण्णयं,
 तं वंदे जियस-तुरायतणयं तारंगं तित्थेसरं ॥८॥

धण्णो भव्वकुमार पालविणिवईं सोजेण भत्तेण य,
 पासाओ तुह हेमचंदवयणा णिम्माविओ सुन्दरो ।
 भत्ती णिव्वुइसाहणेसु परमा दिव्वक्खिया सत्तिइ,
 णच्चेव्रं तुम पायजुम्म सरणं णिच्चं पवज्जामिहं ॥९॥

णिल्लज्जेण विउंबिओ भव्वणे मोहेणहं णाह ? मे,
 विण्णाओ ण तुमं मए जिणवई तस्सेव वित्तांसणा ।
 णो अज्जप्पभिइ भिइ तुव सुहादिट्ठीड तस्संसओ,
 अत्पा मे प्पसम्मो पिरो णियरइ जाओ महार्णदिओ ॥१०॥

तुं बुद्धो य महेशरो गुणविही देवाहिदेवो वि तं,
 भंते ! सव्वकयत्थयं वि पगओ पुण्णेा सरण्णेा तुमं ।
 विव्हं केवलणाणभ ववयणा तं संकरो वत्पुओ,
 दासौ हं गुणलं सभा वरहिओ संतारणिजो तुमे ॥११॥

जुम्मणिहाणाणि हिदु-प्पमिअे वरिसे य जिट्ठसियपक्खे,
 पढमे दियहे धण्णे-पुण्णे सिरि रायणं यरंमि. ॥१२॥

तारंगेसरधुत्तं-गुरुवर सिरिणेमिसूरिसीसेणं,
 पउमेणायरिअेण-विहियं प्पभणंतु भव्वयणा ॥१३॥

रयणमिनं विण्णतो-अकारस्सं हं सुसील सिसुयुणिणा,
 पढणाऽऽयणगमीलो-सिरिसंघो लहउ कल्लणं ॥१४॥

७४

श्री अजितजिन चैत्यवंदना

जयाजित जिनाधीश योगीन्द्र यतिजीवन ।
जगज्जंगमकल्पद्रोर्ज्योतिर्मय निरंजन ॥१॥

रागादिविजिताज्ञान सुरैः साम्यं वदंस्तव ।
सर्वज्ञ क्षीणदोषस्य हास्यं स्यात्कस्य नो जडः ॥२॥

राजरंकार्कखद्योत क्षीरक्षा मितद्रवत् ।
अहंस्तव दुरोदीना मंतरं हि महत्तरं ॥३॥

किलखलाअमी दोषास्त्वया निर्वासिताः प्रभो ।
शिश्नियुः परतीर्थेशान् रिपवोऽन्यनृपानिव ॥४॥

तेऽपि तत् प्रेरणाभूढा विभ्राणास्वतयि मत्सरं ।
बंध्रम्यंते भवाटव्यां द्वेषो दुःखाय यत् प्रभो ॥५॥

निग्रहानुग्रहाद्याये परेरुण तयोदिताः
दोषत्वात् त्वया त्यक्ताः सूक्ष्मदक् ते तदद्भुता ॥६॥

रागाद्युपज्ञं विज्ञाय भवभ्रम पराभवं ।
तत्त्यागाय तत्रोपास्तिं सदा धन्या वितन्वते ॥७॥

तव वाक्यानि तानि यैः श्रुतिमागतैः ।
दोषाः खलु विलीयंते हिमानीचार्कर रश्मिभिः ॥८॥

अमंदानंदपोषाय निर्दोषाय सुखात्मने ।
भवतेऽतिशयामेय विजयाय नमो नमः ॥९॥

(सिंहोद्धतावृत्तम् ।)

इक्ष्वाकुवंशवेशदामरमार्गद्वरं
व्यूढोदयप्रवरवर्त्मनिसार्थवाहम् ।
त्रैलोक्यवर्गसरसोरुहघस्तरत्न
मीडे जिताहितसुताजितनाथसंज्ञम् ॥१॥

सामान्यमानवसुधारुहमत्तपीलुं
लोभाशुगाशनविकल्पनभूरिकायम् ।
वंशाभिमानमृगनाथगजक्रमं च
ईडे जिताहितसुताजितनाथसंज्ञम् ॥२॥

ऐश्वर्यमानगहनेवरगन्धवाहं
शौर्याभिमानचिकित्वात्ययसूर्यातापम् ।
रूपस्मयान्धिदयितापतिवाडवाग्नि-
मीडे जिताहितसुताजितनाथसंज्ञम् ॥३॥

नूनं तपोमदमहावसतीनभोगं
शास्त्रोक्तस्मयगदात्ययजाशुकारम् ।
नाशीकृताखिलभवाधिनिदानमान-
मीडे जिताहितसुताजितनाथसंज्ञम् ॥४॥

धर्मेत्तम्ब्रततिपेटकनूतनावदं
गात्रप्रमाणधनुसार्द्धचतुःशतोच्छ्रम् ॥
श्रीवत्सलांछितभुजान्तरमत्ररेज-
ईडे जिताहितसुताजितनाथसंज्ञम् ॥५॥

७६.

(द्रुतविलम्बितवृत्तेन)

अजितनाथजिनेश्वरमीश्वरं,
 ह्यमरदैत्यसुमानवपूजितम् ।
 अधिगताऽनुपमाऽतिशयश्रियं,
 जगदतीवविशुद्धमतिप्रदम् ॥१॥

सकललोकमनौरथपूरकं,
 विजितमोहमदादिकविद्विषम् ।
 जगदपारमहामहिमाकरं,
 परिणुमः सततं वरदायिनम् ॥२॥

अपरजित्वरभारविजित्वरं,
 भजति यं सकलं भुवनत्रयम् ।
 द्विरदलाञ्छनभेनमहम्भजे,
 शिवसुखं परिलिप्सुयतीन्द्रकः ॥३॥

श्रीतारंगामंडनचैत्यवन्दनम्

(इन्द्रवज्रादिवृत्तैः)

तारुण्यरूपो जितलोकरूपो,
रहो रहो ध्येय विचिन्स्य रूपः ।
गानं यदीयं त्रिगत्सु गाते,
मन्दोऽपि मर्त्याऽजितनाथभीडे ॥१॥

डडाप यश्चेन्द्रियदामदक्षः,
नाके यदीयोऽतिप्रकीर्तिपक्षः ।
थीमान् यशस्वी च तपस्विराजः
शास्ता नृणा स्योजितनाथभीडे ॥२॥

जितारिषड्वर्गसुदीप्तकान्तिः,
ततातिकीर्त्तिश्च प्रशस्यशान्तिः ।
नानाविधा मर्त्यानरेन्द्रपुंना
थाऽथो सुपूज्याजितनाथभीडे ॥३॥

यशो यदीयं बहु तेभाति लोके,
श्च यस्यातिशयं चकास्ति ।
न मे च त्वत्तो व्यतिरिक्तमेतद्,
नः स्यान्मनस्त्वाजितनाथभीडे ॥४॥

७८

श्री अजितस्तुति

(मालिनीछन्द)

नरपतिजितशत्रोरन्ववायौषधीशः,
 प्रवरगुणगणौघेः प्रोज्ज्वलैर्भासमानः ।
 भवितजनहृदयस्थध्वातविध्वंसकर्ता
 जिनपतिरजितोऽसौ मे मुदे शक्रसेव्यः ॥१॥

विद्युतगृहनिवासैरात्मकार्याति दक्षैः
 सुमुनिजनसमूहैः पुण्यपौयूषपूर्णैः ।
 सततममर्लाचत्ते ध्यायमानो विनमै-
 र्जिनपतिरजितेशः पातुमां पुण्यमूर्ति ॥२॥

जिनपतिवपितोयः सिच्यमानो गणेशै-
 र्वावधरसधनौघैरागमो रागमुक्तैः ।
 सुरतरुखिव नित्यं वाञ्छितार्थप्रदाता
 स भवतु भविकाना मुक्तिमार्गकहेतुः ॥३॥

वचनरसमुधासंसिच्यमानाननाव्जा
 विकसितशतपत्राकारविस्कारनेत्रा ।
 मृदुतरनलिनाभैर्बाहुभिर्भ्राजमाना
 हरतु भव भयं मेऽजेव्रशौर्याजिताख्या ॥४॥

(उपेन्द्रवज्रा)

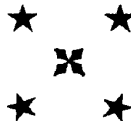
नमामि तस्मै ह्यजिताय मुक्ति रमाभिरम्याय जिनेश्वराय ।
गजेरुलक्ष्मणे विजयांगजाय सदैव भक्त्यांजलि संपुटाऽहं ॥१॥

जिनाननोद्भूतवचोऽमृतं तद्विधाय नूनं भवतापनाशं ।
प्रयच्छतु शाश्वतशांतिभावं सदैव मह्यं वरमुक्तिरागं ॥२॥

(आख्यानकीछन्द)

संसारमुक्ताः परिमुक्तरागा जिनास्त्रिलोक्याः परिपूजनीयाः ।
परोपकारैकरता विरक्ता विस्तृभावं ददतु ध्रुवं मे ॥१॥

संघस्य विध्नौधविनाशदक्षा जिनेशवंद्यस्य चतुर्विधस्य ।
जिनेशपादाब्जरताऽजिताप्रबलाभिधा सामरी शं करोतु ॥२॥

અનુક્રમણિકા

ક્રમાંક કાવ્ય કલા પૃષ્ઠ નં.

અજિતનાથ ચૈત્યનંદન

૧.	અજિત અષોધ્યાનો ધણી	રૂપવિજયજી	૫
૨.	અજિત સામિય	—	૫
૩.	સુદિ વૈશાખની તેરશે	ધીરવિમલજી	૫
૪.	આઠ્યા વિજય વિમાનથી	—	૬
૫.	વિજયદેવ વિમાનથી આઠ્યા	અંપકસાગર	૬
૬.	અજિતનાથ અવતાર	ઋષભસાગર	૭

અજિતનાથ સ્તુતિ

૧.	અજિત અજિત યયા કર્પથી	લઘ્નિધસૂરિ	૯
૨.	જિન અજિત જુહારૂ	વનીત	૧૦
૩.	વિજયસુત વદેા	પરમાણુંદ	૧૦
૪.	જપ્ત ગર્ભે સ્વામી	—	૧૧
૫.	ત્રિહુલોક જીતક માહકમ	શ્યામસાગર	૧૧
૬.	અજિત જિનેસર સેવીએ	નેમિવિજય	૧૨
૭.	સંપદ સુખાકારી	શ્રી કીર્તિવિમલ	૧૨
૮.	વિશ્વનાયક સાયક જિતશક્ત	જિનલાભસૂરિ	૧૩
૯.	વિજય વિમાનથી આઠ્યા	ઋષભસૂરિ	૧૪

૨

ક્રમાંક	કાવ્ય	કર્તા	પૃષ્ઠ
અજિતનાથ સ્તવન			
૧.	તુમ સુણ્ણયોળ	આતમરૂપ	૧૭
૨.	શ્રી અજિતનેશ્વર દેહ	પુશાલમુનિ	૧૮
૩.	શ્રી અજિત અમિત બુદ્ધિધાર	ભાણ્યંદ્રજી	૧૯
૪.	અજિત જિણુંદ અવધારીએ	કીર્તિવિમલજી	૨૦
૫.	અજિત જિનેસર સાહિબાજી	દાનવિમલજી	૨૦
૬.	અજિત જિન કાયા કેસર	જ્ઞાનસારજી	૨૧
૭.	અજિત જિણુંદ ત્રેશાખ	રતનરાજ	૨૧
૮.	વિજયાનંદન પાપાનિકંદન	જિનમહોદ્રસરિજી	૨૨
૯.	અજિત અજિત અરિકિમજિતાયે	જિનલાલાસરજી	૨૩
૧૦.	સગુણ અજિતજિનવર ગુણ	"	૨૪
૧૧.	અજિત જિનેસર ઇકમના	ઋષભ	૨૫
૧૨.	જ્ઞાનાદિક ગુણ સંપદારે	દેવચંદ્રજી	૨૬
૧૩.	અજિત અજિત જિન અંતરભી	મોહનવિજયજી	૨૬
૧૪.	ઓળગ અજિત જિણુંદની	"	૨૭
૧૫.	અજિત જિણેસર જય કુરું	જ્ઞાનવિમલસરિને	૨૭
૧૬.	વિજયાનંદન ગુણ મિલોજી	જસવિજય	૨૮
૧૭.	અજિત જિણુંદ જુહારિયે લો	"	૨૮
૧૮.	અજિતદેવ મુજ વાલડા	યશવિજય	૨૯
૧૯.	વિજય સમેપે સુત વિજયાતણે	વિનય	૨૯
૨૦.	ખીખ અજિત જિણુંદજીને	કાંતિ વિજય	૩૦
૨૧.	અજિત જિનેસર સાહિબાલો	રામવિજય	૩૧
૨૨.	વિજયાનંદન સાહિબ વદો	ન્યાયસાગર	૩૧
૨૩.	અજિત જિણુંદ સાહિબા	"	૩૨
૨૪.	અજિત જિનેસર વાલહોરેહો	જિનવિજયજી	૩૨
૨૫.	જીવડા વિષમ વિષયની હવા	ક્ષમાવિજયજી	૩૩

क्रमांक	काव्य	कर्ता	पृष्ठ
२६.	अजित जिन तुम मुण्य अंतरे		३४
२७.	विजयानानंदन अरुण	विजयलक्ष्मीसुरि	३४
२८.	अजित जिन ओणम भादरी	भाणाविजयल	३५
२९.	अजित जिल्लेसर सेवीये	नयविजय	३६
३०.	शुभ वेणा शुभ अवसरे रे	हंसरान	३७
३१.	अजितदेव जिनकाम	—	३७
३२.	वंदु अजित जिल्लुं	प्रमोदसागरल	३८
३३.	शारद सारे दया करी	विनीतविजयल	३९
३४.	महीमां महिमा गातो	—	४०
३५.	दीडे नंदन विजयानो	रामविजयल	४०
३६.	तार किरतार संसार सागर थकी	जिनराजसुरि	४१
३७.	जिन अजित जुहाडुं	—	४१
३८.	ध्याजिं जिन अजितदेव	वीरविजयल	४२
३९.	अपियां तडप रही मेरी आण	वीरविजयल	४३
४०.	अजितनाथ जितेश ! रे	—	४३
४१.	अजितनाथ सभरुं हो	—	४४
४२.	त्रिहुं लोक जिनक महाकर्म	—	४५
४३.	अजित जितेश्वर ! नीरप्पीने	—	४५
४४.	लविअणु लावे रोके अजित	—	४६
४५.	संपद सुभकारी अजितनाथ	कीर्ति विमलल	४७
४६.	अजित जिल्लुंने सेवे	—	४८
४७.	अजित अजित जया कर्मथी	लजिधसुरी	४८
४८.	आव्यो अजित ! अहं हुं आण	—	४९
४९.	शुद्ध लाव हृदयता पामी	—	४९
५०.	प्रलु आव्यो प्रेमे आण	—	५०

४

क्रमांक	काव्य	कर्ता	पृष्ठ
५१.	अनितनाथ जिनवर नमुं रे	—	५१
५२.	रे ते तो भव तरे रे	—	५२
५३.	अनित जिन ! आश इरी	—	५२
५४.	अनितनाथ जिनराजल	—	५३
५५.	श्री. अनित जिनेवर वंहीअे	—	५३
५६.	गनें छतां मात कही पिताथी	—	५४
५७.	में ध्याये। सद्धि तुण ३५	—	५४
५८.	अनित जिनेसर साद्धिआरे	रामविणयल	५५
५९.	प्रीतसडी अंधाणी रे अनित	मोहनविणयल	५६
६०.	जय जिलुंढ दिणुध	शिवयंढल	५७
६१.	विणयदेव विमानथा	—	५७
६२.	जिनदर्शन लावे रे येतन	—	५८
६३.	हेपी मुरति हरपाये।	—	५९
६४.	अनित जिलुंढ गुहारिये	—	५९
६५.	काशल देश सोढामल्लो।	—	६०

श्री अजितनाथ चैत्यवन्दन

(१)

अजित अयोध्याने। धरुणी, गजलंछन गाणे;
 नितशत्रु विजया तस्ये, सुत अधिक हीवाणे. १
 साडा चारसो धनुषदेह हेम वरुण विराणे;
 ज्येतेर लाप्य पूर्व आयु, त्रिलुवन पति छाणे. २
 समेतशिखर अणुसणु करीजे, पहोच्या मुक्ति मोजार;
 ३पविजय कडे साहिया. आवागमन निवारा. ३

(२)

अजित साम्भिय, अजित साम्भिय, नमुं नित देव;
 नयरी अयोध्याने। धरुणी, राय नितशत्रु तस्ये नंदन;
 विजया राणुणी उरे धरुणी, विषम पीर मद्द मोह-कंदण;
 समेतशिखर लुगते गया, कंचनवरणु शरीर;
 गजलंछन जिनवर नमो, जिन पाभो लवतीर.

(३)

सुदि वैशाखनी तेरशे, यविया विजयंत,
 मडा सुदि आठमे जनभिया, षीण श्री अजित. १
 मडा सुदि नवमे मुनि यया, पोषी छग्यारस;
 उज्जवण उज्जवण डेवणी, यया अक्षय कृपारस. २
 वैशाख शुक्ल पंचमी दिने जे, पंचम गति लळा जेह,
 धीरविमल कविरायनो, नय प्रणुमे धरी नेह. ३

६

(४)

आठ्या विण्य विमानथी, नवरी अशीच्या ठाम;
 मानव गण रिष रेडिणी, मुनिजनना विश्राम. १
 अजितनाथ वृष राशिअे, जन्म्या जगदाधार;
 येनि लुजंगम लयकरु, भौमे वर्ष ते अर. २
 सप्तपर्शु तरु खेडले अे, ज्ञान महोत्सव सार;
 अेक सडस शु शिव वर्या, वीर धरे अडु प्यान. ३

(५)

विण्यदेव विमानथी, यच्या अजित जिलुंद;
 जितशत्रु विणया तलो, महाप्रलाविक नंद. १
 अवन वैशाख सुदी तेरसे, अशेष्या अे अवासर;
 महाशुदी आठमे जन्मिया, धन्ध धरे उड्वासर. २
 गण लंछन प्रलु गुणनिधि, सुवर्ण वलुं शरीर;
 साडा अरसे धनु देहमान, धर्मधुरंधर धीर. ३
 महा भास नोम जजली, दीक्षा दीन जलो;
 पोष सुदी अय्यारसे, डेवली प्रलु मानो. ४
 अहोतेर लक्ष पूर्वतणुं, आयु अंतरयाभी;
 त्रैत्र सुदी पंचम दिने, निर्वाणु पाग्या स्वामी. ५
 समेतशिअर सुल स्थानडे, मोक्ष वधु पाभी;
 वृषल राशि तारा रेडिणी, त्रयु लव शिवभाभी, ६
 शासनदेव महा यक्षराज, देवी अजिता अजिता;
 अंपुंडसाअर प्रलु सेवथी, लवना टणे जजिता. ७

(૬)

અનિતનાથ અવતાર, સાર સંસારે જાણું;
જેણે જીવ્યા મદ આઠ, ઇસ્યો અરિહંત વખાણું. ૧

રાજ ઋદ્ધિ પરિવાર, છોડી જેણે દીક્ષા લીધી;
ટાળી કર્મ કપાય, શિવનારી વશ કીધી. ૨

અનંત સુખર્મા ઝીલતો, પૂજી કર્મ આઠે ખપો;
કવિ ઋષ્યભ ઇમ ઉચ્ચરે, અનિત નિત્યે જપો. ૩

શ્રી અજિતજિન સ્તુતિઓ

(૧)

(રાગ—શાન્તિસુંહર સાહિબો સંજમ અવધારે)

અજિત અજિત થયા કમંથી, વિજયાકૃપ્ત જાત,
 નગરી અયોધ્યાનો વાણી, કંચનવર્ણુ છે ગાત;
 દેહ જીંચું સાડી ચારસો, જે ધનુષ પ્રમાણુ,
 સુત થયા જિતશત્રુના, તાસ વંદું શિર આણુ. ૧

સ્થંબન પાશ્વે જિનેસરુ, શંખેશ્વર પાસ,
 માતર સુમતિનાથજી, સાચો દેવ તે ખાસ;
 શાન્તિનાથ ઈલાદુર્ગમાં, વીર સાચોરી ગામ,
 ચોવીશ જિનવર તીથેમાં, હું કરું નિત્ય પ્રણામ. ૨

વાણી પ્રભુ કૃપાણી છે, મોહવદ્દી વિનાશી,
 વાણી બધાની ન્યૂનતા, એની આગલ ભાસે;
 વાણી વહાણુ ભવસાગરે, રામે પડતા પાશી,
 વાણી એ મુજ પ્રાણુ છે દુઃખ એહથી નાશી. ૩

દેવી અજિતા ભક્ત છે, શાસનરક્ત કહાવે,
 વિદ્યન હરે સેવિ સંઘના, સેવે ચરણુ જે ભાવે;
 પુન્યબલ જિનશાસને, અધિષ્ઠાયક ઠાવે,
 લખ્ધિસૂરિ જિનભક્તિથી, મુક્તિપુરીમાં ભાવે. ૪

*

૧૦

(૨)

(રાગ—શત્રુઙ્ગ્યમંડન કૌપભજિલુંદ ઢ્યાલ)

જિન અજિત જુહારું અયોધ્યાતપર અવતાર,
 જિતશત્રુરાયા વિજયામૈત મલ્હાર;
 ગજલંછન ગાળે સેવે સુર નર કોડી.
 ભજે ભવિ ભલે ભાવે જુગતે બે કરજોડી. ૧
 યલવંત જિન અંધવ સગરચક્રી સુહાવે.
 રણા શેત્રુળે રાયણુતલે ભાવે ચક્રી ખિલ ભરાવે;
 આણુ અજિત અખંડિત સમેતશિખરશિખ સાધ્યો,
 મહિમા જગ મોટો વડ જિમ તપગમ્મ વાધ્યો. ૨
 શત્રુઙ્ગ્ય સિદ્ધશિખરે ચૌઆસુ પ્રભુ ચૂપે,
 આવે ચૌસઠ ઇન્દ્રાદિક સમોસરણુ જુડે ઝુપે:
 રચના દેવ રચતા બેઠી પરખદા બાર,
 ઇન્દ્ર ચન્દ્ર નાગેન્દ્ર નર શરણાગત આધાર. ૩
 મહાક્ષ મન ધારી પૂરે દેવી અજિયા પ્રમાણુ,
 અખંદ ફલ આપે સિદ્ધસાધક સુગ્ગણુ;
 સદા ચંડિતશિરોમણિ પૂજે રત્નચરુ પાયા,
 વૈશ્યો વનીતની વાણી, અદા લલો સુખ સવાયા. ૪

(૩)

(રાગ—આદિ જિનવર રાયા નસ્ય સોભજ કાયા)

વિજયાસુત વંદો, તેજથી જમ્મુ દ્વિચુદો,
 સ્ત્રીસતાએ ચંદો, ધીરતાએ ગિરીન્દો;
 લવે પરમાણુદો, સેવના સુખકંદો.

(૪)

(શગ—પ્રહ ભઠી વંદુ)

જળ્ય ગર્ભે સ્વામી પામી વિજયા તાર
 જીતે નિત્ય પિયુને, અક્ષકીંડન હુંશિયાર;
 તિણે નામ અજિત છે, દેશના અમૃતધાર,
 મહાજક્ષ અજિતા, વીર વિધન અપહાર.

(૫)

ત્રિહુલોક જીતક માહકમ અરિં જીતી તીયં,
 ધ્રોવ્યપદ આપ સંભારી આપણ લીપં;
 નાથ ઉત્તપાત વિહુ અજિત જિન ઈસર,
 સિદ્ધગતિ સાધવા પ્રણમીએ જગગુરુ. ૧
 ભકિત ચોવીશ જિનવરની સેવ કરી આદરી,
 કેલી શિવકુંજ સુખપુંજ ગહી આતમતત્ત્વે કરી;
 જલધિજલ તરણ તરતા અહુતર કિસું,
 તેમ ભવજીવને ભકિલકારણ ઈસું. ૨
 વ્યજ્જ જિનરાજતા તે નરુ સંભરે,
 જેહને તત્ત્વનેા એક ઉદ્ધમ કુરે;
 જેમ રવિકિન્હુનેા તેજ પરકીયં,
 શીતના ભાવ અરતિ આર ધનપ્રાસીયં. ૩
 સયલ સુખસંપદા દીક્ષણ ઉદ્ધમવતી,
 દેવી અજિતા રમા શાસને વર્ધતી;
 શ્યામસાગરતણે શીશ કહે સાદરુ,
 વૃંહી સુજ્ઞાનની કામના સુન્તરુ. ૪

૧૨

(૬)

(રાગ—શાન્તિ મુહંકર સાહિબે)

અજિત જિનેસર સેનીએ જેની વિજયા માત,
 નગરી અયોધ્યાને સજીએ લંછન? નાગ ત્રિપ્યાત;
 સાડી ચારસો ધનુ દેહડી સોહે સોવન્ન વાન,
 પ્રિહુત્તર લાખ પૂરવ તણું આપુ જસ પ્રધાન. ૧

તારંગે તારક જ્યો પ્રભુ આજિત જિણુંદ,
 વિમલગિરિ આદીશ્વર ઉજ્જિત નેમ જિણુંદ;
 સાચૌરે શ્રી વીરજી થલ ઠાકુર ગૌડી,
 તીરથ ત્રિહુલોકમાં પ્રણુમું કરજોડી. ૨

અજિત જિનેસર ઉપદેશી મધુરી મુખે વાણી,
 સાંભળતાં સુખ ભપજે જુએ હિયડે આણી;
 દૂરગતિના દુઃખ મેટીયે હોયે નિરમત્ર કાયા.
 હેજાયે શિવપદ પામીએ જપતાં જનરાયા. ૩

શાસનની રખવાલિકા અજિતા સુરરાણી.
 સાર કરે શ્રી સંવની યોગમાયા બ્રહ્મણી;
 પડિત તિલકવિજય ગુરુ સેવતાં ભવિપ્રાણી,
 નેમિવિજય સુખસંપદા લહીયે ગુણવાણી. ૪

(૭)

(રાગ—શત્રુંજયમંડન કાપલ જિણુંદ દયાલ)

સંપદ સુખકારી અજિતનાથ શિવ સાથ,
 ભવસાયર પડતાં હોય ધરઈ નિગ હાથ:
 આપદ ભય કાપે થાપે ઉત્તમ ઠાણુ,
 તે નામ જ જપતાં થાયે ઠાટી કલ્યાણુ. ૧

અત્રીસ અત્રીસે વિજ્ય વિજ્યે એક,
 વિચરંતાં સામી સક્રિસય સુવિવેક;
 પંચ ભરતે ઐરવતે દશ ભવ પાર ઉતારે
 વદુ કર્નેડી અનિતનાથને વારે. ૨
 શ્રવ પુદ્ગલ કાલ ધર્મ અધર્મ આકાશ,
 ષટ્કવ્ય પ્રકાશે ગુણુપયીય વિલાસ;
 સ્યાદવાદ ઉપેતા વાણી કહે જિન સાર,
 તે સુણુતા નાસે મિથ્યાભ્રેહ અંધાર. ૩
 પ્રભુ આણુ પાલઈ ટાલઈ કર્મ વિકાર,
 તપ જપ આરાધે સયમ સતર પ્રકાર;
 તસ વિધન નિવારે મહાજકૂખ તતકાલ,
 શ્રીકીર્તિવિમલથી વાધઈ લલિત વિશાલ. ૪

(૮)

વિશ્વનાયક લાયક જિતશત્રુ વિજ્યાનંદ,
 પયજુગ નિતપ્રણમૈ દેવ અને દેવિંગ;
 ભાવલહીરી ગહિરિ સખ મનધરીયે અમંદ,
 શ્રી સુરતસહિરૈ વંદો અનિતજિણુદો. ૧
 આઠ પ્રાતિહારજ અતિસય વન્નિ ચૌતિસ,
 દિલરંજણુ દેશન તેહના ગુણુ પેતીસ,
 અગણિત રિધધારી આચારીમાં ધસ,
 એહગુણુના ધારક વાંદુ જિન ચૌવીસ. ૨
 સુધ અરથ અનોપમ જિનભાષિત સિદ્ધાંત,
 સ્યાદવાદ નયાદિક હેતુ યુક્ત નવિશ્રાંત;
 પાપ કર દમ પાણી સદ્ગતિની સહિનાણી,
 સુણિયે નિત ભવિક આગમકેરી વાણી. ૩

૧૪

સાસણુવી સાચી દેવી : સાનિધકારી,
 દુઃખ કષ્ટ નિરારણુ સેવીજી સુખકારી;
 સાચે મન સમરે તે સુખ લાભ અપારી,
 જિનજ્ઞાણ પયગૈ હોજ્યો જય જયકારી. ૪

(૬)

(રાગ-જિનશાસન વાંછિત પુરણુદેવ રસાલ)

વિજય વિમાનથી આવીયા સાગર ત્રેત્રીસ આય,
 ગૈશાખ સુદી તેરસ દિને ચવી જિનવર થાય,
 વિજયા માતા દેખતી યૌદ સપન ઉદાર,
 ગજ વૃષભ સિંહ ઊજલો સિરિદેવી અતિસાર;
 કુસુમદારને ચંદ્રમાં તરણુી ધ્વજ કુંભ,
 પહિમ સરોવર સાયરુ વિમાન અચંભ;
 રતનરેડ અગ્નિસિંહા ચઉદમે તે દીડી,
 વાત સુણાવે કંથને, સાંભળતાં મીઠી. ૧

જિતશત્રુ રાગ રુઅડા સુપન પાઠક તેડે,
 અર્થ પ્રકાશ કરે વા તિ હા પુસ્તક છોડે;
 સુત હોંસે તિહાં જિનવર નામે અજિતજિણુંદ,
 વાત સૂણી નૃપ હરખીયા હુઆ અતિ આણુંદ;
 આઠ માસ ઉપર થયા વલી દિન પચવીશ,
 મહા સુદી અષ્ટમી જનમીયા નૃપ વાધે જગદીશ્વ;
 મેરુશિખર નવરાત્રીયા સ્વામી ઋષભાજિણુંદ,
 પૂર્વે અનંતા જિનતણાં કરે મહોત્સવ ઈદ્ર. ૨

અભિતબિનેસર વાધતાં જસ કોશલ દેશ,
 નયરી અયોધ્યાના ધણી પ્રભુ હુઆ નરેશ;
 સુખ વિલસે સંસારના પ્રભુ શિવગતિગામી,
 દેહ લક્ષણ એક સહસ્ર આઠ ત્રણ જ્ઞાન સ્વામી,
 કહે લોકાન્તિક દેવતા લીયો સંજન ભાર,
 મહા સુદી તુમે છાંડીયો જોણે સવિ પરિવાર,
 તપ તપતા હુવા કેવલી દીએ દેશના દાન,
 વાણી દીઠી જિનતણી જણે અમૃતપાન. ૩
 સંઘ ચતુર્વિધ થાપીયો ગણુધર પંચાણુ,
 એક લાખ તિહાં મુનિવર, મહા તપીયા જ્ઞણુ;
 ત્રણ લાખ આરજ નમું શ્રાવક પણ સાર,
 ત્રીસ લાખ ઉપર કલ્યા વળી આઠ હજાર;
 શ્રાવિકા સંખ્યા સામટી ચોપન લાખ કહી જો,
 હોય સહસ્ર ઉપરે, વળી અધિક લહીજો;
 સંઘ રથાપીએ સિદ્ધ થયા મહાજક્ષ જયકારી,
 ઋષભ કહે અજિતા જક્ષિણી સિદ્ધિને દેનારી. ૪

અજિતનાથ સ્તવન

(૧)

શ્રી આત્મારામજી

તુમ સુભુજ્યોજી અજિત જિનેશ ભવોદધિ પાર કીજોજી.
 જનમ મરણ્ય જલ ફિરત અપારા, આદિ અંત નહિ ધૈર અંધારા,
 હું અનાથ ઉરબ્યો મુજ ધારા, ટુંક મુજ ભાર કીજોજી. તુમ૦ ૧

કરમ પ્રહાર કઠંત દુઃખદાર્ઠ, નાવ ફસી અખ કો ન સહાર્ઠ;
 પૂરણ દયાસિંધુ જગસ્વામી, ઝટતિ ઉધાર કીજોજી....તુમ૦ ૨

આર કપાય કરસ અતિ ભારે, વરવા અનંત જગત સખખરે;
 જરે ત્રિવેદ ઈદ કૃત દેવા, મોહે ઉવાર લીજોજી....તુમ૦ ૩

કરણ પંચ અતિ તરકર ભારે, વરમ જહાગ પ્રીત કર ફારે;
 રાગ ફાંસ ડારે ગરે મોરે, અમ પ્રભુ ઝિરક દીજોજી...તુમ૦ ૪

ત્રિસના તરંગ સરી અતિ ભારી, વહે જત સખ જન તન ધારી;
 માન ફેન અતિ ઉમંગ તરયો હે અખ પ્રભુ શાંત કીજોજી...તુમ૦ ૫

લાખ ચૌરાશી ભમર અતિ ભારી, માંહી ફર્યો હું શુધભુધ કરી;
 કાલ અનંત અંત નહીં આપો, અખ પ્રભુ કાઠ લીજોજી. તુમ૦ ૬

આતમરૂપ દખ્યો સખ મેરો, અજિત જિનેસર સેવકુ તેરો.
 અખ તો ફાંદ હરો સખ મેરો, નિરખય પાન દીજોજી...તુમ૦ ૭

૧૮

(૨)

શ્રી ખુશાલમુનિજી

શ્રી અગ્નિતનેશ્વર દેહ માહરે સ્વામી રે,
 મેં પુરવ પુણ્ય પસાવ સેવા પામી રે,
 મનચિંતિતનો દાતાર મુજને મળિયો રે,
 હવે મિથ્યામતિનો જોર સહુયે ટળિયો રે. ૧

તો સમ ખીજો કોઈ દેવ માહરે નયણે રે,
 નાવે પ્રભુ સંસારમાંહ સાચે વચણે રે;
 તમે નિરાગી ભગવાન કરુણા રસિયા રે,
 આવીને મનડામાંહી ભગતે વસિયા રે. ૨

વિજયારાણીના નંદ મહેર કરીજો રે;
 જિતશત્રુ નૃપ કૂલચંદ દુરિત હરીજો રે;
 મનમોહન શ્રી જિનરાજ કંચન કાયા રે,
 અવલંબ્યા મેં મહારાજ તોરા પાયા રે. ૩

ધમ જાણીને જગદીશ મુજને તારો રે,
 દુઃખ દારિદ્ર ભયથી નાથ મુને ઉગારો રે,
 ઝાઝી ઝાઝી શી વાત તુમને કહીયે રે,
 પ્રભુ બાંધ પ્રભાની લાજ હવે નિરવહિયે રે, ૪

તુમને છોડીને એર કોને જાન્યુ રે,
 જિન દાખો મુજને તેહ કહિયે સાન્યુ રે;
 શ્રી અભયચંદ્ર સૂરીશ ચરણ પસારે રે,
 ખુશાલમુનિ મન ખંત પ્રભુ ગુણ ગાયે રે, ૫

શ્રી ભાણ્યંદ્રજી

શ્રી અંજીત અમિત ગુણધાર, સોભાગી સિરદાર,
આજ હો આરહ પરખદ આગળ ધર્મ કહે મુદ્દાજી:
ધર્મ તે જે સ્યાદ્વાદ, અનેકાંત અવિવાદ;
આજ હો મિથ્યાવાદ કુતર્ક વિકર્ક નહીં કદાજી. ૧

જનનો એ વિધિવાદ, જિહાં નહીં હિંસા વિષાદ;
આજ હો ઉત્સર્ગે અપવાદે ભિન્ન પણે કહેજી;
નિશ્ચય ને વિવહાર, સામાન્ય વિશેષ પ્રકાર,
આજ હો સાર વિચાર જિનાગમ તત્ત્વ તે સંગ્રહેજી. ૨

એક આરંભે ધર્મ, માને મિથ્યા મર્મ
આજ હો કર્મ બહુજ સંરારી તે જિન ભાખીયોજી;
ધર્મ મિશ્ર આરંભ, એક કહે નિરારંભ,
આજ હો તે પણ દંભમતિ હકવા દિનો સાખીયો જી. ૩

ધર્મ અધર્મ મિશ્ર પક્ષ, જે જાણે તે દક્ષ,
આજ હો કર્મ કક્ષને દહવા તેહ વિભાવશુંજી;
પહેલે સાધુ મહંત ખીજે મિથ્યા ધ્યાંત;
આજ હો ત્રીજે શાંત ગૃહસ્થ કુટુંબને પરવશુંજી. ૪

એહવો સુધો માર્ગ, સદ્રહે તે મહાભાગ,
આજ હો આગળ શિવ સુખ સુંદર લીલા ભોગવેજી,
વાઘજી મુનિનો ભાણ, કહે સુણો ચતુર સુખણ,
આજ હો તે સુખીયા જગ જે મારગ ભોગવેજી. ૫

૨૦

(૪)

શ્રી કીર્તિવિમલણ

અજેત જિજ્ઞાસુ અવધારીએ, સેવકની અરદાસે રે;
 તું સાહિબ મોહામગ્ને. હું છું તારો દાસે રે. અજિત૦ ૧
 જિતશત્રુ રામ કુવંતિભો, વિજયા માત મહારો રે;
 નયરી અપેધ્યા અવતર્યા, ગજ લાંછન અતિ સારો રે. અજિત૦ ૨
 જગજીવન જગનો ધણી, તું છે જગ પ્રતિપાળો રે;
 નામ તુમહારું જે જરે, તે પામે સુખ વિયાગો રે. અજિત૦ ૩
 સુરતરુ મણિ સુરવંતા, વાંછિત પૂરે એલો રે;
 તેહયાં તુમ સેવા ભલી, શિવ સુખ આપે જેહો રે. અજિત૦ ૪
 જે ભવિ તુમહ સેવા કરે, તે લહે કોડી કલ્યાણો રે;
 રિક્કિસિક્કિ કીર્તિ ધણી, તસ ધરે શુભ ભંડાણો રે. અજિત૦ ૫

*

(૫)

શ્રી દાનવિમલણ

અજિત જિનેસર સાહિબાણ, વિજયાનંદન સ્વામી;
 ખલિહારી તુમહ નામથીણ, મા તણ તારી આમ.
 જયં કરે સાંભળે માહરી વાત, સાર કરો મુજ તાત...જયં કર૦૧
 નિજ જીવિત પરિપાલવાણ, વરતે જગતે અનેદ;
 પરજીવિત પરિપાલવાણ, દીકો તું જરો એક...જયં કર૦૨
 નાથ દુષ્ટ અનાથનીણ, જે નવિ જાણે પીડ;
 વચને દાખવતાં છતાંણ, તેા શું ભાળે ભીડ...જયં કર૦૩
 જૂતાં લાગે કારમોણ, જીવન તું છે ઈય;
 મન ભારે નિશ્ચય કીયોણ, સાહિબ વિસવાવિસ...જયં કર૦૪
 દાન દીયો દોલત મનેણ, વાંછિતની બક્ષિસ;
 વિમલ વધારો આપણોણ, જશ વાંજે જગદીશ...જયં કર૦૫

(૬)

શ્રી જ્ઞાનસારજી

અગ્નિત જિનેસર કાયા કેસર, તું પરમેસર મેરા;
 સિદ્ધ બુદ્ધ સુવિશુદ્ધ મુક્તિ મગ, પ્રાપ્ત કહે પદ ડેરા...અગ્નિત૦ ૧

અકલ અમૂરતિઃ અવિનાશી, આતમરૂપ ઉગેરા;
 અલખ નિરંજન અકલ અકાઈ, અસહાઈ પદ તેરા...અગ્નિત૦ ૨

અજ અરૂઝ ચિદ્ધન અનહારી, અકિધા શખ્દ અનેરા;
 દીનખંધુ હે દીન કયાનિધિ. જ્ઞાનસાર તુંહિ એરા...અગ્નિ૦ ૩

*

(૭)

અગ્નિત જિજ્ઞાસુ વૈશાખ, તેરસ સુદિ ચવણ પ્રમાણ,
 વિજય ત્રિમાણ અજોધ્યા નગરી જનમતું ધ્રાણ;
 માહ સુદી આઠમ તિથ જનમૈ ત્રિભુવન સુખકર,
 જિતસત રાવ પિતા ધર હૃવૌ કરખ મનાહર. ૧

માત વિજયા જનમિતખિત શેહણિ અતિ સુંદર.
 વૃષ રાસૈ જિત જનમ જેહની લાંછન કન્વિર;
 ચ્યાર સર્ખા ઉપર પંચાસ ધનુષતું કાસ,
 પૂરવ લાખ અહુતર જેહની લાંખી આય. ૨

સુવરણ વરણ રાજ પરણીના વ્રત પરવાર,
 સદિસ અજોધ્યા વ્રતપુર વ્રતવપ છકે ઉદાર;
 વ્રતતિથ માહ સુદિ નવમી પારણું દુગ્ધૈ દિવસે,
 ખીર પારણું દત્ત શેઠ ધર સુવરણ વરસે. ૩

२२

छडिभय आरै वरस अज्जेध्या ज्ञाननी नगरी,
 ज्ञान दिनें उपवास होय वृक्षे सतपनरी;
 पो(स) सुदी ईग्यारस ज्ञान तिथी निनाल्लुं गणधर,
 एक लक्ष साकू तीन लाख नीस सहिस अज्जवर. ४
 जक्षमहु। जक्षणी अज्जिता नामै सुप्रसिद्ध
 सिद्ध थान सभेत सहिस धग साहू सिद्ध;
 यैत्र शुक्ल पंचमी पंचमर्गति लव लहि तीन,
 तपवन सहिस थ यवन अथरथित तीसने तिन. ५
 पिता गत ईसाय देव माता गर्भ मोरव,
 यय ईशाग तीस लाख डोड हधि अंतर पोरव;
 वासौ सादा आर सहिस केवल मज्जनांणी,
 मोहनांणी नव सहस आरसौ सभ्या जलणी. ६
 तीस सहस सग सय वलि वीस यडिद पूरवधर,
 एक लक्ष पूरव एक हीन संयम महवधर;
 भोज अज्जित जिणुसर अे सौतावीस मोहौ,
 रत्नराज मुनि सीस लगत युय प्रलु पर मोहौ. ७

*

(८)

श्री जिन महेंद्रसूरिण

विजयानंदन पाप निकंदन, वंदन करीये मन सुल धार;
 सायौ सांदिण ईयु क जेमां है, परतिथ परया पूरलुहार. विजया०१
 डाम डाम महिमा प्रलुविधडी, श्रवण सुलि आपौ तुम पास;
 विरुद संसात्री अज्जित जिणुसर, पूरो मुळ मनडानी आस. विजया०२
 भवभव तुंदिण देव मांडरे, और न सारुं तुम विन सेव;
 डहे जिन महेंद्रसूरिंद प्रलु अमथी,
 रहिज्यो अथांडित आंही ज देव. विजया०३

(૯)

શ્રી જિનલાલસૂરિણ

અજિત અજિત અરિ કિમ જિતાયૈ,
 પરાજય અનંતે પ્રાર ન થાયૈ લાલ,
 અજિત જિત્યા કિમ કલિયે મુક્તને.
 હું કર જોડ પૂછું છું તુજને લાલ...અજિત૦ ૧
 અજિત તે કેણે જિતવા ન જાઈ,
 જિપવા સગતિ કિહાંથી આઈ લાલ;
 સંક્રાંતનો થ પક પ્રભુને ન હોઈ
 હોઈ શાસ્ત્ર ન સાખી કોઈ લાલ....અજિત૦ ૨
 અજિતનો શાસ્ત્ર હુવૈ તે પતાવો
 સાખી વિણ કિમ નામ ધરાવો લાલ;
 આગમ વિણ જે નામનું કહિવું
 તે પોતે પોતાનું વરણન કરવું લાલ...અજિત૦ ૩
 અજિત અજિત અરિ જિતવા ટાણે,
 અજિતનો બિરુદ ગયો કિણ ઠાપૈ લાલ;
 અજિત કહીને જે જિતાયૈ,
 અજિતનો બિરુદ તે ખોટો ધરાયૈ લાલ...અજિત૦ ૪
 અજિતનો અજિત બિરુદ નહીં ખોટો,
 અજિતપણો તે કયાંઈક દીઠો લાલ;
 આતમ ભેદે બહિરાત્માયૈ;
 અજિતપણો તે ન્યાયે કહાયે લાલ....અજિત૦ ૫
 પ્રિણુ તે અજિત અજિત જિન આગૈ
 અજિત બિરુદ તણ દૂરે ભાગૈ લાલ;
 અજિત અજિત અરિ જિતવા બહુને,
 આગમ સંમત છે જગ સહુને લાલ....અજિત૦ ૬

૨૪

અજિત અજિત દિવેં મુજને કીજો,
 અજિતનેા પિરુદ સેવકને કીજો લાસ;
 શ્રી જિનલાલ અજિત નિમ આગૈ.
 વિનતિ કરી નિજ મુજને માંગો લાલ....અજિત૦ ૭

*

(૧૦)

મુગુણ અજિત જિનવર ગુણ જાવે યાવે બધૂં સુખસંતિ બેલી;
 ધ્યાવે મનસુધ ધ્યાન ધરીને, યાવે એહ અમીરસ વિલી. સુ૦ ૧
 પરદુઃખ હરણું લવૈદ્દિ તારણ, સમરણ કરણ કરમો અંત;
 ચરણસરોજ અસુર સુર સેવિત, અચરણ સરણ બધૌં અરિહંત. સુ૦ ૨
 બ્રાધિ અંકુરણ ચિંતા ચૂરણ, પૂરણ વંછિત લવિક જગીશ;
 ત્રિકરણ શુદ્ધ નગૈ શિરનામી, પ્રહ સમે શ્રી જિનલાલસૂરીશ. સુ૦ ૩

*

(૧૧)

શ્રી ઋષભસાગરણ

અજિત જિનેસર ઇકમના મૈં કાધી હો પ્રમ સુ ઇક તારકે,
 ત્રિવિધ કરિ તુજને ત્રણો મઈ જાણી હો સંસારમેં સારકે.
 અજિત જિનેસર ઈકમના ૧
 મોટારી મહિનતિ કિયાં સહી હોવૈ હો કાઈ મોટા મોજ કઈ;
 નહીતર તતુ પવિત્ર હુવઈ દેખતાં હોં આવઈ દરસણ રોજ કે;
 અજિત જિનેસર ઇકમના. ૨
 સહયુરુના ઉપદેશથી છઈ તારક હો ઈમ સુણીયા કાંનિકે;
 તે તારક બહુ તારીયા કરબોડી હો કરું અરજ તુ માંનિકઈ
 અજિત જિનેસર ઈકમના૦ ૩

તારક તારિ સંસારથી હું વિનવું હો કરું અરજ તું માંનિ કઈં;
આંગણિ અવરના જવતાં પાંમયો હો શૌભા કયું ઈસ કઈં.

અજિત જિનેસર ઈકમના ૪

શું હવે સોચો મહિમા પ્રભુ પાખો, હો તારક કૃષ્ણ હોય કે;
નૃપદ કહે પ્રભુ રંગ રચું થે સંપદ હો જ્યું સુરપતિ જ્યેકે.

અજિત જિનેસર ઈકમના ૫

*

(૧૨)

શ્રી દેવચંદણ

જ્ઞાનદિક ગુણ સંપદારે, તુલ્ય અનંત અપાર;
તે સાંભળતાં ઉપનીરે, રુચિ તેણે પાર ઉતાર.
અજિત જિન તારજો રે, તારજો દીનદયાલ. ...અજિત૦ ૧

જે જે કારણ જોહનું રે, જામઝી સંયોગ;
મળતાં કારણ નીપજે રે, કર્તા તણે પ્રયેમ. ...અજિત૦ ૨

કાર્યસિદ્ધિ કર્તા વસુરે, લક્ષ્મિ કારણ સંયોગ;
નિજપદ કારક પ્રભુ સ્મિદ્યારે, હોય નિમિત્ત ભોગ. ...અજિત૦ ૩

અજકુલગત કેશરી લહેરે, નિજપદ સિંહ નિહાળ.
તિમ પ્રભુ ભકતે ભવિ લહેરે, આતમશક્તિ સંભાળ. ...અજિત૦ ૪

કારણ પદ કર્તા પણે રે, કરે આરોપ અબેદ,
નિજ પદ અર્થા પ્રભુ થકી રે, કરે અનેક ઉમેદ. ..અજિત૦ ૫

એહવા પરમાતમ પ્રભુ રે, પરમાનંદ રવરૂપ;
રચાદાદ સત્તા રસી રે, અમલ અખંડ અનૂપ. ..અજિત૦ ૬

આરોપિત સુખ ભ્રમ ટલ્યો રે, ભારયો અબ્યાયાધ;
સમયું અભિલાષીપણું રે, કર્તા સાધન સાધ્ય. ..અજિત૦ ૭

૨૬

આહકતા સ્વામિત્વતા રે, વ્યાજક ભોક્તા ભાવ;
 કારણતા કારણદશા રે, સકલ પ્રહયું નિગ્ન ભાવ. ...અન્નિત૦ ૮
 શ્રદ્ધાભાસન રમણ્યતા રે, દાનાદિક પરિણામ;
 સકલ યથા સત્તારસી રે, જિનવરઠ દરિસણ પામ. ...અન્નિત૦ ૯
 તિણે નિયામક માહણો રે, વદ્ય ગોથ આધાર;
 દેવશ્વંદ્ર સુખસાગરરે, ભાવ ધરમ દાતાર. ...અન્નિત૦ ૧૦

(૧૩)

શ્રી મોહનવિજયણ

અન્નિત અન્નિત જિન અંતરજ્ઞમી, અરણ કરુ છું પ્રભુ શિરનામી;
 સાહિબા સસનેહી સુગુણુ, વાતલડી કહું કેહી. સાહિબા ૧
 આપણુ બળપણાના સ્વદેશી તો હવે કેમ થાએ છો વિદેશી;
 પુણ્ય અધિક તુમે હુવા જિણંદા, આદિબનાદિ અમે તો બંદા. ૨
 તાહરે આજે મણાઈ છે શાની, તુંહી જ લીલાવંત તુ શાની;
 તુજ વિણુ અન્ય કો નથી ધ્યાતા, તો જો તું છે લોક વિખ્યાતા. ૩
 એકને આદર એકને અનાદર, એમ કેમ ઘટે તુજને કરુણાકર;
 દક્ષિણવામ નયન બીહું સરખી, કુણુ ઓણું અધિકું પરખી. ૪
 સ્વામિતા મુજથી ન શાએ સ્વામી, શી સેવકમાં જુએ છો ખામી,
 જે ન લહે સન્માન સ્વામીના, તો તેને કહે સહુકો કમીના. ૫
 રૂપાતીત જો મુજથી થાશો, ધ્યાશું રૂપ કરી જ્યાં જ્ઞશો,
 જડ પરમાણુ અરુપી કદાચે. ગહત સંયોગે શું રૂપી ન થાયે ? ૬
 ધન તો એજગે કિમાંપ ન દેવે, જો દિનમણિ કનકાચલ સેવે.
 એવું જ્ઞણી તુજને સેવું, તાહરે હાથ છે રૂપનું દેવું સાહિબા. ૭
 તુજ પદપંકજ મુજ મન વળગ્યું, જાયે કીહાં છંડીને અજગ્યું,
 મધુકર મયગલ યદ્યપિ રાયે, પણ સુને મુખે લાલ નવિ માયે. ૮
 તારક બિરુદ કદાવો છો મોટા, તો મુજથી કિમ થાશો ખોટા;
 રૂપ વિશુધને મોહન ભાખે, અનુભવરસ આનંદ શાં ચાખે. ૯

(૧૪)

ઝોગગ અજિત જિણંદની, માહરે મન માની;
 માત્રતિ મધુકરની પરે, ખતી પ્રીત અછાની.
 વારી હું જીતશત્રુ સુતતણા, સુખકાને મટકે.... ૧
 અવર કોઈ જાંચુ નહીં વિણુ સ્વામી સુરગા;
 યાતક જેમ જળાધાર વિના, તવિ સેવે ગગા વારી૦ ૨
 એ ગુણુ પ્રભુ કિમ વિસરે સુણી અન્ય પ્રશસા;
 છીદતર કિણુવિધ રતિ પરે, માનસસરતા હંસા. વારી૦ ૩
 શિવે એક ચંદ્રકળા થરી, લહી ધૃષ્ટતાધ;
 અનંત કળાધર મેં ધરો, મુજ અધિક પુન્યાધ. વારી૦ ૪
 તું પત તું મન તત તુંહીં સસનેહા સ્વામી:
 મોહન કહે કરે રૂપનો, જિન અતરજમી. વારી૦ ૫

*

(૧૫)

શ્રી જ્ઞાનવિમલસૂરિ

અજિત જિણેસર જય કરું, જગ દીકે હો હોવ હરખ અપારકે,
 સાર છે એ સંસારમાં, જગજીવન હો પ્રભુ જગ આધાર કે. ૧
 જંબુદ્રીપ વિદેહમાં, વત્સામિધ હો વિજયા સુખ કારકે;
 વિચલનાહન નૃપ તિહાં થયા, સુસીમાપુરિ હો મહિમા વિસ્તારકે ૨
 પ્રત લઈ અરવિંદ ગુરુ કને, આનંધે હો યાતક પદ સારતો;
 વિજય વિમાન ઉપતા, આયુ તેત્રીસ હો સાગર સુખકારકે. ૩
 ત્રીજે ભવિ અયોધ્યાપુરે, ખીજા જિન હો શ્રી અજિત જિણુંદકે;
 જિતશત્રુ નૃપાંગળ કુલતિલો, ગજલંછન હો વિજયાનો નંદ તો. ૪
 વંશ ધક્વાક સોહંકર, સમતારસ હો કરે શૃંગાર તો;
 જ્ઞાનવિમલસૂરીંદને, એ સાહિય હો શિવસુખ દતાર તો. ૫

૨૮

(૧૬)

વિજયા નંદન શુભ નિસેણ, જીવન જગદાધાર;
 તેહ શું મુજ મન ગોઠડીજી જાને વારોવાર;
 સોભાગી જિન, તુજ ગુણનો નહીં પાગ;
 તું તો દાસત નો દાતાર. સોભાગીં ૧
 જેહવી કુવા જાહડીજી, જેહવું વનતું ફૂલ;
 તુજ શું જે મન નાવે મિહકું જી, તેહવું તેહતું સુલ. સોભાગીં ૨
 માહડું તો મન ધુરિ થકીજી હરિકું તુજ ગુણ સંગ;
 વાયક જસ કહે રાખજોજી, દિન દિન ચઢતો રંગ. સોભાગીં ૩

(૧૭)

અજિત જિણુંદ જુહારિયેરે લો, જિતશત્રુ વિજયા-જાતરે સુગુણનર;
 નયરી અયોધ્યા ઉપનોરે લો, ગજલંછન વિખ્યાતરે સુગુણનર.
 અજિતં ૧
 જિંચપણું પ્રભુજી તણું રે લો, પ્રત્યુપ સહાસક ચાર રે સુગુણનર;
 એક સહસ શું વત લિયે રે લો, કરુણારસભંડાર રે સુગુણનર.
 અજિતં ૨;
 ખોહોતેર લાખ પૂન્વ ધરે રે લો, આહિષ્ટુ સોવત વાન્ન રે સુગુણનર
 લાખ એક પ્રભુજી તણો રે લો, મુનિ પરિવારનો માન રે સુગુણનર.
 અજિતં ૩
 લાખ ત્રણ ભલી સંયતી રે લો, ઉપર ત્રીસ હજાર રે સુગુણનર;
 સમેતશિખર શિવપદ લહારિ લો, પાખ્યા ભવનો પાર રે સુગુણનર.
 અજિતં ૪
 અજિતવજા શાસન સુરીરેલો, મહાયજ્ઞ કરે મેવ રે સુગુણનર;
 કવિ જસવિજય કહે સદા રેલો. ધ્યાઓ એ જિનદેવ રે સુગુણનર.
 અજિતં ૫

(૧૮)

અગ્નિત દેવ મુજ વાલહા, જ્યુ મોક્ષ મેહા;
 જ્યુ મંચુકર માલતી, પંથી મન ગેહા. અગ્નિત૦ ૧
 મેરે મન તુહીં દુર્યો, પ્રભુ કંચન દેહા;
 હિંદર બ્રહ્મ પુરંદરા, તુજ આગે કેહા. અગ્નિત૦ ૨
 તુહીં અગોચાર કો નહીં, સજ્જન ગુણ રેહા;
 ચાહે તાકુ ચાહાએ, ધરી ધર્મ સનેહા. અગ્નિત૦ ૩
 ભગતવચ્છલ જગતારનો તું ત્રિરુદ્ધ વહેહા;
 વિતરાગ હુઈ વાલહા, ક્યું કરી ઘો છેહા. અગ્નિત૦ ૪
 જે જિનધરે આ ભરતમ, ઐરવત વિદેહા;
 યશ કહે તુજ પદ પ્રણમતાં. સખ પ્રણમે તેહા. અગ્નિત૦ ૫

*

(૧૯)

શ્રી વિનયવિજયણ

વિજય સમોરેં સુત વિજયા તણો રે, હરખ્ય ઘણો જસ નામ;
 અગ્નિત જિનેસર ભુવન દિને સરુરે, ગુણમંડલ અભિરામ. વિજય૦ ૧
 ગજપતિ લંછતિ ગજમતિ ચાલતો રે, ગજવર પતિ સમરતથ;
 મોહ મહી રૂહ મૂળા ઉમેગવારે. વડહધવાહે હત્ય. વિજય૦ ૨
 મનમંદિરમાં આવી મુજ રમો રે, વિનય કહે મોરા નાથ;
 રાતદિવસ હું તુમ સેવા કરું રે, નહિ છંડુ તુમ સાથ. વિજય૦ ૩

*

૩૦

(૨૦)

શ્રી ક્રાંતિવિજયણ

શ્રીજ્ઞ અજિત જિજ્ઞુંદ્વજને, રૂડી અરજ સુજો અરિહંત રે.
રસીયા રાજવી રે.

રાજવી તું ભેનનાથ રે, મેજે મુગતિનો સાથ રે, રસીયા
હરખનયણે હેતાણુઆરે, હવે લાગી લગન અનંતરે. રસીયા૦ ૧
જેહથી તન મન વેધાઉરે, કહે તો વિજુ કેમ સુહાય રે, રસીયા
લાખીણા લખ જો હુવે રે, પણ તે કોઈ ન આવે દાય રે. રસીયા૦ ૨
કારજ સારે આપણા રે પ્રભુ મૂકીયે કિમ તસ કેડી રે, રસીયા
કરુણા નયણુ નિહાળતાં રે, તું તો નાંખે કુગતિ ઉખેડી રે. રસીયા૦ ૩
મન મોટું કરી મોહના રે, મુને કીજે સેવક પ્રમાણુ રે, રસીયા
માહરે મન એક તું વસ્યો રે, વાહલા ભાવિ મ જાણુરે. રસીયા૦ ૪
ચિત કારણ જગજીવનો રે, રૂડા વિજયા રાણીના નંદ રે, રસીયા
સદ્ગણ હોજ્યો અમ વિનતિ રે, આછા જિતશત્રુ નૃપ કુલચંદરે રસીયા૦ ૫
આશ ધરી મેં તો તાહરી રે તું તો મન ઓણું ન કરેશ રે, રસીયા
સખળા તુજ સોભાગથી રે; વારી હું તો સહજે તરેશ રે. રસીયા૦ ૬
સેવક કહીને મોજાવતાં રે, વાહલા દીધા સંપદ કોડિરે, રસીયા
પ્રેમ વિજુધ સુપસાયથી રે ઇમ ક્રાંતિ કહે કર જોડી રે. રસીયા૦ ૭

(૨૧)

શ્રી દામવિજયણ

અજિત જિજ્ઞેસર સાહિબા લો, પીનવડી અવધાર; મારા
હવે ન ઓડું તોરી ચાકરી રે લો, તુ મનરંજન માહરો રે લો,
દિલડાનો જાણુજુહાર, મારા વાલાજી રે ૧
લાખયોરાસી હું ભમ્યો રે લો, કાળ અનંતો અનંત, મારા.
ઝાળખ લીધી મેં પ્રભુ તાહરી રે લો લાગી છે ભવતણી શ્રાંત માં ૨

કરી સુનગર હવે સાહિબા ૩ લો, દાસ ધરો દિલમાંહ. મારા
લાખ ગુને પણ તાહરો રે લો, સેવક હું મહારાય. મા ૩
અવગુણ ગણતાં માહરો રે લો, તુમે છો તારણહાર. મા
પણ જિન પ્રવહણની પરેરે લો, તુમે છો તારણહાર. મા ૪
નયરી અયોધ્યાના ધણી રે લો, વિજયા ઉરસર હંસ. મારા
જિતશત્રુ રાયનો ન દલો રે લો, ધન ઇક્ષવાગનો વંશ. મા ૫
ધનુસય સાદામ્યારની રે લો, દેહડી રંગ સનૂર. મારા
બહોતેર પુરવ લાખનું રે લો, આયુ અધિક સૂખપૂર મા. ૬
પાંચમે આરે તું મળ્યો રે લો, પ્રગટયા છે પુન્યનિધન. મારા
સુમાત ગુરુપદ સેવતાં રે લો, રામ અધિક મારા તનુ યાન. મા ૭

(૨૨)

શ્રી ન્યાયસાગરજી

વિજયાનંદન સાહિબ વંદો લાવ ભવિયાં આણી;
ગજલંછન કંચન વય કાયા, ચિત્ત ધારું આણી.
ઝખક જોર બના છે રે, સાંધ જોરે ગુની છે... ૧
કેસર ધોર ધસી શુચી ચંદન, લેઈ વસ્તુ ઉદર;
અંગી ચંગી અવલ બનાવી, મેલવી ધનસાર. ઝખક ૨
અર્ધ જુધ ચંપક મરુઓ કેતકી મચકુંદ;
બોલસિરી વર દમણો આણી, પૂજિયેં જિણુંદ. ઝખક ૩
મસ્તક મુગટ પ્રગટ વિરાજે, હાર હિયેં સાર;
કાને કુંડલ સૂરજમંડલ, જાણીયે મનુહાર. ઝખક ૪
દ્રવ્યસ્તમ ઇમ પૂરણ વિરચી, લાવો લાવ ઉદાર;
અલખ નિરંજન જન મનરંજન, પૂજતાં ભવપાર. ઝખક ૫
ચિદાનંદ પરમ ગુણ પાવન, ન્યાયસાગર ઇશ,
પરમ પુરુષ પરમાતમ નિરમલ ધ્યાષ્યેં જગદીશ. ઝખક ૬

૩૨

(૨૩)

અજિત જિણુદા સાહિબા અજિત જિણુદા.
 તુમેના સાહિબ મેં તેરા અંદા સાહિબ અજિત જિણુદા;
 જિતશત્રુનૃપ વિજયાદે નંદા, લંછન ચરણે સોડે ગયંદા. ૧

સકલ કરમ છતી અજિત કહાયા,
 આપ બળે થયા સિદ્ધ સહાય. ૨
 મોહ નૃપતિ જે અટલ અટરો,
 તુમ આજે ન રહો તસ ચારો. ૩
 વિપય કષાય જે જગને નહિયા;
 તુમ જાણાનસ સલેજ ન્યુ પડીયા. ૪
 દુશ્મન દાવ ન કોઈ દાવે,
 વિણુથી અજિત તુમ નામ સુહાવે. ૫
 અજિત ચાઉં હું તુમયે નામ,
 બહોત વધારો પ્રભુ જગમાંહિ મામ. ૬
 સકલ સુરાસુર પ્રણયે : પામા,
 ન્યાયસાગરે પ્રભુના ગુણ ગાયા. ૭

(૨૪)

શ્રી જિનવિજયણ

અજિત જિનેસર વાલડો રે હાં, અવર ન આવે દાય: નિકે સાહિબા. ૧
 પંચામૃત ભોજન લહીરે હાં, કહો કુણુ કુકસ ખાય; નિકે સાહિબા. ૨
 મધુકર મોહ્યો માલતી રે હાં, કપહી કરીર ન જાય,
 રાજમરાલ મોતી યુગે રે હાં, કંકરે ચંચુ ન વાય. નિકે ૩
 ગંગાજલ કીડા કરેરે હાં, હીલર જલ કિમ નહાયનિ.
 સતિ નિજ નાહન્ટે છોડીને રે હાં, પરજન હદય ન ધ્યાય નિકે ૪
 કલ્પતરુ છાયા તણુ રે હાં, કુણુ જયે ખાવળ છાંય.
 વ્યણુ ચિંતામણી કર છતાં રે હાં, કાચ ન તાસ સુહાય. નિકે ૫
 તિમ પ્રભુ પદકજ છોડીને રે હાં હરી હર નામું ન શીશ:
 પંડિત ક્ષમા વિજય તણોરે હાં. કહે જિનવિજય સુશીષ. નિકે ૬

(૨૧૫)

જીવડા વિષમ વિષયની વાત, તુજ કાંઈ આગે હજી કાંઈ નામે;
 જીવડા અજ્ઞાન સરખા અજિત જિન નિરખ્યો, તરખ્યો મૂલ્યુભાગે... ૧૨
 સરસ સુકામળ સુરતરુ પ્રાણી, કંટક વાજિયા ભાગે,
 જૌરાવત સાટે કુણુ મૂરખ, શાલકા મૂકે ભાગે... જીવડાં ૨
 ધોર પહાડ ઉગરૂ એપાલંબી, આલ્યો અમકિત ભાગે;
 પ્રખ્યાતો સગતારસ વિગડે, કુંભ છિલકે જિય કાગે... જીવડાં ૩
 જિમ કોઈકે નર જન લઈને, આલ્યો કન્યા રાગે;
 સરસ આહાર નિંદ્રાભર પોડયો, કરડયો વિષયા નાગે... જીવડાં ૪
 વિજયાનંદન વયણ સુધારસ, પીતા શુભમતિ જાગે;
 પાંચે ઈદ્રિય ચપલ તુરંગમ, મેલ કરી જાન સુવાગે... જીવડાં ૫
 ક્ષમાવિજય જિન ગુણ કુસુમાવલી શોભિત ભકિત પરાગે.
 કંક આરોધી વિશ્વતી વમિતા, નરી કમરીએ વાધે... જીવડાં ૬

x

(૨૧૬)

અજિતજિન તુજ મુજ અંતરે, જોતાં દી સેન કોમરે,
 તુજ મુજ આતમ સરીખો, હારે સત્તા ધૂમથી હોયરે. અજિત ૧
 જ્ઞાન દર્શન ચરણ આદિ દેઈ, ગુણ છે જોઈ અનંતરે,
 આસંખ્ય પ્રદેશ વાળી સરીખા, એ છે ઈણિ ભરે તંતરે. અજિત ૨
 એતરે અંતર પણ થયેન, હારે અમવિભાષ સિરોલાવરે
 આમવિભાવે, ગુણ તીપ્રના, વિશ્વે તુજ નરમણુ સ્વભાવરે. અજિત ૩

૪૪.

રામદેવાદિ વિલાવની, હારે પરચુલી, પરભાવે રે,
 મહણ કરતો કરે ગુણતણો, હારે પ્રાણી એક તિરોભાવે રે... અગ્નિતં ૪
 એક અંતર પડ્યો તુજ થકી, હારે તેને મન થણું દુઃખ રે,
 ભીખ મરિ કુણ ધન છતે, હારે છતે આહાર કુણ ભૂખ રે. અગ્નિતં ૫
 તુજ અવલંબને આંતરો, હારે ટળે માહરે સ્વામ રે.
 અચલ અખંડ અચુરુ લઘુ, હારે લહે નિખલ ઠામ રે... અગ્નિતં ૬
 જે વેદી અવેદી પણ અલેશી જે અજ્ઞેશી રે.
 ઉત્તમ પદ વર થકનો, હારે થાયે એતન ભોગી રે... અગ્નિતં ૭

IX

(૨૭)

શ્રી વિજયલક્ષ્મીસુરિ

વિજ્ઞાનો નંદન ચરણ સુરતરુ છાંહ, સમીહિત પૂરેચૂરે દુરિતનેજ,
 સુરપતિ નરપતિ મુનિવર ભંગ ચરણ વિલાસી લહે સુખ સરિતનેજ. ૧
 સુહુમ આચર પુઠવી જલણ સમીર જલ વણાસઈ વિગલે દ્રિય સહિજ;
 નરય તિરય સુરનર કર્મસંયોગ, ભુવન પાવન જિનસેવા નવિ લહીજ. ૨
 ચક્રમઈ ભમતાં સુકૃત નૃપતિ પસાય, આરજદેશ નિરમળ કુળ લલોજ;
 દેવવિલાસી આસીલાવ નિવારી, માનસ હંસ પરે તુમ પદ મહાજ. ૩
 વીતરાગ સુખ દુઃખ ગત સંસ, તેહથી અસંગત કિમ ફળ કામીએજ;
 ધમ મન ચિંત્યું સુરમણિ સાર, અચિત્તયપણે ચિંતત પામીએજ. ૪
 પિંડપદ્મપરથ ધ્યાને હો લીન, જિનજના ચરણસરોજ જિણે પ્રહાંજ;
 આતમતત્ત્વ રમણુતા પ્રગટે હો તાસ, ધ્યાનાનલથી કર્મ ઈંધણુ દહાંજ ૫
 અભિત અમિત ગુણ ચરણ નિવાસ, સમકિત શોધક રોધક કર્મનેજ;
 કૌલાખ્ય લક્ષ્મી સુરિ જગલાણુ ધ્યાન પ્રભાવે વહે ક્રિય કર્મનેજ. ૬

(૨૮)

શ્રી માણવિજયણ

અનિત નિન ઓળખ માહરી, એ તો સુંદર સુરતિ તાહરી
હું તો જોવાને ઘણું ઉમહો, પૂરવ પૂન્યે તુજને મેં લલો.

અનિત૦ ૧

મારી ભાગ્યદશા જાગી હવે મારું ભાગ્ય લવે;
ગંગાબળ નાહો હું સહી, મુજ સમ પુન્યવંત, ખીજો કો નહીં

અનિત૦ ૨

મુખ માગ્યા પાસા મુજ દબ્યા, ઇછંતા સજ્જન આવી મળ્યા;
એ તો સુરતરૂ ફળીઓ આંગણે, દૂધે મેહ વુઠા મુજ ખારણે.

અનિત૦ ૩

હવે સહુ થકી અધિકો હું થયો, જવ મેં તુમ ર.મ હાકુર લલો,
સેવકને નિરખજ્યો તુમ્હે, એટલી વિનતી કરું છું અમ્હે.

અનિત૦ ૪

સકલ સૂરીશ્વરમાં શૈભતા, શ્રી વિજયપ્રભસૂરિ દીપતા;
પાંડિતોત્તમ પ્રેમ વિજય તણો, તુમ દરિસણે ભાણને સખ બણો.

અનિત૦ ૫

*

(૨૯)

શ્રી નયવિજયણ

અનિત બિણ્ણેસર સેવીયે ખીજો શ્રી નિનરાજ; સાજનણ.

સેબ્યાં શિવસુખ પામીયે, સીજે વંછિત કાજ સાજનણ. અનિત૦ ૧

એ પ્રભુતી જે સેવના, તે તો સુરતરૂ કંદ; સાજનણ.

સદ્ગણ ફળે તસ કામના, સેવે જેહ અમંદ સાજનણ. અનિત૦ ૨

૩૬

સેવા એ જિનવર તણી, પામે જે જૂનપુણ્ય; સાજનજી.
 સફળ જનમ જગે તેહનો, જિવિત ધન્ય ધન્ય; સાજનજી. અજિત ૩
 પૂરે પુરણ કામના, ચૂરે દુરિત દુરત; સાજનજી.
 સેવેા કિલસ મહાશિવે, જાળતજસલ ભગવાંત. સાજનજી. અજિત ૪
 ઠરણમિથિ કમુણા કરી, જમજનું દિતકર; સાજનજી.
 એ સહિષની સેવના, તે તો ભવજલ પાર. સાજનજી. અજિત ૫
 ભવ ભવ ભય બેદે સદા, છેદે પાપ સમૂલ; સાજનજી.
 શિવસંપદ સહજે દાશે, એ સાહિબ અનુકૂલ. સાજનજી. અજિત ૬
 ધમ ભણી જે સેવશે, લહશે તે સુખ સાર; સાજનજી.
 નયવિજય પ્રભુ પ્રભુમતાં, નિતુનિતુ જયજયકાર. સાજનજી. અજિત ૭

x

(૩૦)

શ્રી હંસરતનજી

શુભ વેળા શુભ અવસરે રે, લાગ્યે પ્રભુ શું મેહ;
 વાધે સૂઝ મન વાલહો રે, દિન દિન બિમણો નેહ.
 અજિત જિન વિનતડી અવધાર... ૧
 મન માહરું લાગી રહું રે, તુજ ચરણે એક તાર.
 હિયડું મુજ હેતાળવું રે, કરી ઉમાહો અપાર.
 ધડી ધડી ને અંતરે રે, ચાહિ તુજ દિદાર. અજિત જિન ૨
 મીઠા અમૃતની પળે રે, સાહેબ તાહરો રે અંગ,
 નયણે નયણુ નિહાળતાં રે, શીતળ થાયે અંગ. અજિત જિન ૩
 અવશ્યપણે એકજ ધડી રે, જપ્તે તુજ વિણુ જેહ,
 ભરસાંસો સમ સાહિબા રે, મુજ મન લાગે તેહ. અજિત જિન ૪

દુશ્મને તો મુજ ઉપરે રે, નેહ ન આવે કાંય;
 તોપણ મુજ મન લાલચી રે, જિન અળગો નવ થાય. અજિત જિન૦ ૫
 અસંગ્રહ્યત આપણો રે, જાણીને જિનરાય;
 દરશ્ય દીને દીને પ્રતે રે, હું સરત્ન સુખ થાય. અજિત જિન૦ ૬

x

(૩૧)

શ્રી લક્ષ્મીચિમલણ :

અજિતદેવ જિતકામ, પ્રભુ સિદ્ધસાધન હે, અનંત શુભનો ધામ.
 મુનિજન આતમસમ, પ્રભુ. અમર સર્વે મોહ કામ, પ્રભુ૦ ૧
 સાધનતા નવિ ઓળખે પ્રભુ. સાધ્ય પોકારય મુખ, પ્રભુ
 આવિર્ભાવે કિમ હોવે, પ્રભુ. સદાનંદ અતિ સુખ. પ્રભુ૦ ૨
 વાંછિત નગરી નાશથી પ્રભુ. સાંભળી જિમ લાકષામ, પ્રભુ
 વિપરીત દિશે સંચરે, પ્રભુ. નિકટ કેણી પરે થાય૦ પ્રભુ૦ ૩
 કોઈ કહે નિરંતર, પ્રભુ. રહિત પરંપરા હેત; પ્રભુ
 તે પણ કારણ નવિ લહે, પ્રભુ. આગમ પ્રહિત સંકેત૦ પ્રભુ૦ ૪
 ભૂખ મિટે ભોજન કરે, પ્રભુ. ભોજન કારણ જ્યે પ્રભુ
 વૃષ્ટિ વાયુ જનનાટિકા, પ્રભુ. ઈંધન અગન સંજોગ૦ પ્રભુ૦ ૫
 કારણતા અહુમાનથી, પ્રભુ. કારણ પ્રયોજન જાણુ પ્રભુ
 વૃષિત વારિ વારિ જયે, પ્રભુ. ઉદમ પ્રાય પ્રમાણુ૦ પ્રભુ૦ ૬
 મૂરતિ તાહરી દેખીને, પ્રભુ. ધારિયો અમૂરતિ લાવ; પ્રભુ.
 કીરતિ શોકે વિસ્તરી પ્રભુ. વિરમ્યો અનાદિ તાવ. પ્રભુ૦ ૭

x

(૩૨)

શ્રી પ્રમોદસાગરં

વંદુ અન્નિત જિજ્ઞુદ, મૂરતિ અવલ્લ બનીરી;
આવ્યો છું પ્રભુ પાસ, તારક બિરુદ સુણીરી;
જિતશત્રુ નૃપ જાત, વિજયા માત ભલીરી,
ગજલંછન અભિરામ, દેખી આશ ક્ષણીરી. ૧

નગરી અયોધ્યા સ્વામી, ક્રમ્યા કનક જસીરી;
સેવકને એક વાર દેખો નયન હસીરી;
પૂરવ અહોતેર લાખ, જીવેત જસ સુણેરી,
સાદા ચારસે ચાપ, દેહનું માન ભણીરી. ૨

પંચાણ્ડ ગણુધાર, દીપે દેવ જસારી;
હુવા સંજમી એક લાખ, માહરે હૃદયે વસ્યારી;
મહાજક્ષ મહિમાવત, અન્નિતા નમે સુરીરી,
પૂજે પ્રભુના પાય, અહનિશ પ્રેમ ધરીરી. ૩

સહુણી ત્રીણુ લાખ, સાચી શિયલવ તીરી;
ઉપર વીશ હજાર, હોજો તાસ નતિરી;
વળગ્યો છું પ્રભુ પાય, કીજે સોહ ચડેરી,
આંજી અણાની લાજ એ છે રીત વડેરી. ૪

પંચમ કાળે નાથ, પાગ્યો પુન્ય ભરેરી;
પંચમી ગતિ દાતાર, પંચમ જ્ઞાન ધરેરી;
પ્રમોદસાગર નમે પાય, વારંવાર લળીરી,
નિર્મલ સમકિત શુદ્ધિ, તુજથી પાય ભલીરી. ૫

x

(૩૩)

શ્રી વિનીતવિજયથ

શારદ સાર દયા કરી, માત આપે અવિરલ વાણી હો;
 બીજે જિત મનમાં વસ્યો, ગુણ ગાઉં યુગ્મયથિ આણી હો. મન ૧
 મનમોહન જિતથ મન વસ્યો, વિજયા રાણીને નંદ હો;
 સોભાગી મહિમાનીકો, મનવાંછિત સુરતરુ કંદ હો. મન ૨
 ચક્રલય પચાસ ધનુષનું, દેહ માન સોવન્ન સમાન હો;
 બહુતર લાખ પૂરવતણું, આઉં પૂરણ પુન્યનિવાન હો. મન ૩
 મુખ શારદકો ચંદ્રો, ગતિ જીવ્યો તે ગજરાજ હો;
 જાણું ચરણશરણ આવી વીનવે, પશુદોષ હરો જિતરાજ હો. મન ૪
 મોહન મૂરતિ તાહરી, સુખદાઈ નમનનંદ હો;
 જોતાં તૃપ્તિ ન પામીએ, જિમ ચતુર ચકોરા ચંદ હો. મન ૫
 સાચો સયણ તું માહરે, તાહરે દિલ હોય ન હોય હો;
 મુજ સરીખા તુજ લાખ છે, મુજ મન અવર ન કોય હો. મન ૬
 મિત્ર એક તું માહરે, તુજ દીકે પરમાણુદ હો;
 મેરુવિજય ગુરુરાયનો, શિષ્ય વિનીત કહે ચિરાનંદ હો. મન ૭

x

(૩૪)

મહીમાં મહિમા ગાજતો, રાજિંદા મોરો.

તુજ ગુણ ગણ વિખ્યાત હો.
 જાનુબવ પ્રગટયો ચિતમાં, રાજિંદા ભાગી મુજ મન ભાંત હો;
 સુચુણ સનેહી પ્યારો, મનનો મોહનગારો, સાહેબા રાજિંદા મોરો
 જુહારો અજિત જિજ્ઞંસ હો. ૧

૨૬૯

ઇકુ જિમ ગ્રહ ગણ્ય માંહી, રાજિંદા. ત્રિચિપતિ તેમ દિણ્દ હો;
 દિનકર ઉદયથી જિમ હોવે, રાજિંદા. તિમ અનુભવથી મુશ્ચિદ હો. મુન્ ૨
 મુંધા મોલનો જે કરી રાજિંદા. યાહૈ તુજ ચરણની સેવ હો;
 લંબન તેહ વિજાજતો, રાજિંદા. જગમા નમે જસદેવ હો. મુન્ ૩
 લીલાધર જમ અપીએ, રાજિંદા. લીલાલહેર કરંત હો;
 સકલ પદારથ જે હોવે રાજિંદા. તે મુજ પાસ વસતા હો. મુન્ ૪
 અનિત્ય અનિત બિન વંદનાં, રાજિંદા. કર કરુણા-ભગવંત હો;
 ચરણકમલની આક્રી, રાજિંદા. અતુર તે મામે સંત હો. મુન્ ૫

x

(૩૫)

૩૬ રામવિજયમણ

દીઠો નંદન વિજયાનો, નહિ લેખો દરખ થયાનો;
 પ્રભુ કીધો મન મયાનો, મોલ પાળો ખાંભ ગયાનો. ૧
 મુજને પ્રભુ-પદ-સેવાનો, લાગ્યો છે અવિહડ તાનો;
 મુજ વાહતો તે કિયડાનો, જે સુસિયો નામ કયાનો. ૨
 ન મમે મુજ સંગ ખીજનો, જે કેળવે કાડિ કવાનો;
 જિણે ચાખ્યો સ્વાદ સિતાનો, તેને ભાવે ધનૂરો થાનો ? ૩
 પ્રભુ સાથે લાડ કર્યાનો, માહરે વ્યા સંગ સદાનો,
 પ્રભુનો ગુણ ચિત્ત હર્યાનો, કહિસે મુજ નહિ વિજયાનો. ૪
 નહીં છે માહરે વિજયાનો, પ્રભુજીથી શું છે જાનો;
 શિષ્ય કાચક્રવિમલ વિજયાનો, ભહે રામ સુખેલ વિજયાનો. ૫

x

(૩૬)

શ્રી જિનરાજચરિત્ર

તાર કિરતાર સંસારસાગર થકી, ભગતજન વિનવે રાતદિવસે
 અવર દારાંતરે જઈ બેઠાં રહ્યાં, તપકરે પશુ બસો નાહિમ ઠીસે. ૧

આપણે કોડી કરજોડી જે ઓળખે, દાસ અરુ દાસ તે કરણ પાવે;
 પશુ ધણી જે હુવે જણ સેવા તણો, તો કિસું ભગત પાસે કહાવે. ૨

માકરે કથન મનમાંહી જે આણુશો, પ્રશો તો સહિ એહ આશા;
 કેડે લાગ્યા તિકે કેડ કિમ મૂકરો, નેહિ કાંઈએક કરશે દિલાસા. ૩

શું વળી તારવા કે નવા આવશે, અજિતજન એટલું શું વિભાસે;
 અકલ જિનરાજનો માજનો કુણુ લહે;

સહી તે તરે જે રહે તુજ પાસે. ૪

x

(૩૭)

જિન અજિત જુહારું અયોધ્યાનપર અવતાર,
 જિતશ્ચુરાયા વિજ્યામાત મુદકાર,
 મળલંછન ગાજે સેવે સુર નર કોડી,
 ભજે ભવિ ભલે ભાવે જુગતે એ કરજોડી. ૧

અલવંત જિન અંધવ સગરચક્રી સુહાવે,
 રહ્યા શેત્રુંજે રાયણુલે ભાવે ચક્રી બિંબ ભરાવે,
 આણુઅજિત અખંડિત સમેતશિખર શિવ સાધ્યો,
 મહિમા જગ મોટો વડ જિમ તપગચ્છ વાધ્યો. ૨

૪૨

શ્રુંગળ્ય સિદ્ધશિખરે ચોમાસુ' પ્રભુ ચૂપે,
આવે ચોસઠ ધન્દ્રાદિક સમોસરણુ જુડે શુ'પે;
રચના દેવ રચતી એહી પરખદા બાર,
ઈદ્ર ચંદ્ર નાગેન્દ્ર નર શરણાગત આધાર. ૩

મલ્લક્ષ મન ધારી પૂરે દેવી અભિયા પ્રમાણ,
અખંડ ફલ આપે સિદ્ધ સાધક સુખણ,
સદા પંડિત શિરોમણિ પૂજે રત્નચરુ પાયા,
વાચો વનીતની વાણી, સદા લહો સુખ સવાયા. ૪

x

(૩૬)

શ્રી વીરવિજયજી મહારાજ

ધ્યાજી જિન અજિત દેવ, ભરી જન હિતકારી...આંકણી.
તુમ પ્રભુ જિત રાગ દ્રેષ, કર દિયે સખ કર્મ ખેદ,
ધીર ચિત્ત કરું તુમરી સેવ, જિમ યાજીં ભવપારી. ધ્યાજીં ૦ ૧
તુમ બિન નહીં જ્ઞાન જ્ઞેય, તુમ બિન નહીં ધ્યાન ધ્યેય,
તુમ બિના કરું કિર્નકી સેવ, અંતરગત હારી. ધ્યાજીં ૦ ૨
અખ ચિત્ત ધરી કરી વિચાર. ખટપટ સખ દૂર જાર,
ઝટપટ અખ મુજકો તાર, આનંદ સુખકારી; ધ્યાજીં ૦ ૩
પ્રભુ જર્ષ વડીયો મુક્તિ વાસ, સેવકકું એહી આસ,
આતમ આનંદ કરે વિલાસ, વીરવિજયકું ભારી. ધ્યાજીં ૦ ૪

*

(૩૯)

શ્રીમદ્ વીરવિજયોપાધ્યાય

અખિયાં તડપ રહી મેરી આજ કે;
 દરિશણ દેવ દીજે, અખિયાં શાંત કીજે. ૧
 અખિયાં ખિન દરિશણ જિનરાજકે;
 ઝુર ઝુર પાની બરસે, દરિશણ ખાસ તરસે. ૨
 અખિયાં કાલ અનંત પાદકે;
 તુમ ખિંમ આજ દેખે, સખ ભયે કાળ લેખે. ૩
 અખિયાં સફલ ભયી મેરી આજ;
 અજિત જિનરાજ ભેટે, સખ હી પાપ ભેટે. ૪
 અરણ વીરવિજયણ એહ;
 અજિત જિનરાજ લીજે, શિવપુર રાજ દીજે. ૫

(૪૦)

અજિતનાથ જિનેશ ! રે, તુજ વાણી સુખદ એ,
 સર્વ સિદ્ધિ વશ વર્તી રહી છે, તોપણુ ઘો ઉપદેશ રે. તુજ૦ ૧
 પાંત્રીશ અતિશય યુત એ વાણી, ન પડે ભ્રાંતિ લેશ રે. તુજ૦ ૨
 અમૃત સમ વાણીથી વૃદ્ધાનો, વિગમ્યો થાક અરોષ રે. તુજ૦ ૩
 અનેકાંત નયમાન પ્રભાંગે, કહો સામાન્ય વિરોષ રે. તુજ૦ ૪
 સૌને સરખું ઉપદેશી છો, પશુ નર દેવ નરેશ રે; તુજ૦ ૫
 એ વાણીને સૂણતાં સિદ્ધિ, લહે કરમ કરી પેખ રે. તુજ૦ ૬

૪૪

(૪૧)

શ્રી અજિતનાથ સમક્ષુઃ હોઃ, ગુણુ હું તમારા ઉરમાં.
 જે ઉરમાં સુગુણુ સમરે, સવિ અન્ય ભાવ વિસરે;
 તે અક્ષય પદ શીઘ્ર પ્રકટે હો. ગુણુ હું ૦ ૧
 જ્ઞાનાવરણીને વારી, તું અનંતું જ્ઞાન ધારી;
 અજ્ઞાન તમ ક્ષયકારી હો. ગુણુ હું ૦ ૨
 તું દર્શને પ્રભુ ! દીપે. તે નિદ્રાદિ દોષ જિભે;
 સત્યો હરિથી લોક પ્રદીપે હો. ગુણુ હું ૦ ૩
 તેં રાગાદિ દૂર ક્રીધા, સુચારિત્ર દહાવ લીધા;
 એથી આત્મકાર્ય સીધ્યાં હો. ગુણુ હું ૦ ૪
 વિષયોની તૃણા સમટી, ક્રમોની શક્તિ વિધટી;
 જીવ શક્તિ સહેજે પ્રગટી હો. ગુણુ હું ૦ ૫
 ઓગણીસ અજોતરની, મહા માસ વદિ દશમની;
 કરી યાત્રા સિદ્ધિ સરણી હો. ગુણુ હું ૦ ૬

(૪૨)

ત્રિહુલોક જિતક મહાકર્મ અરિ જિતી તીય,
 ક્રોધપદ આચ સંભારી આપણુ લીય;
 નાશ ઉત્તપાત વિષ્ણુ અજિત જિન ઈસરુ,
 સિદ્ધગતિ સાધવા પ્રભુમીએ જગગુરુ. ૧
 ભક્તિ ચોવીશ જિનવરની સેવ કરી, આદરી,
 કેલી શિવકુંજ સુખપુંજ ગહી આતમતરવે કરી,
 જલધિજલ તરણ તરતા જહુતર કિસું.
 તેમ ભવિને વજ્રમકિતકરણ ઈસું. ૨

૪૫

વયલુ જિનરાજના તે મરુ સંભરે,
જેહને તરવનો એક હિલમ કુરે;
જેમ રવિકિરણનો તેજ પરકીય,
શીતના જાવ અરતિ માર ધનત્રાસીય. ૩

સમલ સુખસંપદા દીપણુ હિલમજાતી,
દેવી અજિતા રમા યાસને વર્ધતી,
શ્યામજ્જામર તણો શીથ કહે જાદુ,
તું જી સુસાનની કામના સુરતરુ. ૪

x

(૪૩)

અજિત જિનેશ્વર! નીરખીને, મૂરતિ જોય અહીલુત,
જાવ પૂજાએ મુજ મન તુજ ગુણ રમી રહ્યું, મોહ જયો અલિભૂત. ૧

સમય દુષ્કાલ કસિકાલ આ, અતિસખ દુઃખની ખાણુ;
તુમ દર્શનથી અદ્ય ભવ રિથિતિ કારણે, કેવલ સુખનું સ્થાન. ૨

સગ રહિત બિન! જનમથી, ગુરુ ભકિત ભંડાર;
સર્વજ જીવ દયાળુ તુંમાં પ્રભુ! એ સવિ ધરતું તારણહાર. ૪

મુજ અનાદિ અબ્યાસથી, વિષયે મન લલેચાય;
વિષયરહિત તુજ ખ્યાન પ્રભુ! ખ્યાતાં થકાં, શીઘ્ર વિસ્મય થવાય. ૫

શ્રીતારંગા સાહિબા, એવી મુજ આશ;
શુદ્ધ શ્રદ્ધાની સિદ્ધિથી સત્પથ પામનાં, આવું તમારી પાસ. ૬

*

૪૬

(૪૪)

લવિઅથ ભાવે હોકે અનિત નિલેસરુ,
 સેવા સાહિય હોકે પ્રત્યક્ષ સુરતરુ,
 મૂકી આલસ હોકે ધ્યાવે ભવહરુ,
 ધરમ જિન ને હોકે જે છે હરખ કરુ. ૧

ભવેદધિ ભાપથ્ય હોકે ભેડા અતિ હિ ધણ,
 જનમ મરણ્ય રૂપ હોકે જલમો જાણ,
 પૂજા પ્રવહણ્ય હોકે પ્રભુજીને ખેસીધે,
 આરે મુગતિને હોકે ઉત્તર વાધ સીધે. ૨

જિનજીની પૂજા હોકે એ જગતિ થલે,
 સ્તન એ ઉત્તમ હોકે રાખો એ કરતલે,
 પંચમ આરે હોકે ભરમ ધાલે ધણા,
 સૂત્રદાંણ્યાગે હોકે સત્ય છે સ્થાપના. ૩

ગદ તારંગે હોકે ઉન્નત દેહરે,
 ભેટે ભાવે હોકે તેહનાં દુરિત હરે,
 ભાગ્યને યોગે હોકે દરિસણ્ય પામીઓ,
 દુઃખ દુર્ગતિ હોકે હવે હું વામીઓ. ૪

મ.સ જેહની હોકે ખીજ મનોહરું
 અદારસે સંવત હોકે ધારો ખીસોતેર,
 ઋદ્ધિ ને કીર્તિ હોકે જિનવસ્થાન ધરું,
 અમૃત પદવી હોકે ભે બહુ સુખકરું. ૫

(૪૫)

સંપદ સુખકરી , અજિતનાથ શિવસાંય ભવસાયર,
 પડતાં દોષધરે નિજ હાથ આપદ ભય કાપે થાપે,
 ઉત્તમ દાણુ તે નામ જપતાં થાવે કોડ કહ્યાણુ. ૧
 બત્રીશ બત્રીશ વિજય વિજયે એક વિચરંતા સ્વામી,
 સદ્દીસય સુવિવેકા પંચ ભરતે ઐરવતે દશ ભવપાર,
 ઉતારે વદુ કર્ણેડી અજિતનાથ ને વારે. ૨
 જીવ વેદગલ કાલ ધર્મ અધર્મ આકાશપદ દ્રવ્ય પ્રકારે,
 ગુણુ પર્યાય વિલાશ સ્યાદાદ ઉપેતા વાણી કહે જિનસાર,
 તે સુણુતાં નાસે મિથ્યા મોહ અંધાર. ૩
 પ્રભુ આણુ પાળે ટાળે કર્મ વિકાર તપજ્જપ આરાધે છે,
 સંયમ સત્તર પ્રકાર તસ વિધન નિવારે મહાયજ્ઞ,
 તતકાલ શ્રી કીર્તિવિમલથી વાઘે લક્ષ્મી વિશાલ. ૪

(૪૬)

અજિત જિણુદ્દને સેવો ભવિજન ભાવણુ,
 મંગલમાલા જે આપે જગનાથ જે,
 ગજ લાંછન વિજયાનંદન સોહામણ્યા,
 જ્ઞાન દિવાકર વિહીતા નગરી નાથ જે. અજિત૦ ૧
 જિતશત્રુ ભૂમિપતિ કુલ માં ચંદ્રમા,
 કંચન વરણી દીપે ઉત્તમ દેહજે,
 સાદાચારસો ધનુષની ભંચી દેહડી,
 ભવિજન વેલ સમૂહને સિંચન મેહ જે. અજિત૦ ૨
 એક સહસ સંવેગી પુરુષની સાથ શું
 સંયમ લીધું ભવસાગરમાં પોત જે,
 એક લાખ સાધુ પરિચારે શોભતા,
 લોકાલોકને દેખે કેવલ ઝખોત જે અજિત૦ ૩

૪૮

આનંદ દાયક જિન સંપત્તિ વિરાજતા,
 પચ્ચક્ષુ અધુશ્ચરણી સેવિત ખાય જો;
 બહુસેર પ્લાજ પૂરવનું આગુ પાલીને
 આઠ કરમ ને જરૂરી શિવપુર આય જો. અંગિત૦ ૪

જ્ઞાનમણિ ઉદ્ધોતે ખડુ વસી દીપાવ,
 દોષ રહિત ને દાન દયા બંડાર જો,
 સૌભાગ્ય પદના ઘાતા સમતા સુદર,
 મુક્તિ વિમલ પદ સુખ આપે શીકાર જો. અંગિત૦ ૫

(૪૭)

અંગિત અંગિત થવડ કર્મથી વિજયાકૃપ જનતા,
 નશરી અર્થો અમનો વાણી, કંચનવ્રણ્ય છે ગાતા;
 દેહ ઉચ્ચ સાડી આરભો, જે અનુષ પ્રમાણ,
 સુત થયા જિત શત્રુના, તાસ વંદુ શિર આણ. ૧

સ્થંભન પાર્શ્વ જિનેસરુ, શંખેશ્વર પાસ,
 માતર સુમતિ નાથજી, સાચો દેવ તે ખાસ,
 શાન્તિનાથ ઇલાહુર્ગમાં વીર સાચોરી ગામ,
 ચોવીસ જિનવર તીર્થમાં, હું કરું નિત્ય પ્રણામ. ૨

વાણી પ્રભુ કૃપાની છે, મોહવદ્દશી વિનાશે
 વાણી બધાની ન્યૂનતા એની આગળ ભાસે,
 વાણી વહાણુ ભવસાગરે, રાખે પડતા પારો,
 વાણીએ મુજ પ્રાણુ છે, દુઃખ એહથી નાશે. ૩

દેવી અંગિતા ભક્ત છે, શાસનરક્ત કહાસે
 વિદન હરે સવિ સંધન, સેવે ચરણુ જે ભાવે,
 પુણ્યબલ જિનજ્ઞાનને, અધિષ્ઠાપક ઠાવે
 અધિષ્ઠાપક જિન-ભક્તિથી મુક્તિપુરીમાં આવે. ૪

૪૬

(૪૬)

આવ્યો અજિત ! અહં હું આજ, સુંદર બિંબ નિહાળી
તારું પ્રભુમું પ્રેમીશ.

નામ સ્થાપના દ્રવ્ય ભાવ એ, નિષ્કેપા જિન ચાર;
સર્વે વંદુ તોપણ્યા આજે, ત્રામ મૂર્તિ આધાર. આં ૧
નામ જપું છું જાપે નિત્યે, પાપ પામરી નાશ;
પણ તુજ મૂર્તિની સ્મૃતિ તે, પૂરતી પૂરણ આશ. આં ૨
ધન રમણી ને સતાનોમં, માન્યો મન મેં સાર;
પણ તારી આ મૂર્તિ જેતાં, મેલ્યું સર્વ વિસાર. આં ૩
સર્વ સામગ્રી મેળ મેળવી, ફેળવું મારા ભાવ;
દાવ હું સાધું હાથે આવ્યો, લઉં નરભવનો લ્હાવ. આં ૪
ચોત્રીશ અતિશય અતિશય દીપે, ઉત્તમ અતિ અવદાત;
ગુણો સ્તવું ગુણવંત તમારા, જ્ઞાનાદ જગત્રાંત. આં ૫
શ્રીતાર જે મોહું દેવી, મંદર મંદર ખાસ;
તેમાં આપ રહ્યા પ્રભુ ! આપો, મુજને સિદ્ધિ વાસ. આં ૬

૦

(૪૯)

શુદ્ધ ભાવ હૃદયના પામી, હું અજિત નમું શિરનામી ?
કલિકાલ કાળો જોરે છે, જિન ! સમ્યક્તવી જન થોરે છે રે;
મને શરણ તારું સ્વામી ! હું અજિત ૦ ૧
જૈન ધર્મ એ રતનની ખાણ, તેની થઈ મનોથી વહેંચાણ રે;
વાલ જીવ મતિ આતિ બ્રામી. હું અજિત ૦ ૨

૪

૫૦

નવ નિન્હવે જૈન જગ રાહ્યું, મૈત્રવાસીએ આપતું જોહ્યું રે;
 ગચ્છો એ ન રાખી ખામી. હું અજિત૦ ૩
 કલ્પત મતોમાં મતિ મદે, તેરા પંથી કુમતના ફદે રે;
 ફંદાયા શિથિલ પરિજ્ઞામી. હું અજિત૦ ૪
 લોકા હુંદકે ધર્મ વજોવ્યો, અતિ મેલે મૂઢ જન મોહો રે;
 જગ જૈનથી નિન્દા જામી. હું અજિત૦ ૫
 સુધરેલ જમાનો આ આવ્યો, કેએ ઠાંગ ધરમ ઠેરાવ્યો રે,
 યહુ ત રજા કરણી કામી. હું અજિત૦ ૬
 હું તો જિન! તુમ દર્શનથી સિદ્ધિશિક્ષાદિ ભૂ સ્પર્શનથી રે,
 ચહું શ્રદ્ધાનો વિસરામી. હું અજિત૦ ૭
 શ્રી તારંગાપતિ પ્રભુ અરિહા, તમે ઘો મુજને ભવ વિરહા રે,
 વરું સિદ્ધિ સત્પથ ગામી. હું અજિત૦ ૮
 ઝોગણીશ અગણોતર વર્ષે, મહા વદી દશમ અતિહર્ષે રે;
 તુજ ચરણકમલ નમું સ્વામી ! હું અજિત૦ ૯

(૫૦)

પ્રભુ આવ્યો પ્રેમે આજ તમારા તીરથરચાતમાં
 કંચન-કામિની પ્રેમે પામ્યો, નરકાદિ દુઃખ ભારે;
 તે આ અકળાણો આતમ, તુજ વિશ્વ રહાય ન મારે રે. પ્રભુ૦ ૧
 વેશ વૈરાગી ધાર્યો દેહે, હૃદયાંતર પ્રભુ ! પરખો;
 જગદીશ્વર ! જગજીવન ! તમને, શું જણવે મુજ સરખો રે ! પ્રભુ૦ ૨
 ચંચળવૃત્તિ ચીતહું મારું, પાપને ચોરી રાખે;
 નથી જાણતું જાએ જલદી, આસો એ ગુરુ સાખે રે. પ્રભુ૦ ૩

પાપકર્મથી કહિ પ્રમાદે સંયમથી ચીત નિકસે;
 મૂરતિ તારી જોતાં જલદી, પ્રીતે પાણું ઉભસે રે. પ્રશ્ન૦ ૪
 દેશ અનારજ્ય ત્યાગ કરીને, સંયમ લીધા બાવે;
 આર્દ્રક નૃપના પુત્રે પ્રેમે, પ્રતિભાવા પ્રભાવે રે. પ્રશ્ન૦ ૫
 શ્રી તારંગાનાથજી ! તમને, હું પણ એમજ ગાલું;
 તુજ મુરતિના લક્ષિત પ્રેમે, સિદ્ધિ ઝટપટ પાવું રે. પ્રશ્ન૦ ૬

(૫૧)

અગ્નિનાથ જિનવર નમું રે, તારંગા મહારાજ;
 કેવલ શિવ સુખ કારણે રે, નહિ ખીજનું કાળ;
 અગ્નિત જિન. નહિ તુજ સમ દાતાર૦ ૧
 અંતિમ સાગરમાં ધૂજે રે, મૂરતિ જોઈ જલજીવ;
 તે પછી આશ ન કામને રે, યાચે લોક પ્રદીપ. અગ્નિત૦ ૨
 તુજ રિદ્ધિને કારણે રે, ભજતા જન ધનવાન;
 મોક્ષ પછી હું પામયા રે, કેમ ન ભજું ભગવાન ? અગ્નિત૦ ૩
 જ્યાં ત્યાં મેં કરી પ્રીતડી રે, આજ સુધી સુખ ધાર;
 જાણ્યું સુરથળ મેં પ્રેમનું રે, હવે ન ખીજે જનાર. અગ્નિત૦ ૪
 મારે તે જિન નાથ ! હું રે, કરીશ કોડ ઉપાય;
 કેમે કરી પણ મોક્ષને રે, વણ લીધાં ન રહેવાય. અગ્નિત૦ ૫
 નાથ ! કરો દીન પર દયા રે, દીનદયાળુ દાતાર;
 વારંવાર શું વીનવે રે, આ સિદ્ધિ અણુગાર. અગ્નિત૦ ૬

૫૨

(૫૨)

કરે તે ભજતરે, પ્રભુતી પૂજા કરે... મુજ
 બાલપણે સાથ રચે, જન્મતાં પ્રથમ જન્મે;
 કેમ હું જ્યાં ભવ ભર્યે રે ? પ્રભુતી ૧
 સાચેસાચું દઈ કહી, કયો રાગ ન ગહગહી;
 નહિ તો એમ થાય નહિ રે. પ્રભુતી ૨
 હું ધરબાર તરછોડી, સગું વહાલું દઈ છોડી;
 સેવું હવે ચિત્ત જોડી રે. પ્રભુતી ૩
 વીતરાગ નહિ દેછે, એમ જન જોડું કહે છે;
 શ્રી ગૌતમ જ્ઞાન લે છે રે. પ્રભુતી ૪
 તારંગાનાથ ! તને સમરે જે એક મને;
 સિદ્ધિ લે તે ભવિષ્યે રે. પ્રભુતી ૫

(૫૩)

અજિતજિન ! આશ ફળી મુજ મનની
 મેં દેખી મૂરતિ તુજ તનની; અજિત ૧
 જીવજે શ્રદ્ધા દર્શનથીને રિથર પામે ભવિષ્યની,
 એજામ આતમની આમ દર્શને, બલિહારી તું દર્શનની. અજિત ૨
 ગગને વાદળી વીખરી જાયે, જાપરી લહેરે પવનની;
 તેમ તુમ દર્શને અજાગી થયો, પસડી કરમ દુઃખતની. અજિત ૩
 મૂરતિ મોક્ષનો હેતુ મેલી, આસન કરું હું અવરની,
 કરમાં કંકણ જોતાં જનને, ખપ શી પડે દર્શનની. અજિત ૪
 તારંગાજિન ! લાગી મુજને, ખીક અનંતા મરણની;
 ભવમાં ભમતા દેવને મૂકી, સેવ ગ્રહી તું ચરણની. અજિત ૫
 દાતા જાણી હું એ માગું આશ ન કરું કરપણની;
 સપથ પથે મુજ એ હોજો, રિદ્ધિ શ્રી સિદ્ધિ ગમનની, અજિત ૬

(૫૪)

અજિતનાથ જિનરાજજી, મંત્ર મહા ગુણ નામ, લાલ રે,
 જપતાં જાપ કરી શકે, મોહ-વિષ ન વિસરામ, લાલ રે. અં ૧
 તપ તપ્યું તે ત્રીજે ભવે, વીશ સ્થાનક ભગવંત, લાલ રે;
 નામ કરમ બાંધ્યું તદા, હૃદયે તસ અરિહંત, લાલ રે. અં ૨
 હોતાં જનની કુખે પ્રભુ, છુતેન જીવ્યો ભૂપ, લાલ રે.
 માના અજિતપણે દીધું, નામ અજિત અનૂપ, લાલ રે. અં ૩
 ઈદ્ર-શી રિદ્ધિ ભોગવો, ત્યારે પશુ વૈરાગ, લાલ રે;
 નિશ્ચિત પુણ્ય વિપાકને, ભોગવી કરતા ત્યાગ, લાલ રે. અં ૪
 કષ્ટ સહ્યાં તપ તે તપી, કર્યા કરમ અલ દૂર લાલ રે.
 નય વ્યવહારે એ કયું, જાણી મોક્ષ જરૂર, લાલ રે. અં ૫
 કેવલ પામી કર્યો તમે, સિદ્ધિ સુપથ ઉપદેશ, લાલ રે;
 હું પણ એ અંગી કરું, શ્રી તારંગા-જિનેશ, લાલ રે. અં ૬

(૫૫)

શ્રી અજિત જિનેશ્વર વંદીએ, જે ત્રિભુવન જન આધાર રે;
 પયાસ લાખ કોડી અચરનો, અંતર આદિ અજિત વિચાર રે. શ્રી ૧
 સુદ્ધિ વૈશાખની તેરશે, પ્રભુ અવતર્યા જગ સુખદાય રે.
 મહા સુદ્ધિ આઠમ દિને જનમિયા, તેમ નવમીએ વ્રતધાર થાયરે. શ્રી ૨
 એકાદશી અજુન પક્ષની, પોષ માસની પામ્યા તાણુ રે;
 ચૌતર સુદ્ધિ પાંચમને દિને, પામ્યા પ્રભુ શાશ્વત ઠાણુ રે. શ્રી ૩
 સાડા ચારશે જાંચી ધનુષની, કાયા કંચન વાન રે;
 લાખ ઇકોતેર પૂર્વતું આ લખું, જગ ઉપજારી ભગવાંન રે. શ્રી ૪
 જે જિનવર નમતાં સાંભરે, એકસો સિત્તેર મહારાજ રે;
 તેહના ઉત્તમ પદ-પદ્મની, સેવાથી લહે શિવરાજ રે. શ્રી ૫

૫૪

(૫૬)

ગર્ભે છતાં માતે કદી પિતાથી; જિતાર્થે ઘુટે રમતાં ન આથી;
 અજિત દીધું જસ નામ તાતે, તેને નમું હું ઉર ઉઠાસાતે. ૧
 રાગાદિથી ના અથવા જિતાયા; તેથી થયું ખ્યાત મથાર્થદાયા;
 અજિત જેવું જસ નામ, નિત્યે, તેને નમું હું ધરી ભાવ ચિત્રો. ૨
 આ વિશ્વમાં જન્મ ધરે બધાઓ, અને વળી નામ ધરે બધાઓ,
 કિન્તુ નમું તે જનને પ્રકાશે, યજ્જન્મ નામે જન શાંતિ પામે. ૩
 અજિત જાણી શરણું સ્વીકારું, જિતાયજા અન્ય મૂકી તમારું;
 શરણ્ય ! દેવા શરણું ન ચૂકો, ક્ષત્રિયનો ધર્મ ન નાથ ! મૂકો. ૪
 ક્ષત્રિય છોડે ન સ્વકીય ધર્મ, પ્રાચીન એ સદ્રહી ઉર મમઃ
 આલીધ તારું શરણું પ્રલુણ ! લહું હું સિદ્ધિ તુજ પાદ પૂજ. ૫

(૫૭)

મેં ધ્યાયે સદ્ધિ તુજ રૂપ એકજ ચિત્ત.....ધ્રુવ.
 ભમરી ધ્યાનથી હોય ભમરી, જ્યમ ઈલિકા પ્રતીત;
 ત્યમ તુમ ધ્યાને ભવિજન પામે, તારું રૂપ ખચિત. મેં ૦ ૧
 તુજ મૂરતિ આલંબન મોટું, સકલ યેયમાં નિત;
 મૂઠ કોઈ પાષાણુ પરુપે, એ અનુભવ વિપરીત. મેં ૦ ૨
 રમણી રસે રાન્થે શું જાણે, ધ્યેક ધ્યાનની રીત;
 તેથી એક તુજને અવલંબું, મોહ પ્રભુ ! તે વિજિત. મેં ૦ ૩
 આંબત રાગાદિ અરિથી, ગજલંછન અંકિત;
 સુપથે સિદ્ધિ જાતાં મુજને, સ્હાય કૌ વીતભીત. મેં ૦ ૪

*

(૫૮)

શ્રી રામવજ્રયજ્ઞ

અજિત જિનેસર સાહિબારે લો,

વિનતડી અવધાર, મહારા વહાલાજી રે;

હવે નહીં છોડું તાહરી ચાકરી રે લો,

તુ મનરંજન મહારો રે લો, દિલ્લડાનો જાણુજીહાર. ૧

લાખ ચોરાશી હું ભમ્યો રે લો, કાલ અનંતો અનંત;

લગ લીધી મેં તાહરી રે લો, ભાંગી છે ભવતણી બ્રાંત.

મહારા વહાલાજી રે.

કરિ સુનજર હવે સાહિબા રે લો, દાસ ધરો દિલ્લમાંહી;

લાખ ગુણુહીન પણ તાહરો રે લો, સેવક હું મહારાજ,

મહારા વહાલાજી રે. ૩

અવચુલુ ગણુતાં માહરા રે લો, નહીં આવે પ્રભુ પાર;

પણ જિન પ્રવહણુની પરેં રે લો, તુમેં છો તારણુહાર,

મહારા વહાલાજી રે. ૪

નયરી અયોધ્યાનો ધણી રે લો, વિજયા ઉદરે સરહંસ;

જિતશત્રુ રાયનો નંદનો રે લો, ધન ધક્કાકુનો વંશ.

મહારા વહાલાજી રે. ૫

ધનુ સય સાઠા ચારની રે લો, દેહડી રંગ સનૂર,

બોહાંતેર પૂરવ લાખનું રે લો, આયુ અધિક સુખ પૂર.

મહારા વહાલાજી રે. ૬

પંચમ આરે તું મલ્યો રે લો, પ્રગટયા છે પુણ્યનિધાન;

સુમતિ સુચરુ પદ સેવતાં રે લો, રામ અધિક તનુવાન.

મહારા વહાલાજી રે. ૭

૫૬

(૫૯)

શ્રી રામચરિતમણી

પ્રીતલડી બંધાણી રે અનિત નિશુદં શુ;
 કાંઈ પ્રભુ પાપે એકે મન ન સુઠાય જો;
 ધ્યાનની તાલી રે લાગી નેહ શુ,
 જલદ ઘટા જિમ શિરસુતવાહન દાય જો. પ્રી૦ ૧
 નેહ ઘેલું મન મદારું રે પ્રભુ અલજે રહે,
 તન મન ધન એ કારણથી પ્રભુ મુક જો;
 મારે તો આધાર રે સાહિબ રાવલો,
 અંતર્ગતનું પ્રભુ આગત કહું શુ જન જો. પ્રી૦ ૨
 સાહેબ તે સાચો રે જગમાં જીણીએ,
 સેવક નાં જો સહેજે સધારે કાજ જો;
 એહવે રે આચરણે કિમ કરીને રહું,
 બિરુદ પુમારો તારણ તરણ જિહાજ જો. પ્રી૦ ૩
 તારકતા પુજ માહે રે શ્રવણે સાંભળી,
 તે ભણી હુ આગ્યો છું દીનદયાલ જો;
 પુજ કરુણાની લેહરે રે મુજ કારજ સેર,
 શું ધણું કહીએ જાણ આગળ કૃપાલ જો. પ્રી૦ ૪
 કરુણાદિક કીધી રે સેવક ઉપરે,
 ભવભય ભાવત ભાંગી ભકિત પ્રસન્ન જો;
 મનવાંછિત ફલિયારે જિન આલંબને,
 કરજોડી ને મોહન કહે મનરંગ જો. પ્રી૦ ૫

૨૬

(૬૭)

શ્રી શિવચંદની

જય જિણુંદ દિણુંદ દસજે લખિભવિક જવિકસાત,
 પરમાનંદ સુકંદ જલ વિજયા માત સુજાત.
 રાગ આચર હો દિલ બાગમે પ્યારેજી નજી ઈણુ ચાલમે
 એક અરજ અવધારિયે અજિત જિન એક અરજ અવધારિયે.
 અજિત જિણેસર જગ અલવેસર કૂરમ નિગરન હારિયે.
 તારણુ તનણુ બિરુદ સુણુ તેરો આચો સરણુ તિહારિયે. અં ૧
 ચરમ સિંધુ ભવ ભય જલજિનપતિ ચરણુ પતિત મોહિ તારિયે.
 પરમાનંદધન શિવ બનિતા નેનકજ મધુપાન સુકારિયે. અં ૨
 ચિર સંચિત ધન દુરિત તિમર હર તુમ જિન ભએ તિમેરાયે.
 એક કહે શિવચંદ્ર અજિત પ્રભુ મેરે એહ અરજન વિસારિયે. અં ૩

(૬૮)

વિશ્વચંદ્રેવ વિશ્વનયે, ચંચ્યા અજિત જિણુંદ;
 જિતશત્રુ વિજયાતણો, મહા પ્રલાવિક નંદ. ૧
 અવન વૈશાંખ સુદી તેરસે, અચોધ્યાએ આવાસ
 મહા સુદિ આઠમે જનમિયા, ઇંદ્ર ધરે ઉલ્લાસ. ૨
 ગજ લંછન પ્રભુ ગુણુનિધિ, સુવર્ણુ વર્ણુ શરીર;
 સાડા ચારસો ધનુ દેહમાન, ધમધુરધર ધીર. ૩
 મહા માસ નૌમ ભજલી, દીક્ષા દિન જાણો;
 પોષ સુદિ અચારસે, કેવલી પ્રભુ માનો. ૪
 બહોતેર લક્ષ પૂર્વતણુ, આયુ અંતરયામી;
 ચૈત્ર સુદ પંચમ દિને, નિર્વાણુ પામ્યા સ્વામી. ૫

૫૯

સમ્રેતશિખર શુભ સ્થાનકે, મોક્ષવધુ પામી;
 વૃષભ રાશિ તારા રાહિણી, ત્રણુ ભવ શિવગામી. ૬
 શાસનદેવ મહા યક્ષરાજ, દેવી અગ્નિતા અગ્નિતા;
 ચંપકસાગર પ્રભુ સેવથી, ભવનાં ટળે ફળિતા. ૭

ૐ

(૬૨)

જિન દર્શન લાવે રે ચેતન,
 જિતશત્રુ વૃષ નંદન નીકા, વિજયા અંકજ યાવે રે. ચેતન૦ ૧
 તારંગે રસભરી નીરખી, હર્ષિત તતુ મન યાવે રે. ચેતન૦ ૨
 શ્રી ભરતેશ્વર ચૈત્ય કરાવે, અગ્નિત યિંબ તિહા ઠાવે રે. ચેતન૦ ૩
 સંખ્યાતીત દ્વાર ભથે તવ, સંપ્રતિ રાજ સુભાવે રે. ચેતન૦ ૪
 કરી ઉદ્ધાર જિન ચૈત્ય યિંબકા, સંસૃતિ મૂલ ખપાવે રે. ચેતન૦ ૫
 વિક્રમ સન શત ઉનતાલીસે, નાનાવટી ગોવિંદ કહાવે રે. ચેતન૦ ૬
 અગ્નિત યિંબ અંચુલ બારાંકા, યાપિ કર્મ જરાવે રે. ચેતન૦ ૭
 ચૌલુકચ વંશ વિભૂપણુ નરપતિ, કુમાર નરીંદ કરાવે રે. ચેતન૦ ૮
 તુંગ ચૈત્ય ભવિજન મન મોહે, યાત્રા કરો શુભ લાવે રે. ચેતન૦ ૯
 અષ્ટાદશ દૂષણુ નહીં જિનમેં ચાર અનંત ધરાવે. ચેતન૦ ૧૦
 આત્માનંદી જિનવર પૂજે, વિજયાનંદ પદ પાવે રે. ચેતન૦ ૧૧

(૬૩)

દેખી મુરતિ હરખાયો; અજિતજિન, દેખી મુરતિ હરખાયો.
 મૂઢપણે મેં દેવ ખીજની, સાથ પ્રથમ સરખાયો. અં ૧
 આગમ ગુરુ સ્થિતિ પરિપાકે; પ્રગટ તું પ્રભુ પરખાયો. અં ૨
 પાપ પુણ્યનો નહિ તુજ હાથે; લેખ લલાટ લખાયો. અં ૩
 ફોગટ જગ કર્તા ઈશ માને; કોઈએ કેન બનાયો. અં ૪
 એક વખત તજરે પ્રભુ લાલ્યો; કદિ ન વળું વિલખાયો અં ૫
 મ્યાતાં તુમ આતમ અનુલવથી; સિદ્ધિસ્વાદ ચખાયો અં ૬

(૬૪)

અજિત જિણુંદ જુહારીયે, સાહેબા વિજયારાણીના નંદ,
 જિણુંદા મોરા હે, સુન્નર કિનર તુમ તણા,
 સાહેબા સેવે પય અરંવિદ. અજિત૦ ૧
 જિતશત્રુ જપ લાડીલો, જિતશત્રુ ભગવાન,
 જિતશત્રુ મુજ કીજિયેં, દીજિયે વંછિત દાન. અજિત૦ ૨
 અંતરાય પંચક હલ્યું, હારય પટક અજ્ઞાન,
 અવિરત કામ નિ તણ, તેમ રાગદ્વેષ અંતવાન. અજિત૦ ૩
 મિથ્યાત્વ દોષ અદાર એ, ત્યજ કરવો તુમ ગુણ સંગ;
 કેવલજ્ઞાન વિરાજતા, સાંદિ અનંત અભંગ. અજિત૦ ૪
 તું સકલ પરમેસરુ, તું નિજ શિવપદ ભૂપ;
 તુમ પદ પદ્મની ચાકરી, ચાહે ચિત્ત નિત્ય રૂપ. અજિત૦ ૫

x

૬૨

(૬૫)

કોશ્લક દેશ સોહામણો, નયરી અયોધ્યા રે નામં;
 રાજા કરે તિહાં રાજની, જીતશત્રુ ક્ષત્રુ નામં. ૧
 વિજયા રે રાણી તેહની, શીશવતી અભિરામ;
 તેહની રૂપે અનંતયા, અજિત જિનેસર સ્વામ. ૨
 સાડારે ચારશે ધનુષની, કંચન વંણી કાય;
 બહોતેર લાખ પૂર્વ આહિષુ, શ્રી જિનવરની આય. ૩
 પુણ્ય સંયોગે હું પામિયો, તમને શ્રી જિનરાજ;
 પાપ ગયાં સર્વે મહારાં, ફલિયાં મનોરથ આજ. ૪
 દીનદયાલ દયા કરી, દેજો અવિચલ રાજ;
 નિતલાલ કહે પ્રભુ માહરાં, સારંગે વંછિત કાજ ૫

